

ଶକ୍ତିବ୍ୟାପ୍ତି ମଧ୍ୟାବ୍ଦ

ପୁରୁଷଙ୍କା ପ୍ରାୟୁକ୍ତ ଶ୍ରୀ ମାତ୍ରଦର ଶ୍ରୀ ବିଲେ-
ରମାହେବ ବିଜଳ ହସ୍ତରକୁ ଶ୍ରୀ ପୁରୁଷୋରମ-
ସେବ ମହନ୍ତମାନଙ୍କର ଅରତ କରେବନ
ଏହି କି ଯେ ଆମୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଯେ
.ମହନ୍ତମାନେ ଅପଣା । କେଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟର
ପାହାରୁ ଉଚ୍ଛଳନାମା ସହେ ମହନ୍ତାରେ
ଶାଖାନ୍ତିକ କରି ଯାଉଥିବାରୁ ଓ ଯାଉଥିବାରୁ
ବେଶୁଳେ କୌଣସି ବନାବ ଧୃଜା ନ ହେବା
ଓ ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଛଳନାମା ନ କରିବା ହେବୁ
କେଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବନାବ ହୋଇ ମବଦମା
ଉପରୁତ୍ତର ନାମାବ ଅପଦ୍ୟୁ ହେବା ଓ
କୁର୍ତ୍ତନା ବିଷତକୁ ବନାବରଣ ହୋଇ ଯେପରି
ଅପଦ୍ୟୁ ନ ହୁଏ ଅମୃତମଣୋହ ଉତ୍ତମମଧ୍ୟେ
ଚଲିବା ଓ ସେଥିପରେ ଉତ୍ତମମଧ୍ୟେ ବିଶ୍ଵରକର
କୈପିୟକ ଦେବା ସବାଗେ ହଳୁରର ପ୍ରସାଦ
ହୋଇଥିମାରୁ ଆମୁମାନଙ୍କ ପଞ୍ଚାୟତରେ ଏହି
ଦର୍ଶକନାମାନ ଯେପରି ନିବାରଣ ହୋଇ ଯେ-
ପର ଅମୃତମଣୋହ ବର୍ମ ଉତ୍ତମମଧ୍ୟେ ଚଲିବା
ଏବାଗେ ଏଥର ଏକ ନିର୍ମାଦଳୀ ନିମ୍ନଲୋକର
ଦ୍ୱାରାରେ କଣ୍ଠାଇଲୁ ଗଢ଼ିର ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ପୁରସ୍କାରମୁଦ୍ରିତ ସଲ୍ ମହନ୍ତୁ ମାଳକ

ପ୍ରଦୀପ ଧାର୍ମିକ ମୁଦ୍ରଣ

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ

୯ ଦଶା । ଜୀବ ମାଲିକ ଅର୍ଥାତ୍ ମହନ୍ତି
ଯେହିଁ ବ୍ୟାକୁ ଚେଳ ବସଇଦେଇ ମହନ୍ତୀ—
ଯରେ ବିଷୟ ବରବାର ଉଜଳକାମ ପୁଣ୍ୟ
ହୃଦୟ ବିଧାତକୁ ଏକ ବିଧାତକୁ ସେଥିପଥେ
ଆଗ୍ରହ କେଇବେଳେ ବିଶ୍ଵାସକାର ହେବ
ହାରି ।

୨ ଦଶା । ମହନ୍ତି ଏକ ଚେଲାରୁ ପାଇଁ
ସାଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକା, ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାକ ଅଣି ରଙ୍ଗ
ଓ ପ୍ରତ୍ୟାଳନ ବିଲୁ ପର କିମ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୟାମର
ଓ ହେବୁବାନ ଅହ କରି ଶିଖ୍ୟ କରି ଚେଲା
ବରନ୍ତି ତତ୍ତ୍ଵର ପ୍ରଥମଦଧ୍ୟା ଲିଖିବି ଏବଂ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ବନ୍ଦିଲେ ଦୋଷର
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ହୋଇ ନ ପାଇ
ମଠର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅନୁଯାରେ ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁର
ପକାବାହିରିବା ଅହରେ ମୁଖନା ହୋଇଆନ୍ତି
ତତ୍ତ୍ଵ ସ ପୂର୍ବାଶାଶବିର ଅହ କର୍ମରେ କିମ୍ବତ୍ର
ରହିବେ ।

ଦୟା । ଯେହୁଙ୍କେ ମାନ୍ଦିକ ମହନ୍ତ ଦେ
ଉଦୟ ଚେଲାନ୍ତୁ ଗାନ୍ଧାନ୍ତିଷ୍ଠ କିମ୍ବା ଉତ୍ତରନାମ
ପାଦଗା ମନେ ଲେଖି ନ ଦେଇ ବରତୁଣୁଣ୍ଣଗାମ
ହୃଦୟ କିମ୍ବା ହତାହ ଦୂର୍ବଳିନୀ ଧୂମର ହେବ
ସେହୁଙ୍କେ ସାଥୀକାରୀ ପରିଶ୍ରବ ବିଦାହ ଘୁମ
ଦେବାର ମସୁଦ ଓ ନିମ୍ନ ଏହଥିରେ କାହାର
ହେଉଅଛି । କର୍ତ୍ତୁମାର ସମୟ ମଠାରୀ ମହାନ୍ତିଷ୍ଠ
କୁମାରେ ପଞ୍ଚାଯୁତରେ ବିଗନ୍ତ ଦର କେନ୍ଦ୍ରମାରୀକା
ମନ୍ଦିର ଯାହାକୁ ବର୍ମନଙ୍କ ଓ ଶୋଇ ଓ
ଅମୃତମଣେହ ବର୍ମ ଓ ଅପଣା ଚକନ୍ତି ଓ
ଅଚଳନ୍ତି ସମ୍ମାନକୁ ଉତ୍ତରମଣ୍ଡେ ରଖା
ବରତାର ଦେଖିବେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ମନୋମତମଣେ
ହେବ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନହନ୍ତାରେ ଉତ୍ତର ଦୟା
ଅପଣା ସାକ୍ଷରରେ ଏକ ସଦାବଳୀ କରି
ଦେବେ ଉତ୍ତରପଣ୍ଡରେ ଅନ୍ୟ କେହି କାହିଁ
ସାଥୀକାରୀ ହେବାର ଦାର କଲେ କାହିଁ
ହେବ ନାହିଁ ।

କିମ୍ବା । ଯେହିଲେ ମହନ୍ତ ବାହାରୁ ଚେତ
କି ହର ଲୋକଙ୍କୁ ହୋଇଥାଏ ବା ନେବେ
ଯେ ହୁଲେ ଯେ ବାହାରୁ ଅଧିକା ବାହାରୁ
ପ୍ରକଳ୍ପ ଥିବେ ସେମାନଙ୍କ ମନ୍ଦ ଯେ ଯୋଗରେ
ଓ ସେମାନାପୁଣି ଥିବେ ମହନ୍ତମାନେ ବାହାରୁ
କର ବକଳଶକୁ ମହନ୍ତରେ କିଷ୍ଟ କରିବେ
ଓ ଏଥରବରେ ସେହି ମଜାଦଲମ୍ବା ଯେ ଯୋ-
ଗି ଥିବେ ସମସ୍ତ ମହନ୍ତମାନଙ୍କ ସମରରେ
ମହନ୍ତରେ କିଷ୍ଟ କରିବେ ।

“ දිග්‍රා । යෙහෙ ඩුඩ් ග ගාම්මාක
අමුජම්මෝහු ගලේ පුද්ගල ප්‍රාග් බාහෝල
අත් මාලික මහසුනානේ ශේෂුර අද
ඉත්මර්පෙ මනොයෝග පුද්ගල අමඬාන
කුරු ඩාජාර මාලිස පැනුෂාරේ අමුජම්මෝහු
බඩු අඩුත් වෙබා බගුත්වේ අමුජම්මෝහු
න කුරු අභ්‍යන්තරී අඩංගු න කුරුවෙ
යඩ බෙහි අමුජම්මෝහු න කුරු අප්පා?
මනොකු පැනුෂාරේ අභ්‍යන්තරී තුළුවේ යුතුවු
හෙවෙ වේ මුළුමාන්‍යාරේ මුළු නංධාර
මානේ වේ බදිලු කුරුවර ණානු හෙබා
බමනේ තියදෙශ වෙකේ තුළ්‍රේ වේ
බදිලු යඩ ණානු න බහු පුනරාව අභ්‍යන්තරී
කුරුවේ පුද්ගල ඵුඩු ගෙකේ බාඩුව
සංඛ්‍යාර කුරු යෝගු අමුර යුතුවේ මාන්‍ය වෙති
බඩිලු යඩ න මාන්‍ය තුළුවේ මාන්‍ය වෙති

ସବୁଙ୍କ ଅନ୍ଧର ଅଥ ମହା ଉତ୍ତରପାଇବେ ଏହା
ହେଲେ ଅମୃତମଣୋହି ବଦୀପି ଶିଖି ନ ହେବ
କିମ୍ବା ଗରୁଡ଼ମରେ ପ୍ରବନ୍ଧ କି ହେବ ।

ନ ଦିଲ୍ଲା । ଯେପଣ୍ଡ କିଗନାଥ ଦେବଙ୍କ
ରୋଗମୁଖ କରନ୍ତିଥେ ଚଲୁଥିବ ଓ ଯେପଣ୍ଡ
ଜଗନ୍ନାଥ ହେବ ପ୍ରସମେ ରହିଥା ପରିଷକ ସମ-
ପ୍ରକୁ ସମଟେ ଅନୁମାନ ରଖୁଥିବେ ଏହା ହେଲେ
ନିର୍ମଳିଜ ଗର୍ଜ ରନ୍ଧା ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟଦ୍ୟ କି
ହେବ ।

୭ ଦିନା । ଅମୁଲମଣେହୁ ସଂହାନ୍ତ ଦୂର
ମାନଙ୍କରେ କେତେଥି ସମୟ କାହା ଦିଗ୍ବିଜ୍ଯ କିଛି
ବିବାଦ ଥରିବୁ ହୋଇ ଅମୁଲମଣେହୁ ହରାଣ
ହେବାର କଣ୍ଠାପାଏ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କେହି
କିମ୍ବାନେ ଅମୁଲମଣେହୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଫଳ
ବିଷୟରେ କେବୁ ରଖି ଏ ବିଷୟମାନଙ୍କରେ
ଯେ ଗର୍ଜ୍ ହେବ ସେ ଗର୍ଜ୍ ଅପବିଷୟରେ
ଗଣନା ହେବ ନାହିଁ ।

ତ ଦିଲ୍ଲୀ । ମଠର ବୁଝି ଶର୍ମୀଙ୍କ ଅବରେ ଯେ
ଗାନ୍ଧି ହେଉଥିବୁ ଯିବ ମନ୍ଦ ଅପଦିଷ୍ଟରେ ମନ୍ଦ-
ହା ବନ୍ଦେଖାର ନୁହେ ସେ ବୁଝିମାନ ଅମୃତ-
ମନୋହର ହୃଦ୍ୟାଦ ଉଚ୍ଚିକା ବାହିର ଏବଂ
ଅର୍ଥମାନେ ଭୁବନା ସକାଗେ କରୁଥାଏ ଅଜ୍ଞ-
ବେଜଣେ ହାର୍ଯ୍ୟ ଫୁଅର ନାହିଁ ଏହେବୁ ଅପ-
ଦିଷ୍ଟ ନହଇ ।

୯ ଦିନା । ଅମୃତମଣେହି ସଂକାଳ୍ପ ପୁରୀ-
ମାନ ଅଯନ୍ତ୍ରପୂର୍ବକ ବିମୋଚ ପଛକ ତୁଆର
କହି ମନ୍ଦିରରେ ବଜ କିମ୍ବା ଧୂରତା ଘର-
ରେ ଯେ ଗର୍ଜ ହେବ ଲାକ ମତ ଅଧିକ୍ୟ
ନୁହେ ବରଂ ସେ ଗର୍ଜରେ ଅମୃତମଣେହିର
ଜନତି ହେବାର ସମ୍ବଦ ।

୧୦ ଦିନା । ଏ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟମାଳାକ ଜାଗା-
ଆବଶ କଲାଙ୍କେ ସମସ୍ତମଂ ମହିନକ ଉପରେ
କରିବ ରହିବ ସମୟ ସମୟରେ ଜାଗାବଧାରଣ
କରିବେ କବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମହୋନାଳ ମଜେ
ଅଧିକ ମଞ୍ଚରେ ପ୍ରଥାକୁ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଖ ସାଇ
କଣ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅବସର୍ପଣ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

୧୯ ଦିନ । ମଠାରମାଳକ ମଧ୍ୟରେ ଘର-
ପ୍ରତିହାସ ଏବଂ ଆନନ୍ଦନ୍ଦ୍ର ସାମ୍ରାଜ୍ୟମାନେ ମନ୍ତ୍ର
ପୁଥକୁ ଅଛନ୍ତି ଏ ଯେଉଁ କିମ୍ପମାତ୍ର ଚିହ୍ନ
ଦେଲୁ ସମସ୍ତ ସାମ୍ରାଜ୍ୟମାନେ ଏଥରୁ ବହିର୍ଭୂତ
ହିଲେ ।

164

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବନ୍ଧିକା

କୁର୍ମା ମେଘତେମୁକ୍ତ ସମ୍ପଦଗ୍ରହଣିତା । ଆଶ୍ରମରେ

କାବ୍ୟମ ପଠନ

ଅମେରିକାରେ ପରିଦର୍ଶନ କରିବା
ପରିଦର୍ଶନ କରିବାରେ ବଧା
ବରି ଏହାରେ ବରି ଏହାରେ
ଲେଖିବା ଚାରି ପ୍ରଗତି
ପ୍ରଦଳ ପ୍ରଦଳାଳନ ଉପରୁ ,
ଶାକଥାର ଶାକଥାର ଅଟ୍ଟନ ଓ ବାଜା
ଫୁର୍ଗରେ କଥତ କଥତ ସେ ଗାନ୍ଧି

ଅଛିଲେ ଦୁଃଖାର୍ଥ ବରିଲାରେ
ନାହିଁ ସବୁ ପକ୍ଷାର୍ଥରେ ଘର,
ଶୁଭ ମ ହତ ଖୋଲ ଜାହାର ଯାଏ
ପରିଗତିରୂପାର ତାମ

ବ୍ୟାକରିତା ହେଉ ଥିଲା ଏହାଙ୍କ ସୁମନୀ ଛପ
ଦିଲେବୁ ଉଠି ନ ଆଗେ । ଜୀବାନବାଦୀଆ
ବରତ୍ୟ ଥିଲା । ପବନ ଶବ୍ଦାଯାତ୍ରୀ
ରବା ଜାତ ହେବ ତିରବା ସ୍ଥାନରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଥିଲା ଏହିମେଧନବ କେନେକି ହେବାହୁ
ଦିବା ଧରେଣ୍ଟିର ହେବ ମଜ କଥା ମିଳି । ଏଥି

ପ୍ରଦୀପ ମନ୍ଦିର ରତ୍ନାକରଣ
ପ୍ରଦୀପ ମନ୍ଦିର ରତ୍ନାକରଣ

ବୀର କୁତ୍ର । ଦେଖ
ଦିବକାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ଧାପ ଶହଣୀ
ଦେବଗ୍ରାମ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂକୁଳ
ଦିଷ୍ଟପରେ ବିହି ବୋଲିବାରେ
ଦିଶ ସେଷରୁ ଧର୍ମଧନାନ୍ତୁ
ଦେଖି ଦେବତା ପରକୃତ ଦ
ଦିଶ । ଏକ ମହିରେ
ଦା ବା ଛର୍ମ ପଦ ମିଟିଜ
ଦାଧନ୍ତର ଯେ ଜାହା ଅକ୍ଷ
ଦାଧନ୍ତର ଜାହା ଛନ୍ଦୁଷ ନାହିଁ
ଦାଧନ୍ତର । ସାମାଜିକ ନାନ୍ଦିବ
ଯେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିବା
ଦିଶ । ୧୯୫୧

ରେ କଷ ନ ସବୁ କାହିଁ
ହୋଇଥାଏ ଦୟା ହିମଜରେ ପଦ୍ମଶଳୀ ।
ପ୍ରକାର ଧର୍ମ ଅଛିତ୍ର ଜନ୍ମାପଦରେ ବେଦଙ୍କ ମାତ୍ର
ଅଠାବନ ଜାଗରେ ଧର୍ମ ଅଛି ଆହି
ଧର୍ମ ହାତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମରଣର କରୁଥିଲା
ର ଲୋକଙ୍କର ବିଧାୟ ମହାନ୍ତିରେ ଧର୍ମ
ଧର୍ମଶଳୀ ଧର୍ମ ଦଂଶୁରେ ଯୁଗ ଗାନ୍ଧି
ତ୍ର ପର ତଥାଯାଏ ଓ ବୃତ୍ତି
ତାଖରେ ସେ ଦୟା ଓ ଅନର୍ଥ
ମର୍ମ ହୁଏ । ଏଥର ଯୋଗଦାନ
ମାତ୍ରମ ଗୋଟିଏ କରୁ ଜହାଜ ହୁଏ
କଣେ ଧର୍ମଦାତାଙ୍କାଙ୍କ ପଦିକ
ଦେଇଥିଲା । କେତେବେଳେ
ଦୁଇକର ମଂମଳଙ୍କ କେଲ ତେ
କି କାହାରେ କାହିଁ

କେବେଳାର ନିଜକଥା, କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କେ ପଦମ୍ଭାର ଅଛି କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା

CHISET

କେ ଗର ବନ୍ଧୁ ହେଉ ମୋତି, ମାତ୍ର
ପାଇଇ ସବ ବାରର, ବାବ ବାଜି ଦୋ କଥ
ଥେ, ମୋରେ ହେଉ ଅମୁଖର ଲକ୍ଷର ହୁଏ,
ମେଲ୍ଲାଳ ତଥାର, ନ ହେବୁଳେ ମରି
କାହାରେ ଧାବିଲେ ଫୁଲ, ମରିବେ ମଗାଣ
କିମିରେ ଛିମା ହେବାର, ବାରାବ ଘର
ଜାବମ କେବେଇକର ଥିଲା

କଣ ଅନ୍ଧେ
ଦେବତା ପାତ୍ର
କିମ୍ବା କବାଳ କିମ୍ବା
ଏହା ଅମ୍ବେମାରେ କୁଳମୂର୍ତ୍ତି

ମୋହିତ ଗୋପାଳ ମରଣକାଳ
ବୋଲି ଏ ଦୂର ପରିମା ନାମକାଳ
ପଥ ଉଚ୍ଚ ମଧ୍ୟକ ଏଥିର ହେଉ ଏହି ଯେ
ଗର୍ଭର ମନ୍ଦରେ ଜନ୍ମ ହେବାରେ ସବୁକା
ମନ୍ତରା ବା ଗାଁ ବହ ଦର୍ଶର ଓ ଏହି ବନ୍ଦ
ମନ୍ତରା ସହଜରେ ବିଷ ଉପଗ୍ରହ ଠାରୀ
କେବଳିଟି ଯୁଗରେ ପରିମା ଦେଖି ବାଞ୍ଛିଲେ

ପ୍ରକାଶନ ପତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବନ୍ଧପତ୍ରିକା

୭୨

ତା ରୁଗ ଅବଶେଷର ସନ୍ଧାନମିହା ମୁଁ ଅଣ୍ଟିନଦିଃୟନ ମନ୍ଦିରପାଳ ପକିବାର । ବର୍ଣ୍ଣନେମଙ୍କ ଦେଲେ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ଏହି ମନ୍ଦିରପାଳ ଧାରି ଜ୍ଞାନମାଧ୍ୟମ ହେବାର

ବାଣିକ ପାର୍ଵତୀଧୂତ ପୁନଦୀର ପ୍ରତ୍ୟେ
ହେଲ ଓ ଅଛ ସନ୍ଧାତାର ସମସ୍ତ ସରକାଧା
ବଚେଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ସପ୍ରାହିଦାଳ ନୃତ୍ୟପ୍ରତିରେ ବିଜ
ହେବ । କର୍ମଶୂନ୍ୟମାନେ ସରଜାଯ କରନ୍ତ ଅବ-
ପର ପାରତେ ସତି କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱାରେ ପ୍ରତିକାର୍ଯ୍ୟପଥ
ଦ୍ୱାରା ପୁଣ୍ୟରେ ଗମନ କରିବା କହୁର ଅଧେ-
ତନ କମିତି ମନ୍ଦିରରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କରୁଣା ଦୂର
କାର ଭାବାମାର । ଏ ଦ୍ୱାରା ଅସ୍ମାକ-
କର୍ମଶୂନ୍ୟ କମା ଅସ୍ମାକଙ୍କ ମନ ଉପ-
ଦ୍ୱାରା ଅମ୍ବୁମାନେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟପାହରେ
କିମ୍ବା ସହି ବାକ୍ଷାର କରିବାର ଅବଶ୍ୟ
କିମ୍ବା ନିଧିମାନୁଶରେ ଭାବାକାର ଏକ
ତାଙ୍କ ଦିନାତ୍ମ ଦେବାରୁ । ଦୂରୋତ୍ସବରେ
ପରାଦିଲ ଭାଜାର ପାନଦୀର ମାଠମାନଙ୍କ
ପରା ସାଧାର ଦର ଭାଜାର ଭାର୍ତ୍ତାରେ କଷକ
ପରବର୍ତ୍ତୀ । ସମ୍ରତ ଅସ୍ମାନଙ୍କର ଏକାକୁ ଆମା
କାନ୍ତରେ ଏହ ଯେ ସବାମାଆରର କିମ୍ବା ତେ
କିମ୍ବାରେ ଏ ବାଣିକ ଉତ୍ସବକୁପ୍ରା ସମାଖ୍ୟାନ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ସମା ଅନୁରଦ୍ଧ ଦର ମାନସିବ କେ
କିମ୍ବା କୁଣ୍ଡଳା ସହି ଅଧିକା ଦିକ୍ଷୟ-
କରିବା ପ୍ରତିକାର୍ଯ୍ୟମତି କରିବ ।

କୁଳ କାନ୍ଦିଲୁର ପ୍ରଧାନ ପିଷକ ଅନ୍ତରେ
ଯାଇବ ଗରୁଣିଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ପ୍ରତିଶୀଘ୍ର
ଅନୁମତି ଦିଲୁଛି ପଠାଇ ଶୁଭାର୍ଥ ଆଠବି
ଦୋଷରେ ଜାହା ପ୍ରକାଶିତ ହେଉ । ସଂଖ୍ୟ

ଜଣାବିବ ଯେ କରିବିବିନ୍ଦୁର ଉପଦେଶ ପୂଜା
କୃତ୍ତି ଉତ୍ତାନ୍ତ ହାଇସ୍ ଲାରେ ବିଥିଦିବ । ପେ-
ର ମାନେ ସରକାରୀ ଫିର୍ମରେ ଉପସ୍ଥିତିଆ ଲାଗୁ
କରିବା ପାଇଁ କରିବ ଶିକ୍ଷା କଟ ର ମାନୁଷ
ରିଖନ ହେଲାମ୍ବି ଉପଦେଶ ପ୍ରହଳାଦ ।

କେବୁ କେବୁ ହେବ ନାହିଁ ।
ଶ୍ଵାଗରୁ ତିଲାଚିମଟିର ଗତିମାଧ୍ୟ ତା ୨୨-
ରିଗରେ ଯେଉଁ ସଜ ହୋଇଥିଲା ଉହିର
ବିବରଣୀ ଉପରି ।—

ବିଜ୍ଞାନ ।

ଜରନ ଶେଣୀର ଦିକ୍ଷାକୁ ସମୟ ଉଚଳିଲାଗି
ମତେ ଥାଏଁ ହେଉ ।

ବିଦ୍ୟାଲୟର ଶତ ଏ ଶ୍ରେ ଶାଠାରୁ ଏ ଶ୍ରେ ଶା
ବାହାର „ ଏ ଶ୍ରେ ଶାଠାରୁ ଏ ଶ୍ରେ ଶା
ଏଥର ଶିକ୍ଷକ ପ୍ରତିବଳ ଦୂରସ୍ଥୀ ମୁଖ୍ୟ
ସମ୍ବନ୍ଧେ ଶିକ୍ଷା ହେବେ ।

କାହାର ତେବେ ଧୀର କିନ୍ତାର ଦେଇନ
ମାସରୁ ୩ ୫ ଜା ଲୋଞ୍ଚାଏ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା
ନାଥ କବିତାଲୟର ବିଶ୍ଵମାଳକୁ ଏଥା ଦେଇ
ପଢ଼ନ କାହିଁ ।

ଦୂରୀପତ୍ର ବନ୍ଦ କରାଯି ଏ କିମ୍ବାନୁଷ୍ଠାନେ
ଗମ୍ଭୀର ହେବ ।

ଅଶ୍ରୁମ କାଷ୍ଟକ ମୂଳ୍ୟ । ୩୫
ବର୍ଷାନୋମଳ୍ଲ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମହାମଳ୍ଲ ଧାରା ଜୀବମାତ୍ରକୁ ୫୫

ବ୍ୟାକ ପାଇନିମିଶ୍ର ।

ଏ ନଗରର ଉଦ୍‌ଘାଟିକାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ କିମ୍ବା
ପାୟୁତ୍ତ ? ସହସା ଏଥର ଉତ୍ତର ଦେବା
କଠିନ ଅଟ୍ଟର । ଅଛନ୍ତି ଅନୁଷ୍ଠାନେ ଉତ୍ତର
ଦେବାକୁ ହେଲେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ନଗରର
ଯାକଣ୍ଟାଥୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଶୃଂଖା ଓ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ଲଙ୍ଘାଇ
ଦେଇବ ନଗରବିକଳାରୁ ଫାହୁର ଅଧାର
କରିବାର ମାତ୍ରାରେ ମନୀତାରେ ଅର୍ଥିତ ହୋଇଥିବ
ତେ କବନ୍ଦାରେ ଏ ନଗରରେ ଦେଖେଇବା
ଉତ୍ତରବେଶୀଥୁ ଓ ଦେଖୁଥୁ ସମ୍ମାନିତାକୁ ଉଚ୍ଚ
କମିଶାର ସତ୍ୟ ନିୟମରେ ହୋଇଥିଲୁଛି ମାତ୍ର
କାର୍ଯ୍ୟରଙ୍ଗ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବହାଙ୍ଗଜ୍ଞାନ ବୈ-
ବସି କାର୍ଯ୍ୟ ଫୁଲ ଜାହିଁ ଯେ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ
ମାଟ୍ଟକୁଁ ପ୍ରଧାନେବ କରନ୍ତି ଓ ସେ ସବଳ କାର୍ଯ୍ୟ
ରେ କମଟାର ପରିମାଳକ ମଜ କିଅଣି କି
କାହିଁ ସମେହତକି । ମାଟ୍ଟକୁଁ ପ୍ରଧାନେବଙ୍କ
ବିପ୍ରେ ଆବାଜି ଯେତେ ବର୍ତ୍ତ ଓ ମାନ୍ୟଗୁଡ଼ିର
ବାପୁଲବାହେବଙ୍କ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ମାଟ୍ଟକୁଁ କରିବ
ବର୍ତ୍ତ ଯେତେ ବରିଆଜ ଭର୍ତ୍ତରେ ଯେ ସେ
ବୌଅତ୍ତକୁ ହେବେ କିଛି କୁବି ନାହିଁ ।
ଜଥାତ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ମାଟ୍ଟକୁଁ ମାତ୍ରପରିଗମନ
ସହେବ ହଜ ଶୃଂଖାନ୍ତି ଓ ପରିଗମା । ଏହି
ହେବୁଥୁ ନୌର୍ଦ୍ଦିନପେ ସବୁକାର୍ଯ୍ୟ କଲ ଯାଇଥି
ଅଛି । କର୍ଣ୍ଣବାଲ ପ୍ରାୟ ଅସି ମେଷ ଦେଲା କିମ୍ବା
ଅଛି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଗରର ଜୀବ କି ସତ୍ତବ
ମନୁଷ୍ୟ ଦେଖାଇ କାହାଥୁ ହୋଇ କି ଥିଲା ।

ବେଳେକର ସହିତରେ ଧାରି ତମି ଏମନ୍ତ ବଜାଲ
ହୋଇଥାଏ ଯେ କୁଗାମାତ୍ର ବିକାର ଉଠିଲା
ଓ ବଦୀ ଦ୍ୱାଳରେ ଦେଖେଲେବ କଢ଼ିଚା ଯାଇଥାଏ
ଥିବେ ଦୋଲଯାଇ ନ ଥାରେ ଏକ ଦଶଶହିଜ
ମଧ୍ୟରେ ବେଳେ ଗଡ଼େ ଜାଇ ମର୍ଯ୍ୟାର ଦୋ
ଇଅଛି ଓ ମାଟ୍ଟେ ପ୍ରିସାରିବିବ ଦେଖେବିଦିଲ
ଦେଲା ପ୍ରାତିଭାଙ୍ଗରେ ନିରବରେ ଦୂରବାହୀ
ଦେଖେନ ସତଃରେ ନ୍ୟା କରିବିର ଧରିବାର
ମଧ୍ୟ ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ବିନ୍ତ ଏହି ସମ୍ବୁ କାର୍ଯ୍ୟ
ଆନ୍ତରା ପୂରମାର ଫୁଲାର ହେବାର ଥିଲା ।
ବୋଥ ହୁଅର ମାରିଟ୍ଟେ ଧ୍ୟାହେବ ସେ ସମୟରେ
ଦୂରବାହୀ ଅବକାଶ ପାଇ ନ ଥିବାର କିମ୍ବା
ହିରା ନ ପାଇଲା । ଏତେବେଳେ ପୁଣି ଏହି
ଶାନ୍ତରେ ଏବେ ବର୍ଷାବଳ ଜାଗି ରହିଥିଲା ଯେ
ଜାହା ଯାଏନ୍ତି କାହାର କର ନ ଦେଇଲେ ପ୍ରତିକାନ୍ଧ
ପିଲା ପାତା ହେବାର ସମ୍ବାଦକା ଓ ଅପାରାଜି
ମେମାତକର ଦୟାତାର ଜାଗି ଯାଇଥାରେ ।

✓ ଅମ୍ବେମାନେ ବୋଧରୁ ଯେବେ ମାଜଟ୍ଟେ-
ସାହେବ ସ୍ଵର୍ଗ ପକାର୍ମଦରେ ବ୍ୟସ ନ
ଥିଲୁ ବିମ୍ବିତାମ୍ବା ଏବା ବିକାଶ ବିଶ୍ଵାରେ
ଚେବେ ଏମ୍ବୁ ଅସ୍ତର ଘରକା ହଥକ୍ଷା କାହାଁ ।
କିନ୍ତୁ ଏବିଧ କି ହେବାର କାରଣ କି ? ଅମ୍ବେମାନେ
ବିଶ୍ଵାର କଥ ବିହିବିହ ନ ଥାଏ ତେବେ
ଅକ୍ଷୟ ମୃଦୁରେ ଅନୁମାନ ବ୍ୟଥାର ଯେ
ମାଜଟ୍ଟେ ଓ ଦେଖାଯୁ ସର୍ବିମାନେ ପରିଷ୍ଠର
ଦିବ୍ସରେ ପରିଚିତ ହୁଏନ୍ତି । ମାଜଟ୍ଟେ ସାହେବ
ମନେ କରିବୁ ଯେ ଦେଖାଯୁ ସର୍ବିମାନେ ଦୂରି
ଦେଇବେ ଫେର ନାହିଁ ଓ ଏମାନେ ନନ୍ଦିବର
ଦିନରେ ବିବିଧ ଅପା ଦିନକୁ କାହାଁ ବୋଲି
ଦିନରୁ ଆପାର କାହାଁ ଓ ବ କି ବାର୍ଯ୍ୟ ବଳେ
ନନ୍ଦିବର ପରିଚ ଉଚିତ ହେବ ରାହା ଏମାନେ
ଭାବିବୁ କାହାଁ ମୋ । ଭାବାୟ ଭାବାକଳ ବର
ପାଇବୁ ନାହିଁ । ଏବେ ଦେଖାଯୁ ହରିମାନେ
ଦୁଇକୁ ଯେ ମାଜଟ୍ଟେ ଯାହା ସ୍ଵର୍ଗ ଭଲ ମନ୍ଦିର
ଆହା କରନ୍ତୁ ପରିଦର୍ଶକ ମନୀର ତଥେଶାରଣୀ
କାହାଁ ଓ ସର୍ବିମାନେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରସାଦ ଦିଲେ
କରୁଥିବା ଦିଲେ ମବୋଯୋଗୀ ନ ହୋଇ କାହାଙ୍କ
କିମ୍ବା ବରେବ ହେଲେ ବିକି ବିଶ୍ଵାର । ଏହିପରି
ମନୀରକୁ ଥିବାର ଦେଖାଯୁ ସର୍ବିମାନେ ପରାମ୍ରଦ
ଦିଲେ ଯାହାଁ କିମ୍ବା ମନେ କାହିଁକିତୁମା
ଆୟ ଦିଲେଇଥାଏନ୍ତି । କୌଣସି ସର୍ବି ଅମ୍ବେମାନ
ଛିଲାରେ ଏବିଦନ କରିଲେ ଯେ ମନୀର ଆସି
ଦେଲୁଣ ଦିବା ଅନ୍ତରେ କରିଲୁ

ଅମେରିକାରେ ଉଚ୍ଚତା ହଲୁ କି ଦୂରେର କରିବା
ସବୁ ବାହୁର ଏଥରେ ଯତ୍ନ କରି ଆଜି ଏହି
ଦିନରେ ବି ଅମ୍ବେ ବଳାଯେବଳ କାହାର ଦେଖ
ଯାଏ ଅଛି, ମାହିଷ୍ଟ୍ରେ ସବେବ ଆଶା ଗପିଲେ
ତମ ବରତ୍ରୁ । ସବୁ ଧାରିମାନେ କୋଣ
କରିବେ ଯେ ଅମ୍ବାହାର ଅନନ୍ତର ବିଜନ
ଦିନରେ କୁହଇ । ଧାରିବେ ଯେହି ଠାରେ
ସବିନ୍ଦ୍ର ଉପରେ ଏମନ୍ତ ମନ୍ତ୍ରରେବ ସେଠାରେ
ଦିନରେ ପ୍ରକରଣେ ବାର୍ଷିକ ଗଲିଥରେ
ଦେବେ ବିଜନର ବଳ୍ୟମାନଙ୍କ ସବେ ନ
ହେଲା ମାହିଷ୍ଟ୍ରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ତେବେ
ବିମାନ କେବି ରଖିବାର ପ୍ରୟୋଜନ କି ?
ଆମେରିକାରେ ମାବାର ବରୁଅର୍ଥ ଯେ ମାହିଷ୍ଟ୍ରେ
କିମ୍ବା ବିଜନ ଓ କୌଣସି ଅନ୍ତରକ ଦେଶମୁ
ସବ୍ୟତାର ଦଳ ଅନ୍ତର ମାହ ଦେଶମୁ ସବ୍ୟ
ମାନେ ଯେଉସେ ତାହା ବୁଝିବାକୁ ସେଇପି
କରିବାର ଉପର । ଧାରାକୁ ଦେଶମୁ
ସବ୍ୟମାନେ କମର୍ଦ୍ଦ ଅବସ୍ଥା ଦଳ କାହାରୁ
ଓ ଲୋକଙ୍କ କବ କୁଣ୍ଡର ବି ବି ଉନ୍ନତ କାର୍ଯ୍ୟ
ଯବାକେ କାହାର ତତ୍ତ୍ଵ ତାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପାଦ ମରାଇଲୁ କାହାକୁ ଯାଏନ୍ତି କାହାକୁ
ପାଦ କେଇ ଜାହାଙ୍କ ପ୍ରସାଦକାଳରେ ହଇ
ଏକ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଲୁ ଜାହା ହେଲେ
ଏମାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ବରିବ ଓ କଲୁ କାର୍ଯ୍ୟର
ପ୍ରାଚ କରିବାକୁ ଯତ୍ନବାକୁ ହେବେ । ଏଥର
କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ କି ହେବାକୁ ମରିଜାଗିଲେ ତା-
ହେଣ୍ଡ ବିର୍ତ୍ତ ହେଲିଅଛି ଓ କର୍ମମେଣ୍ଟ ଯାହା
ବାହା କରିବୁ ବି ଉତ୍ସାହକାର ମିଶନସିପଳ
କାର୍ଯ୍ୟର ଶର ବିରେଷକ୍ରମେ ଫେରାନ୍ତ କୋତବ
କୃପରେ ହେବେ ଜାହା ସଂକଳ ହୋଇ ଘାର
ମାତ୍ର ।

ଛୁଟିରେ କାହାରେ ଥିଲା ?

ପାଠକମାନଙ୍କୁ କଥାଅଛି ଯେ ଗତ ବୁଦ୍ଧାବ୍ଦୀ
ରେ କାବ୍ୟମେଳନ ନାମାନ୍ତରରେ ଉଚ୍ଚମାନ
କଥାଧ ସହୃଦୀ ଦକ୍ଷିଣାର ବିଧାଜ କବି ବର୍ତ୍ତ
ଯେ ଲୋକମାନେ ଜାପା ବିଦ୍ୟ କର ସହଜରେ
ବିଧାରଣ ସଂକଳ୍ୟ ମେଳର ମୁକ୍ତ ଆଇବେ ।
ଏବିଧାଜ ବେଳେତୁର ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଇଥାହ ଓ
ଜୀବନ ଅନ୍ତର ପ୍ରତି ବିପ୍ରବାଦ ଘେରଇବା
କବି ଅଛି ଜାପା ଜାପିବା କାରିବ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ହାତପାତା ଦ୍ଵାରାମାନ୍ତର ପରି ପରି ମରିବା

ତୀ-୨ ପାଶ ମୋରରେ ଗେଷ ହୋଇଥିବା
କିମ୍ବାଦିବ ବଜାଏନାଟୁ ଛାଇ ଦେଇ ସହାୟାଧାରକୁ-
କୁ ମାତାରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞାନାବ୍ୟାକ ଦେଖାଯାବ ଯେ ମୋହରେ
ତଥା ଉପରେ ଉପରେ ବୁଦ୍ଧି ହେଉଥିଲା ଏ
ଏଥିବେ ଜୀବାଧ୍ୟାବ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମୋହରେ
ଯଦ୍ବା ଦେଖାଯାଇଛି । ଦେଖେବେ ଉପରେ ଉପରେ
ଅଳ୍ପ ପରିଚାରକରେ ହୋଇଥାଏ ଏ ସବୁ କିମ୍ବା
ମୁଖରେ ଉପରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଛି । ଉପରେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା । ଯଥା—

ବୁଦ୍ଧନାଳଙ୍କ ତିରଗା ହୋଲିଥ ଛାତ୍ରଜୀ
ବେଳି ପ୍ରଥମ ଟ୍ରେନ୍ ଟ୍ରେନ୍ ଟ୍ରେନ୍
ବାଲେଶ୍ଵର ୫୦୭ ଟ୍ରେନ୍ ଟ୍ରେନ୍ ଟ୍ରେନ୍
ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଟ୍ରେନ୍ ଟ୍ରେନ୍ ଟ୍ରେନ୍
ଶ୍ରେଷ୍ଠବିଦୀରେ ସକାଳେ କଟିବା ଚାହିଁ-
ମୁଣ୍ଡ କୌଣସିତାରେ ବନ୍ଦିଦୂ ହୋଇ ଯାଏଁ ।
ବର୍ଷମାନରେ ବୁଦ୍ଧନାଳଙ୍କ ଉକ୍ତାର ଭକ୍ତି
ବନ୍ଦୁ ହୋଇଥିବା ହୁଏବେ ଉତ୍ସାହ ଏବେ
ଜୀବା ବନ୍ଦୁ କାହାକୁ ଦେଖିଅଛି ଏବେ
କିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବ ଆକୃତିବାଦୀମାନ
କରିବିରିବିମେ କିମ୍ବା ଏହି ।

“କୁଟକ—ଧର୍ମକୁ ଲୋକମାନେ ଉପରେ
ମୁକ୍ତ ଦେବାକୁ ବାହ୍ୟ ବରତ୍ତ ଜାହୁଁ । ୧୨
ନ ହେବାର ଏହି ଗୋଚିବ କାରଣ ତ
ଓଡ଼ିଆମାନୁକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା ପରେ
ରେ କଣୀମାର ଜାହୁଁପାଠେ ଯଥିବିଲୁ
କିମୁକ୍ତ ହେବାର ସମ୍ମାନା ପାଠେ ।

ପାଲେଶୁର—ଏହିଲୁହ ଲୋକମାତ୍ରେ ।
ଯୁଦ୍ଧରେ ଡାଖି କହିଯୁ କରିବାକୁ ଯୁଦ୍ଧ
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କୋରି ଜୀବ ବରଣ୍ଣ ମାତ୍ର ଏହିଲୁହ
ପାଲେଶୁର ସାହେବ ଅର କହି ପାରିବ ତା
ଯାଇବି ହାତୁଁ ।

ପ୍ରଥମ—ଜୀବତର ସାହ ଧାରାକୁଳରେ କୁଳାଳ
ଯାଇ ଚାହୁଁ ଓ ଅନ୍ୟକୁଳରେ କୁଳାଳ କାମିଦୀ
ପାରିବୁ ବୁଦ୍ଧ ବହୁମନରେ ଖେଳନ କଲାଇ
କାହିଁ ଏହି ବାରଣାଶୀ ଅନ୍ତର କହିଲୁ ହେଉ
ହାହୁ ଲେଖିମାନର ବିରତକା ପ୍ରସ୍ତର କୁଳାଳ
କିମ୍ବା କଳାକାରୀ ପାଇବି ନାହିଁ । ହେଠାଟେ କାମିଦୀ
ବାହ୍ୟ ଧାରାକୁ ଖେଳାନେ ଥିବାକୁ
ଅନ୍ୟକୁଳକୁଳିବ୍ୟ ଦୟ କରି ଯାଇ କହିଲୁ କାମିଦୀ
ଅନ୍ୟକୁଳକୁଳିବ୍ୟ କୁଳାଳ କୁଳାଳ ସାହ

ବନ୍ଦା । ତିରେଲା ଓ କୋଲପ କିମ୍ବୁ ହୋଇ
ଜାହିଁ ଦାବିଣ ଜାହା ଏବେଳାରେ ପାଥୁଯାଏ”

ଶବ୍ଦରେ କବାହେଦମାତଙ୍କ ପ୍ରଥମଙ୍କ ହେଉ
ପ୍ରତିବେଳେ ସଥାର୍ଥ ବୋଲି ଥମୁମାନଙ୍କୁ ବୋଧ
ହେଉ ନାହିଁ । ରେବେ ସୁଧର ଚିହ୍ନକ ସେଇ
ହେତୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି ରହୁଥ ପ୍ରଥମଙ୍କଟି ସଜ୍ଜ
ଅଟଇ । ଝଂଗର ଉଷ୍ଣଥରେ ଏ ବେଳୀପୂଜ୍ୟେ-
କଞ୍ଚର ଶ୍ରୀ ଦାତିବାର ତେଣିବ ଥାଉ ଦୃଶ୍ୟ
ଅନୁଭବ ଗେଗପ୍ରତି ଏ ଉଷ୍ଣଥ କୌଣସି
ପ୍ରବାସରେ ଉପହାର ନୁହଇ ବୋଲି ଏଠା
ଲୋକେ ଜାଣନ୍ତି । ବନ୍ଧୁବାରେ କୁରକାଳର
ଉଷ୍ଣଥ ଅସ୍ଵାକ ପରମାଦରେ ବିକୁଣ୍ଠ ହୋଇଥାଏ
ଓ କୁରକାଳର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥାନ ଉଷ୍ଣଥ କିନ୍ତୁ
ଏଠାରେ ଝଂଗର ଦାତିବାଲୋକ ରହୁ କୁରକାଳର
ବୋଲି ଗେହିଏ ଉଷ୍ଣଥ ଅଛିବୋଲି
ବାହାରିବୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଦେହ କୁରକାଳ-
ରନକୁ ହାଣିର ସେ କହଇ ଯେ ଏହାପ୍ରାଣ
ପାତ୍ର କୁର କଲ ନ ହୋଇ ବରଂ ଅଚ୍ଛବି
ରହ ଅସ୍ଵାକରନ ଘାଡ଼ା ଦିଆଇ । ଏମନା
ଅବଶ୍ୟକେ ଝଂଗର ଉଷ୍ଣଥର ବିକୁଣ୍ଠ ଦ୍ୱାରେ
କଣ୍ଠି ହେବ ଗବର୍ମେନ୍ସ ସକଳମନ୍ତରେ ଉଷ୍ଣ-
ଥ ଦେବାଙ୍କ ବିଧୂ ନେଇବିଲାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅନ୍ଧୀ
ଉଷ୍ଣଥର ଗଣ କି ନ ଗଲେ ସକଳମନ୍ତର
କି କାହିଁ ? ଯେଉଁ ଠାରେ ଉଷ୍ଣଥର ଗୁରୁ କବା-
ଅନ୍ତି ଦେଲେକେ ଅସ୍ଵାକ ମୁକ୍ତ ବେଳ କବାନ୍ତି
ଦେବହତାରେ କିମା ଦୁଇରମ୍ଭକର ଲାଗୁ ଜଣା-
ଗାତର । ଗବର୍ମେନ୍ସଙ୍କୁ ଭାବିତ କି ଗାୟାରେ
ଉଷ୍ଣଥ ବିକୁଣ୍ଠ ସଫେ । ଏମନ୍ତ ବିକୁ ବିଦ୍ୟମ୍
ବରମ୍ଭ କି ଯଥାଗ୍ର ଲୋକମାନେ ଝଂଗର ଉଷ୍ଣ-
ଥର ଗମର ଜାଇ ହେବେ ।

ଭାଷାର ଉପଥ କିମ୍ବା ନ ହେବାର ଏହି
ପ୍ରଥାନ ବାରଣ ଅଟେଇ ମାତ୍ର ଆଜି ଗୋଟିଏ
କାରଣ ଅଛି ସେ କାରଣ ଏହି ଯେ ଗର୍ବମୁଖୀ
ଯୁଦ୍ଧରୂପରେ ଉପଥ କିମ୍ବା କାଳବାର ବିଧାନ
କରାଇଲୁଛି ଏକଥା ଅଧିକାଳେକାଳୁ ଏଠାରେ
ଛଣ ଥିଲୁ ଓ ସମ୍ବାଧବିଶ୍ଵାସ କିମ୍ବା ଏହିର
ଅବଶ୍ୟକ ହେବେ ଏ ଘରୀରେ କୁଟ ବିଶେଷ
କଲେବୁପ୍ରତି ହୋଇ ନାହିଁ । ଏତେବେଳେ ସୁଧା
ବୋଲି କୋକକୁ ଧରୁର ଲାଙ୍ଘନା ଉପଥ
ଦେଇବାରେ ଦେଖେ ମନ୍ତ୍ରେ ବିନ୍ଦୁ କେବଳ
ଅଛି କେବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ନିଜିବି, ସେ
କୁଠାର କିମ୍ବା ଜଗତ ଦେଇ ମାରିବ ନାହିଁ ।

ଅଧିକ କଥା କି ହୋଇବା ଆମ୍ବେଲାଙ୍କେ ସଥ୍ଯ
ଏହିଥା ଜାଣୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅବା ଜାଣିବା,
ଅନ୍ତର୍ବ ସୁଦା ବିଜ୍ଞାନ ଜାଗରଣାବେଳେ ଏ ବିଷ-
ଧିକେ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି । ଯେବେ ବିଷୟରେ
ମଣି ଓ ହାତମାନଙ୍କରେ ଏ ବିଷୟର ଗୋପନୀ-
ଯତ ଲେଖା ହୋଇ ପ୍ରଶର ହୋଇଥାନ୍ତା
ରେବେ ଅବଶ୍ୟ ଲୋହେ ଜାଣି ପାରନ୍ତେ ଓ
ଜାଗିଲାଠାର ବେହି ଅବଶ୍ୟ ଜୀବ୍ୟ କ୍ରୂଧ କର
ଛହିର ମୁଖ ବିଡିନ୍ଦେ । ଏତେବେଳେ ସହି
ଆମ୍ବେଲାଙ୍କେ ବିଷୟକହାବେଳମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ବ
ଗ୍ରହ କରିଥାଏଁ ଯେ ଗୁରୁତ୍ବମେଣ୍ଡକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଓ ଉତ୍ସାହ ସବ୍ୟାଧାରଣଙ୍କୁ କରାଇବାପକ୍ଷରେ
କହୁଜ ବନ୍ଦୋଦୟ କରିଲୁ ଗାହା ହେଲେ
ଅଧିକ ଜୀବ୍ୟ ବିକ୍ରୂଧ କେତେକ ସମ୍ବାଦନା
ହୋଇଥାରେ ।

ସାପୁତ୍ରିକ ସଂବାଦ ।

ପଥକର ବାଗଜର ଚର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟଙ୍ଗ ଶତ ଅଗ୍ରତ୍ମ
ମାସ ଜା ୨୯ ରିଣ ମଞ୍ଚରେ ଦାଖଲ କରିବା
ବାଗର ଏଠାର ବଳେକୁଟର ମାହେବ ବଜ୍ରପଳ
ଦେଉଥିବା ଓ ଜମିବାରଙ୍ଗ ନାମରେ ପରିଶୋଭା
ତାଣୀ କରିଥିବା ପ୍ରସତ ଏଥିପଦ୍ବୀ ଏ ପଢିବାରେ
ଲେଖ ଯାଇଥିଲା । ଜବନୁଶାରେ ବେଳେବ
ଜମିବାର ଧର୍ତ୍ତ ବ୍ରାମ ଦାଖଲ ବଳେ ବାବ
କରିଥୁଣ୍ଡ ବିଶ୍ୱାସ ବାସ, କହିଥୁଣ୍ଡ ବାମପାଥ
ମୃଦୁ, ବାବୁ ଜୋଲିକରନ୍ତି ବୋଷ ଓ ଜାତ୍ୟପରର
ଦୂର ରହି କରିଥୁଣ୍ଡ ଅବସ୍ଥା ଦାଖଲ ନ ଦରି-
ବାମ୍ ବଳେକୁଟର ଥାହେବ ମେମାନଙ୍କ ଉପ-
ରେ ପ୍ରତି ମହାଲରେ ଚଳିଛିମାର ଜା ୨୫ ରିପନ୍ଦ
ଦିନାଚି ୨୫ ଛା ରେଣ୍ଟେର ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ କରିଥ-
ବୁନ୍ଦୁ । ସବ ଏକେ ଆର୍ଦ୍ଦମନ୍ୟ ପାଇ ଥେମାନେ
ଦାଖଲ ବାଗର ନ କଲେ ବିମ୍ବା ଜର୍ବର୍ଷ ବିଶ୍ଵ
ଦେବୁ ନ ଦର୍ଶାଇଲେ ତେବେ ଆଲବନ୍ଧ ଧଳ
ଦୋଷ କରନ୍ତି, ଏଥରେ ବାକମଜର ବିଶ୍ଵ
ଦୋଷ ନାହିଁ କରିବ ଯେ ଏ ଘରରେ ଅବଧିଗ୍ରହଣ
ହେବାର ଯଥ ଯଥାପରି କରିଅବା ।

କେନ୍ଦ୍ରର ପ୍ରାଦୂର୍ବି ଏ ନିରାପଦ
ଫଳକୁଦିନ ବନ୍ଧି ଦେଖାଯାଏ । ଗଜ ସହାତରେ
ଛଲର କମିଶ୍ଵର ଓ କଳ ଘାହେବିମାନେ ଏଷେ-
ଗ ଦୋଷ କରିଥିଲେ । ଏଗେଗର ପ୍ରକୋପ
ଠିକ୍ ତେବେକୁପ୍ରାୟ କଣ୍ଠ ମାଥ ଉତ୍ତ
ଅଛି ଉତ୍ତରାମ ତୁ ଜାଗ ହୋଇଥାଏ , ମାଥ

ଗୁଣକାଳ ଲୁହିବାରୁ ବହୁତ ଦିନମୁଁ ହେଉଥିଲା ।
ଏବେଳେ ଦୋଷରୀ ମୁଖର ଚିକିତ୍ସା ବଠାଇଁ
ହେଉନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବଠାଇଁ ଯେତେବେଳେ ବୁଝି
ଓ ଶ୍ରାଵ ହେଉଥିଲା ତହୁଁର ଅନୁମାନ ପ୍ରଥାର
ଯେ ମାତ୍ର ଏବେଳେ ଜଣା ହେବାର ନୁହିର ।

ବ୍ୟାକ ଜେଲଜାହାର ଲେଲିରସାହେବ
ମରୁଯା ରୂଥବାଗ ଉତ୍ତର ଦୂରରେ ବାନ୍ଧି ପାନ୍ଦିଲ
ମୃଦୁର୍ମା ନିଯାକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏବେଳୁ ଏହି-
ପୁଲ ପୁଣେରେ ଜେଲିର ଥାଇ ମୁଖ୍ୟାଶରେ ବନ୍ଦ
କବାହ କରିଥିଲେ । ଅଜବବ ଥିଲେମାନେ
ଦିବେଗନା କରି ଯେ ଏହାକୁ ଦୟାକୁ ବନ୍ଦବା-
ରେ ତାକୁରସାହେବ ଜରିମ କରିଲ କିମ୍ବା
ଅଛନ୍ତି ।

ଗନ୍ଧାର କଟେଚରେ ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଆଯାଇଥିଲା
ସେ ସମ୍ବାଧିତ ଧ୍ୟାନମ (ସେତ) ସକାଗେ
ଦୁଇଜଣ ବିଷାନବୀର ପ୍ରଯୋଜନ ଅଛି । ଏ-
ମାନେ ଉତ୍ତରା ହେବାର ଓ ମାତୃଭାଷା ସହିତ
ତଙ୍ଗଜୀବିଶାରେ ଲେଖାପତି ଓ ଲାଠା ଦିଲ୍ଲି
ବାକୁ ଜାଣିଥିବାର ଅଛି । ପ୍ରାର୍ଥନାକାରିମାନେ
ଗନ୍ଧାର ଏବଂଶ୍ଵି ବିଲେକ୍ଷଣ ଦିଲ୍ଲି କୁନ୍ତିଥିଲା
ଅବିକ୍ରମୀ ଏକଥଳ ଲାଗେକୁ ଅବେଳିବନଧି
ପଠାଉଦେ । ୧୨୦ ପରିଗ୍ରା ଅଧିକ ବିଦ୍ୟୁତ
ଲୋକ ରୋଜାହାର । ବେଜନର ପରିମାଣ
ଏ ଉତ୍ତର ନିର୍ମାଣ କରେବ ।

ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଅଗାମୀ ମାସରେ ସମ୍ମନ-
ଧିରତ୍ତ ଜେହାଟୀ କରିବାର କଷ୍ଟକଳାପରିବ୍ରାତ
ଅଗମକ କରିବେ ଓ ଏହି ବାର୍ଷି କଷ୍ଟକଳାପ
ଯିବେ । କଷ୍ଟକର୍ତ୍ତ ସମ୍ମଲିଷ୍ଟରକୁ କୃତ ଚିନ୍ତା
ଦିଶ୍ୟରେ ବିହି ବନୋଦ୍ୟାତ୍ମ କରିବାର ଏହାକୁ-
ବ ମାନସ ଥିଲା । ଏଥରୁ ଅନ୍ତମାନ ଅଛି
ଯେ ଏ ଜୀବିତ କିମ୍ବା ଫେରାଇ ବିହି ହେବ ।

କରେନ୍ଦ୍ରବନ ବେଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୩୦୦-
ସମ୍ବୂଧ ଆଶ୍ରି କଲାବାଗା ଛେତ୍ରପାଦାଲିଙ୍କ ବନ୍ଦ
ହେବ ବୋଲି ଗଜ ମୋମନାର ୩୫୦ ମୋହର-
ମାରେ ସମ୍ବନ୍ଧବାଣୀ ହେଲ ଓ ସେବବଳ ୪୦୦୦-
ଟାର ଗୁଣ ଦିନିମନ୍ଦ୍ରା ।

ଜାଣିବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖାଇଛ ଯେ
ଦୂରୀ ଓ ତଥା କର କରିଅଛେ ହାତଗା-
ରେ କୁଳ ତୋଷୁଚର ପ୍ରବେଶ କର ଯାଇଲୁ
ନାହିଁ ଦୂରୀ ଗନ୍ଧିବୁ ଦୁଃଖରେ ବନ୍ଧବାକୁ

ଦେବ ଓ ଦୁର୍ବିଧାର ପରି ମୁଗ୍ଧତାରେ ଦଢାଇ-
ଥାଏ ହେବ । ସୂର୍ଯ୍ୟକାଳର ଦୁଇମାହେ ଏହିଲ
ପ୍ରଦୀପ ମରା ଜୀବନଥାର ଅର୍ଥ ହୁଏ ଏହାର
ଶାର ସମ୍ମନ ବର ହେଉଅଛନ୍ତି ।

ବେଳେ ପ୍ରତିହି କ୍ଷାତ୍ରିର ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୂପ ଯେ
ଧୈମାନଙ୍କ ଲିଙ୍ଗର ପୁଅରିଲେ ଦୃଢ଼ ଅସ୍ତ୍ରକ
ବିଚର ଓ ମର ପୁଅରି ହୁଅଇ । ଅମ୍ବୋମାକେ
ବୋଧକରୁ ଗୋଟିଏ କଥା ପୁଅରିଲେ ହୁଅ
ଅନ୍ଧକ ମିଳିଥାରେ ଓ ଅନ୍ଧମାର ହୁଅଇ ଏହି
ହେତୁର ଯେଉଁ କାହାରର କ୍ଷାତ୍ରି ମରିଯାଇ-
ଆଏ ଜାହାନ ଲହା ପୁଅରି ପଥ ଦକ୍ଷନି ।

ଦେଲି ବିପୁଳର ଅକ୍ଷରଙ୍ଗ ହେଲୁ ଯେ
କାନ୍ତିଜୀ ଲକ୍ଷ୍ମିନାର୍ଜୁ ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ଉଠେ
ବିଦୟର ବାର୍ତ୍ତକ ଯାହା ଶାଖା ୫୦ ଟା ହେ-
ବି । ଉତ୍ତରକଥା ମାତ୍ର ଅବସର ଜାହାର ଅର୍ଥ
୨୦୦୦ ଟା ଅନୁମାନ କର, ଜାହା ଉପରେ
ଏହିଏ ବିପୁଳ ବିଧାର୍ଥୀଙ୍କୁ ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତରକଥା
ଏହା ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତି କାହାର ପରିଶୋଧ କଲା
ତ ତୁର ବର୍ଚରେ ବସନ୍ତ ଏବଂ ମାର୍ଚ୍ଚ ମେସର
କେବଳ ୫୦୦ ଟା ହେବ । ଅବିରତେ
ଅଭିନନ୍ଦନର ଜ୍ଞାନର ମାର୍ଗବାଦ ହେଲୁ ଏବଂ
ଏହା ବାୟ ବରଦାର ଶାସ୍ତ୍ର ହେଲୁ
ନାହିଁ । ଏଥାବୁ ହେଲାନ୍ତିଷ୍ଟମ କୋରନ୍ତି ଯେ
ଅଧିକ ମଂଞ୍ଚା ଧରି ହେବାର ବୋର୍ଡର ମେମ୍-
ର ମର ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରକଥା ଡାକ୍ତର
ବିହି ଅଭିନନ୍ଦନ ହେବାନାହିଁ ।

ମୟ ପ୍ରଦେଶର ଗନ୍ଧେତିରେ ଖେଳିଥିଲୁ
କଥାର ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଯେ ଜାମାରୁକି ଥି
ଗିରିର ଲାଇ ୧୮ ବର୍ଷ ଏବଂ ଶିଷ୍ଟ ଅଜାନ୍ତି
ମନୀଚନ୍ଦ୍ର ହେଉଥିବାକୁ ହୋଇ ଥିବାରେ
ଆମାଦିର ନାମ ଉଚ୍ଚ ଗନ୍ଧେତିରେ ଛାପା
ଦିଇଅଛି ଏମାମେ ପ୍ରଦେଶର ଘା ଥିଲେ ତେ
ଏ ମନୀଚନ୍ଦ୍ର କୁର୍ଯ୍ୟେ ପ୍ରବାଣିତ ହେଲା
କିମ୍ବା ଶୁଦ୍ଧମେ ଏଥାରୁ ମେଣ୍ଡା କାଳ ଜଣା
ଏ ମାତ୍ର । ମାତ୍ର ମାତ୍ର ପ୍ରଦେଶର ଧୀମାତରି
ଦ୍ୱାରା ବିଷୟରେ ଏଠାରେ ଦେଇଁ କଥାମାତ୍ର
ଶାସାର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବଜାଏ ଦେଇଁ ବିତରି
ହେଲା ।

କର୍ତ୍ତମାନ ଦିଇ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ମନ୍ଦିରକୁ
ବର୍ଷିତ କେନ୍ଦ୍ରରୀତିରେ ଧର୍ମପାତ୍ର
ଏବଂ ପ୍ରକାଶରେ ଦିନର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅମାଲକ
ମାତ୍ରା ଦର୍ଶନ କରି ମୋଟାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ଦିନର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି କମେଳଙ୍କ ଧରିବେ ।

କମେରତାର ରେଳଗାଡ଼ରେ ଧାରାକାବ-
ଦାଟେ କଲିବାକ ପରାମରଶ କରନେ
ନିବନ୍ଧ ମାତ୍ର କା ୧୦ ରଙ୍ଗ ସଂଖ ଫେର ଲାଗି
କାହାରେ ପରେଇ ହେବାର କଥା ଅଣ୍ଟା ।
ନିଷ ଜୀବିତକର୍ତ୍ତର ସରବାରମାନଙ୍କ ପରାମରଶ
କବିଲମ୍ବନାରେ ଏକ ବରଗାର ହେବ ।

ତେବୁନ୍ତକେତୁ ଆଜ୍ଞାରେ ଯତ୍ତ ବାରବାଟୁ
କଳ ହୋଇଯାଇଥାଏ । କଲେଭୁବନାହେଦଳ
କଠେଣ ଏକ ସଂପାଦ ଏହି ହେବୁନ ବନ୍ଦ
ହୋଇଥିଲ ଚାକରର ତେବୁଦିମାନେ ସରା
ଧାତିକ ହେବାଟୁ ପଠିବାକୁବା କରିବେ ବନ୍ଦ
ଥାବି ହୋଇଥିଲ । ତେବୁକରନ ଆଧିକାରୀ
ଅଭିଭାବେ ପରାମରଶ ହୋଇଥିଲ ।

ଶାରବେର୍ତ୍ତ କଥାନ କରିଅଛନ୍ତି ସେ ହୋ-
ଏହି ସରଜାରୀ ବର୍ଣ୍ଣନାର ଦେଇନ ମାତ୍ରରୀ
ଦେଲୁମାନକେ ଉନ୍ନାଚାରଧୂର କୋରିବ ହୋ-
ଇପାରେ ।

ମାଟଙ୍ଗରେ ଗେଡ଼ିର ହିତପାଦନାକ ଅଛି
ମାଲେହ ପୁରୁଷ ହୋଇ ଯାଇଥିଲୁ । କର
କରିବା ଉଚ୍ଚମୁଖ ହାତ ପାଇଁ ଆଜିଲୁ ।
କରିବାର ବ୍ୟକ୍ତତବ୍ୟାପୀଣ୍ୟ ସବୁ ପାଇଁ ଯେ-
ଏକ ପିଲି ଦରଶକ ପଠାଇଥାଇଲୁ ଲାକ୍ଷ
ବେଶରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଯାହେବଳ୍ପାରୁ ମରରେ
ଯାଠ ହେବାରେ ମୁହଁକାଳ ନିମିତ୍ତ ଆଜି
ହାଇଥାପାରୁ ।

ଏହାରେ ଅଧିକ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତରେ
ଥିଲେ ୬୦୯ ସଙ୍ଗେକ ଛୁଟୁଥିଲେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତ-
ରେ । କେବଳ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେବୂନ ଘରପାଲ
କରାଯାଇରେ ୫୨୨,୫୫୭ ଟଙ୍କା ବ୍ୟବ୍ୟ ଦେ-
ଖାଇଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେରିତ୍ୟାତ୍ମକ

ମାନ୍ୟବର ପ୍ରସ୍ତର ଉତ୍ସନ୍ଧିତିକାରୀଙ୍କ ଦିନ
ମହାଜନ୍ୟ ସମୀକ୍ଷା

କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବେଳରେ ଦିନ ଲାଗେଥାଏ ଅଜମ୍ବର
ହେଉଥିଲା । ଏବର୍ତ୍ତ ନୁହାଯବ ଏହାକ
ଯେବେ ଶିଖିଲ ଚୋତୁଥିଲେ । ବିଜେପାଞ୍ଚରୁ
ବିଶ୍ଵବିଜାରର ସମେତ-ଦୟକୁ ଦିଲାହିତ
ଥିଲାନ୍ତିଃ ଧରି ଗଲ ହୁମାରଙ୍କ କାହିଁବାର

ତେ କାଣ୍ଡାଳବଜାରର ପାଶେର—ଦସହଶ ଲକ୍ଷ୍ୟ—
ହିତ ହୋଇ ଥିଲା । ବନ୍ଦୀବଜାରଧୂମାରେ
ଯେ ଯାହା ପାଶେରମେହି ମସିରି—କରିବାର
ସବୁ ବହୁ ନ ଥିଲେ ଓ ଉଚ୍ଛବି ମାତ୍ରରେ ପଦାର୍ଥ
ପିଣ୍ଡରେଗମେମରେ ଥାନେବ ମାରୁଗରୁ ହୋଇ
ଥିଲୁ ଏହା ଯାଥେ ବିମର୍ଶକା କଲାଙ୍ଗରେ
ପଶେବ ଦେନେବ ସରତକ ଦୋଷପିରିପ୍ରେ କରିବ
ଦୂଷିଲା ପିତୃକାର ଗଠନ ହିତପରେ ଦେଇଲା
କଲେ ବନ୍ଦୀବଜାରର ଶୋଇବ ପିତୃକା କର
ହୋଇ କି ଥିଲା, କରିଦେଖ ଗଣେନ—ପିତୃକା
ମର ସବାପେଣା ଜାତିକ କୋଇଥିଲା । ପୁନେଇ
ଦିଅ ଗରେଇ ଗଠନ ଯଦିକା ହହର ମୃଦୁଗ
ଥିଲୁ ମାଥ ଗାହାର ମେଡା କିତାନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ ।
କାଳବଜାରରେ ଏହି ଗଣେନ ହୋଇଥିଲା
ଯେ ଆହାର ତାମ ବହୁ ନ ମରନ୍ତେ “ବାବା
ଗଣେନ” ହୋଇଥିଲୁ । ତାଙ୍କ ।

କହୁବ । ପାଠୀଙ୍ଗ } ବସନ୍ତ
ତଥେ ଦର୍ଶନ ।
ମୁହଁର ଅଶ୍ଵର ହରିପୁରେ ନହିଁ ମର
ତଥାଯାଇ ନ ଥାରେ କାରିବ ହୋବିଲେଖପୁ
ରତ ଧରିବେ ଆହା ଅଶ୍ଵବାଯାରେ ଧରିବ
ବରର । ଦୁନ୍ତୁ ଏତାମ୍ଭେ ବଜାରାଧାରୀଙ୍କର
ବିଦ୍ୟାବିଜ୍ଞାନର ବିବେଳ ଦୁରୁ ଫିଲେଗରେ
ବଦାଶିବର ଗଣେଶକୁ ଟମଂଶା କରିଥିଲେ
ଟ ଗଣେଶଙ୍କ ଦରହରୁ କହି ବିବୃତିବିଜ୍ଞାନ
ମାନେବକ ଦେବୁବାରୁ ଯେବେ ମାତ୍ର ଯାଏ
କିମ୍ବା ଉଚ୍ଛିତ ବୋଥ ହେଲା ଯେ ଉଚ୍ଛିତ
ବିଜ୍ଞାନରେ ଗଣେଶକା ତତ୍ତ୍ଵ ବୋତୁଥିଲୁ
ଏ ଦନ ପ୍ରାତି ବରଳନ୍ତିର ଦମାନେବ
କହିବାକାରରେ ଦମାନ୍ତରିମା । ୩, ୮, ୩

ଅସ୍ମ ତେଣୁ କି ହୃଦୟରତ୍ନର ଦ୍ୱାରାଯକର
କ୍ରୂଦ୍ଧିତ ଶୋଇ କହିପୁ ହେବେଷ୍ଟାନ୍ତି । ଏଥରେ
ବ୍ୟକ୍ତିଗୋତ୍ର ନିଷାଳ ଓ ବସାଇ କିମ୍ବାଜୀନ
କାଳ ଲଙ୍ଘନ ଓ ନରକା-ସମ୍ବନ୍ଧ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହାତିଥାନ୍ତି । ଏବାକୁ ମରୁ କିମ୍ବା କାଳ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କ କାହାରେ

ପାଞ୍ଚମୀ ଶାନ୍ତିକାଳେ ଯଦୁରାଜ ପଦରେ
ଏହି ଅଭିଜାତପାତ୍ର ସହର ଦୂର ଦର୍ଶକ
କାର କଷ୍ଟକର୍ତ୍ତାତ୍ମକ ଯଶଲଘରେ
ଏହି ଏକ ପଦମ୍ଭାବ ପେଣ ।

ଆଜରୁ ଉତ୍କଳଶାସିତା ଶା ୨ ଦିନ ମାତ୍ରେ ଅକ୍ଷୟୋଦିଶ ସନ୍ ୫ ୨୨ ଲକ୍ଷିତା

ଶକ୍ତିପୁ ସମ୍ବାଦ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ସନ୍ଦ ପାଇଁ ବାଲୁ ତା ଏକ ରିଜ ସେପ୍ଟେମ୍ବର—ଶୀଘ୍ରକୁ ଲେଖିଥିଲେ ଗବର୍ନ୍ମର
ଯାହେବ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟର ମୂଳସଥି ଚୌକର ନୂତନ ବିଧିମ ଆଗମୀ ଅବଧିରେ ନାହିଁ
ତା ଏ ରିଜର୍ ପ୍ରତିଲିପି ହେବାର ଅନୁମତି ଦେଇଥିଛନ୍ତି, ସାଥୀରଣ୍ଡକ ଜୀବିତାଙ୍କର ଏହି କଥା
ଶୁଭାସ ବସିଗଲା ।

ମୁନ୍ଦେଶ୍ୱର	ଆନା	ଯେତେ ମହିମାରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆନା ଥିବା	ଲୋ
ବାଲେପୁର	କଳେପୁର ... ବାଲ୍ମୀକୀଯାଳ ... ବହରୀ ବା ବୃକ୍ଷା ... ବାଲେପୁର ... ସୋମେ ... ଭତ୍ରକ ... ବସୁଦେବପୁର	{ ବାଲେପୁରଙ୍ଗା ସହିତ ମହିମା ... ବାଲେପୁର	
ଆମଳଗର	ଆମଳଗର ... ମର୍ଜା ...	{ ଭତ୍ରକ ...	"
ଅଥବା	ଥର୍ମଗାଳ ...	{ ବାଲେପୁର ...	"
କାଳସୁର	କାଳସୁର ...		କାଳସୁର
ବକ୍ରାପତ୍ର	ଖେଳନର ... ପ୍ରଧାମୁଣ୍ଡେଟି ... କେନାପତ୍ରା ... କରନାଥପୁର ...	{ କାଳସୁର ... ବେତ୍ରାପତ୍ରା ... କରନାଥପୁର ...	"
କଟକ	କଟକ ... ବାଲେପୁର ... କରନାଥପୁର ...	{ କଟକ ଅଥବା ସଦର ମହିମା ... କରନାଥପୁର ...	"
କଟକ	ଲକ୍ଷ୍ମୀ ... ଧୂର୍ମା ... ଗୋପ ... ପିପଳ ... ଜୋର୍ଦ୍ରି ... ଝାରି ... ପାରପୁର ...	{ ଧୂର୍ମା ଅଥବା ସଦର ମହିମା ...	ଧୂର୍ମା

କୋଠବେଶର ଅନ୍ତରୀଳର କଲା ଜନିଦାର
ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଚିମ୍ପିତ ମାପିବ ଟ ୨୫ ଟଙ୍କା ବେଜନରେ
ଏକଜଣ ଅମିନ ଗାଇମାର ପାଇଁ ସୁବିରର
ହେବ, ଯେତେ ଅମିନ ବଜ୍ରଡୋଗ୍ ଅଇନ ଓ
ମେଘ ତ୍ରୁଟି ଘର୍ଥରେ ନନ୍ଦା ଦର୍ଶନରେ ଉତ୍ତମ
ପାଇବର୍ଣ୍ଣ ଥିବ; ଅବେଦନ ଭକ୍ତ ବର୍ମାକାନ୍ତି-
ଜାର ସେମାନଙ୍କ ଅବେଦନପଦ ଅବେଦନ
ଟ ୨୫ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ନିମ୍ନ ସ୍ଥାନରୁବାରଙ୍ଗ କାହିଁ
କବ ପ୍ରେରଣ କରିବେ।

କେଦାର ନାଥ ଦୁଟ୍ଟ
ପ୍ରେସ୍‌ରେଡିଆର
ପ୍ରକାଶକ
ମହାଦେଶୀରାଜ

୪୯ ୧୮୭୨ ମହିନା ଜୁଣେଟି ଓ ମାର୍ଚ୍ଚନର-
ଦୃଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟାନୀ, ଅଗାମୀ ଜାଏ ରତ୍ନ ନବମୂର
ଅକ୍ଷୟ ହୋଇ ଆ ୨୭ ହଜରେ ଯେଷ ହେବ;
୧୮୦ ଡିନ୍କ, ବାଲେଦୂର, ସୁଖ ଓ କାର୍ତ୍ତମୁର
ପର୍ଯ୍ୟାନାଶବଧର ଯୁକ୍ତ ନିର୍ମିତ ହେଲା । ପ୍ର-
କ୍ଷେତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟାନାର୍ଥୀଙ୍କ ନବମୂରମାସ ଜାଏ ୧୮୦୫-
ଜାରେ ପର୍ଯ୍ୟାନାପୁରର ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟାଭବଳିତାରେ
ଏଇ ପର୍ଯ୍ୟାନା ପାଇଁ ଦାଖଲ କରିବେ ।

ଶ୍ରୀଦୁତି ପରାମାର୍ଥିନୀକଙ୍କର ପରାମାର ପ୍ର-
ତ୍ରେଦିକ ବିଷୟରେ ଯେତେ କମ୍ବ କିମ୍ବପିଲ
ହୋଇଥିଲୁ ବସ୍ତାର ଲେଖିବା ପାଇଁ ଜାହାର
ପାଞ୍ଚମୀର କଣ୍ଠିତ ହେଲୁ, ସୂଚଣା ସମ୍ବୁ ସମ୍ବୁ-
କିଳବ୍, ବିଷୟରେ ହସ୍ତାନ୍ତର ଉତ୍ତରତବ୍ୟନ
ପ୍ରାୟ ନ ୧୫ ମର ବିଅୟିବ ।

ପ୍ରସବୁତ୍ତିପଣ୍ଡାର୍ଥମାନଙ୍କର ପାହିଜାଇ ପଣ୍ଡା
ଶାରେ ଏମନ୍ତ ଗୋଟିଏ ପରିଚେତ ସ୍ତ୍ରୀକର୍ମ
ଅବୃତ୍ତ କରି ଦିଅସିବ ଯାହା ପଣ୍ଡାର୍ଥମାନଙ୍କ
ଅତ୍ୟନ୍ତରେ ନବଳ ବହୁବୀଳ ହେବ, ଆର
ଏମନ୍ତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକ୍ଷ୍ଵ ଦିଅସିବ ଯନ୍ତ୍ରିତେ
ପଣ୍ଡାର୍ଥମାନେ ନିଜ ଭାଷାରେ ସତନଗଶକ୍ତି
ଲପ୍ତିରେଣ୍ଟମେ (ବାର୍ତ୍ତାବହ ବିଶ୍ଵଗର ବଞ୍ଚିଧ-
ଶାୟଙ୍ଗ ଯାହା ଅନୁମୋଦନ କରିଅଛନ୍ତି)
ଏହ ଲେଖିବାକୁ ରିକ୍ଷା ବରିଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ
ବିଶ୍ଵାସିବ ।

କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱାସାଲୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ
ଲେଖକ ଅଶ୍ଵରରେ ବରତବର୍ଣ୍ଣାସୁ ପରିସର
ଲେଖକର ଯେତେ ତଥାୟ ଅଚଳମନ ବର୍ତ୍ତ-
ଅଛନ୍ତି, ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ମାତ୍ରକର ବୃତ୍ତିପଣ୍ଡା-
ର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଗୋଟିଏ ଓ ତଥାପିବ
ପରାମରିବ, ବିଶ୍ୱାସରେ କଳାନ୍ତ୍ରତ କମେ ଜମ୍-
ଗ ଦ୍ୟାପିତ ।

ହୁଗୋଳ	୧୦୦
ଇନାମ	୯୦
ପାଞ୍ଚାଶିତ	୯୫
ଷେଷପରିମାଣ ଓ ଉତ୍ତରିଷ୍ଟଧୂବ ଜିଲ୍ଲା	୧୦୦
କର୍ଣ୍ଣାବ ଦ୍ୱାମାରବାହୁଙ୍କ କମିଟିରୀ	୧୦୦
ହୃଦାବ ନାମକ ପୁସ୍ତକରେ ଓ ଆ- କର୍ମନୀୟପୁସ୍ତକରେ ଯେଉଁଥିରୁ କୁଳହେ- ମ ଦିଆଯାଇଥାଏଛି	୧୦୦
ମେହିତା	୧୦
ପ୍ରାଦୁରଧା	୧୦
ପିଲ୍ଲାଙ୍କ	୧୦
ଅନ୍ତିମ ପାତ୍ର ପାତ୍ରରେ	୧୦
ପାତ୍ର । ପାତ୍ରରେ ପାତ୍ରରେ ପାତ୍ରରେ	୧୦
ପାତ୍ର । ପାତ୍ରରେ ପାତ୍ରରେ ପାତ୍ରରେ	୧୦
ପାତ୍ର । ପାତ୍ରରେ ପାତ୍ରରେ ପାତ୍ରରେ	୧୦

ବିଜ୍ଞାନ ବିଷୟକ ପରୀକ୍ଷାବାଗଳରେ ଦୂର-
ଦୟା ପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ, ୧୯ ଦିନ, ଜାନ-
ବିଜ୍ଞାନ ଜାମକ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ୨ୟ ଦିନ,
ପାଣିବା ଜାମକ ପ୍ରସ୍ତୁତ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶକରେ
ଏହି ପରାର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଲେଖି ଦିଆଯିବ ଯହଁରେ
ପରୀକ୍ଷାଦିବାଳକମାନେ ଚାହିଁବେ ସେ ଉଚ୍ଚପ୍ରେ
ଶିଥୁ ମଧ୍ୟର ଏହି ପରାର ପରାର ଉତ୍ତର ଲେ-
ଖିଲେ ପୃଷ୍ଠାମଙ୍କା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ମାଧ୍ୟମରେ ବିଦ୍ୟକରଣ	୧୦୦
ବିଜ୍ଞାନ ଉଚ୍ଚକାରୀ	୫୦
ବିଜ୍ଞାନ ସାହିତ୍ୟ	୫୦
	—
୩୦	୩୦

ମାନ୍ଦରବତ୍ତି ପରାଷାର୍ଥିଶ୍ଵରମାନେ ଉଚ୍ଛବ-
ସାହିତ୍ୟ ଓ ବ୍ୟାକରଣ ପରବର୍ତ୍ତରେ ଛାଂଗା-
ଧାରାଙ୍କଣ ଓ ବ୍ୟାକରଣ ଏକାଂ ବାହୁଦୀତରେ
ପରାଷା ଦେବେ । ଛାଂଗାଧାରାଙ୍କଣର ପ୍ରଥମ ମଧ୍ୟ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ, ମୁକ୍ତିଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଉଚ୍ଛବଶାସ୍ତ୍ର
ମଧ୍ୟରେ ଅନୁବାଦ ରହିବ ।

କିଷ୍ଟପୁ ହମ୍ର
ପରମାଣୁକାରୀ ଏବଂ ବିଦେଶୀ

କଲାର୍ଜିମ୍‌ହୁଇଁଥ ଓ ବନ୍ଦବରଣ	୧୦୦
ବାଜାରୀଟା	୫୦

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ରବାନ୍ଦୀ କବିତା

ମହିଳାରୁକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନେ ଦେଖ ।

ପ୍ରମାଣିତ କାନ୍ଦିଲା

ସାଧୁଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ତୁ କେବେ ଅଛିଲୋ ବରୁ ସନ୍ଦର୍ଭମୁହିଲା ମୁଁ । କାର୍ତ୍ତକ ଦିନଙ୍କ ସନ୍ଦର୍ଭମାଳ ଗନ୍ଧିବାର

ଅତିମ ବାର୍ଷିକ ଯଳି ୪*

ପାଦ-ଦୟ ପୁରୁଷେତ୍ରମରେ
ପଳି ଏହି ଅକ୍ଷୟପଦିକା
ପାଦ-ଦୟ ପୁରୁଷେତ୍ରମରେ
ପଳି ଏହି ଅକ୍ଷୟପଦିକା

ପ୍ରମାଣିତ ପଠାଇଯାଇଲୁ । ଏବସଂ
କି ଶ୍ରୀ ପଥମଦୀ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ମନୀ
କର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ରାଗର ନାମା ହାତରେ
ଦିଆଏ ତମଙ୍କ କୋଧ ହୁଅଇ ଦେଖ-
ପାଇ ତମ ଅପଳା ଲମ୍ବ ଥାଗା
ତି ବୁ ବଥରେ ଯେତେ ଜୁହ ଚେତେ
ଅଟ ପରାଦୀ ଲେଖିମାନେ
କୁ ଆମପାତେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କମାଇଛି
୨୭୬୫ ଜାନ କାହିଁ କିମ୍ବା ମୁଖ କରି
ମେ ତଥା ମୁ ଉପରେ ଦେଲେ

ଯେହି କର କାଳ ହୋଇ
ରୂପାରରେ କମାରଜ
ତେଣ ପୂର୍ବାଧ
ଠାରୁ କଳାନ ହୋଇ
ଏହିଲେ ପୂର୍ବାଧନାଟି
ଏଥେବାଦ୍ୟ ଛେଳେ
ଓ ନବି ଶୁଦ୍ଧା ତ
ମୁଖ ରକ୍ଷଣ
କୁଷମ ଦା

କରିବା ସକାଗେ ବିସୁର ବଳ ହଥରା ଥାଇବି
ଅମ୍ବୋଜେ ବିବେନା ଚର୍ଚେ ସେ ଅଜ୍ଞାତି—
ବାଦୁର ଅଧାରଜଣ ଅନ୍ତର୍ଷ୍ଵରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାଧନ
ଶ୍ରଦ୍ଧକ ହୃଦୟ ତେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରମାଣେ
କବିତା କହି ମୌର୍ଯ୍ୟରେ ଉତ୍ତରାତ୍ମାରୁ ପ୍ରାଣ
କୋଠ ନାହାଏ କେତେବେଳେ ପ୍ରଯତ୍ନକ
ବନ୍ଧୁରେ କୁରୁଶେଷତା କରିବାର କୋଣିବି ବି-
ଶେଷ ହେଉ ଦେଖା ଯାଉ ନାହିଁ ।

ଯାଏ ଜାହା ହେବଳ ପୁଣ୍ୟ ହାତ୍ୟାନନ୍ଦ କ୍ରି-
ବଳମୁଠ ସବୁର ହେଉ ଲୋକମାନ
କରିନାହିଁ ପୁଣ୍ୟ ଲୋକମାନ
କୁଣ୍ଡ ଓ କମିଦାଘ କରି ପାଦ
ରେ ନ ଲାଗ କରିବାକୁ ଜୀବନର କାହାଙ୍କି
ଜମିଦାରମାନେ ପଦିଦା ମାନନ୍ତ କରିବାରେ
ରତ ଥିବାର ଅନନ୍ତ ବନ୍ଦର ମାନନ୍ତ ଏହି
ହେବୁର ସରକାର କରେ ମର୍ମିବା ଅବସ୍ଥା
ବନ୍ଦିଅଛି ଏ ସହ୍ୟି କି ୧୫୦୦ ମାର ବନ୍ଦି
କାନ୍ଦିଲାମ ଯାଏ କଥାର

କୁରା କହି
ମାତ୍ର ଦିଲେଖ
୫୩୩

卷之三

ପଦ୍ମନାଭ କଣ୍ଠରୀ । କଣ୍ଠରୀ ଦେଖିଲୁ
କଣ୍ଠରୀ । କଣ୍ଠରୀ କଣ୍ଠରୀ । କଣ୍ଠରୀ
କଣ୍ଠରୀ । କଣ୍ଠରୀ । କଣ୍ଠରୀ । କଣ୍ଠରୀ ।

କାହାର-ଧନମାସର ଦେଇ ମାତ୍ର
ଅଜ୍ଞ ଅଟିବ ଏଣେ ଜଳେ ମରେ
ମାତ୍ରାମ ପବିଥିଲୁ ଏହାଗୁ ଖାରତର କୁଠା-
ଶାଯବାହିନୀ ଏହାର ଲମକ୍ଷେ ପୂର୍ବ ହେ
କୁହାର କରିଥିଲାନ୍ତିରୁ ।

ବୁଦ୍ଧାଙ୍କ ଅନ୍ତର ହେଲା ତୃପୁରଗାମି
ଯେବେଳେ ଏହା ଶର ସକଳ ସୀ, ଯୁଦ୍ଧ ନୋହି
ଅବ ଜାଣା ବହୁ କି ଥାର ଚାର ମରିଅଛି
ଏହା ପଦାର୍ଥ ଧାର ପଦାର୍ଥ ଦରିଆ କିମ୍ବନେ
କିମ୍ବନେ ଏହା କିମ୍ବନେ କିମ୍ବନେ
କିମ୍ବନେ କିମ୍ବନେ କିମ୍ବନେ କିମ୍ବନେ
କିମ୍ବନେ କିମ୍ବନେ କିମ୍ବନେ କିମ୍ବନେ
କିମ୍ବନେ କିମ୍ବନେ କିମ୍ବନେ କିମ୍ବନେ
କିମ୍ବନେ କିମ୍ବନେ କିମ୍ବନେ କିମ୍ବନେ

ରଜେଷ ଆବଶ୍ୟକ
କାନ୍ଦିଲିମ୍ବକ

ଶ୍ଵାମିଙ୍କ ମୁଢ଼ କଥିଲୁଛି ରାଜୀ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍‌ଧରଣ
କିମ୍ବା ଅନୁକ୍ରମରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗୋଟିଏ
ପାଇଁ ନାହାନ୍ତି । ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ସୁନ୍ଦର
କିମ୍ବା ଏହି ଯେ ଏହା ବନ୍ଦୁପରିଚାର ମଧ୍ୟରେ
ସମ୍ପଦକୁ ଘରାଞ୍ଚି ସାରି ଥାଏ ।

୨ । କୃତବ୍ୟରୁ ମୃତବ୍ୟରେ ପରିଶ୍ରମ
କରିବାର ବଜେ ଦିନେ ଏହି ଉପାୟ ବାଲୀରୁ
ଅଛି ଯେ କୃତବ୍ୟରୁ ବୃତ କରିବାରୁ ଧରିବା
ଜାହାଙ୍କ ଗରାର ପ୍ରଥମେ ବୌଣସି ଶାରକଳରେ
ଖୋଲିବାରୁ ହେବ । ଏହି ଗରାରକୁ ଭାନ କର
ଥେବ ନିଜପ୍ରତି ଗୁହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାରୁ
ହେବ । ମୁହଁ ଏବେ ଉତ୍ତରପ୍ରତି ହେବ ଯେ
ସେଠାରେ ଜୀବନାନ୍ୟହିରେ ଆମ୍ବାର
ଯାଇ ଉଠିବା । ଏହି କାହିଁ କାହିଁ କିମ୍ବାଗତ
ପନ୍ଥ ନିର୍ମିତ ରାତ୍ରି ମୋରିଲାନ ନାମର
ସହାର୍ଦ୍ଦି ମିଶି ଉଚଳିଲାରେ ଅବଗାହନ କରିବାରୁ
ଦେବ । ପୂର୍ବେ ଭାଷ୍ମଗତରେ ଅବସ୍ଥିତ ଘାର
ଲୋମଦୂର ମୁହଁ ସବୁ ଫିଟିଯାଏ ଏବ ଏହି
ଏହି ଦ୍ୱାର ବାଟେ ଗରାରଟିର ଗଞ୍ଜର ପରାର୍ଥ
ସଜରେ ମୋରିଲାନ ଯାଇ ମିଶି ତୁମ ।
ଉପରେ ଗରାର ମୟଗେ ଉକ୍ତ ପରାର୍ଥ ରଖା

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

କେତେକ ଅର୍ଥରୁ ଫିଣ୍ଡୁ ଅବଲୋକନ
ରୁ ଗଲେ କହେନନ କଲା । ଅଧିକାର
ପଦ୍ଧତିରୁ ସମ୍ପଦରେ ହାନି
କରି ଦେଇ ଚିରବୀଯଜ କରିବା ହୋଇବେ ।

ଅମ୍ବେ ଚଳଇ ସିତମ୍ବର ମାସ ତା ୧୦ ରିକ୍ଷେ
ଏକ ଖନମୋହଦିମା ଉଦ୍‌ବାହନ ସକାମେ ବୋଠ-
ରଗ ପୁରୀରେ ପାଇଲାନ ଦେଇଛି । ଯାହେ କୁଟୀରେ ଏକ ଶୁଣ୍ଡମାସକ ଅଜାଇ
୧୦ ର କ୍ରମିକ ଅଛିନ୍ତି । ପ୍ରାମର ପୁରୁଷ
ଧରେ ଏକ ଠାରୁଗାଙ୍କ ମନ୍ଦର ଓ ପର୍ବତ
ରେ ଏକ ମହାମେଦଳ ମନ୍ଦର ଅଛି । ସେହି
କୁରୁକୀଳ ମନ୍ଦର ଦରରକୁ ଏକଗୋଲ ଅ-
ଜିକ ଉପାରୁତରେ ଏକ ଦଣ୍ଡା ଆଛି ଯେ ଜା-
ରେ ଏକ ଜଳଶୁଣ୍ଡକୁର ବୃଦ୍ଧା ଅଛି ସେ
କୁଣ୍ଡଳ ମୂଳରେ ବାହିନ ମତି ଦେଇପାରୁ
ସେ କଥାରେ

କୁଣ୍ଡଳ ପରିମାଣ କରିବାକୁ ଦେଖିଲା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପ୍ରକିଣ୍ଡ ହେଲା ଅବଶ୍ୟକ । ଏଥିରେ ଯଦି
ଉପରୀର ଫେରେ କଥା ସମ୍ଭବ ନାହିଁ
ତିଥି କିମ୍ବା ଏହି ସମ୍ଭାବା ନାହିଁ
କିମ୍ବା ସହେ କରିଗଲା ହେବ ଏବଂ ଏହି କିମ୍ବା
ପାଠୀର ଅଂ୍ଶର ଏହି ପ୍ରକାଶ
ପାଠୀର ବିଭାଗର ଅବଶ୍ୟକ ଏହାର
ଲମ୍ବାର ଦୁଃଖ ପୁନର୍ଭାର ପିଣ୍ଡ କାଏ
କାମରଜ କଟୁଳ ମହାରର ଉଚ୍ଛର ହେବ
ଏବଂ ଖୋର ବନ୍ଧୁ ଘେର ବନ୍ଦ ଏହାର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହାର କିମ୍ବା

କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏ ବନ୍ଦ କିମ୍ବା
ପିତାମହ ଲଜ୍ଜିତୁ
କୁଛେ ଧର୍ମର ଚିତ୍ର
ଦେବାକୁ ଲଗିଲେ ।
ପୂରସତ ଓ ଅନେକ
ମହି ଯେ କେମନ୍ତ
ଯା ବର୍ଣ୍ଣାକ ହମ୍ମେ
ର ଦେଇ ବିଷୟର
ପି ପରାଶିତ ହୋଇ
ଫୁଲର କ୍ଷାମାଦଳା
ପିତାମହ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କରୁ କରିବାକୁ ତାଙ୍କ
କରୁ କରିବାକୁ ତାଙ୍କ
କରୁ କରିବାକୁ ତାଙ୍କ
କରୁ କରିବାକୁ ତାଙ୍କ

ଦେବାକୁ ଯାଇ କିନ୍ତୁ ପରିଚ୍ଛବୀ କରୁ ଦେଇ
ବାହିବାରେ ସେହିଫଳାରୁ ଥାଇ କିମ୍ବା
ହୋଇଗାହୁଁ । ଅବରଙ୍କ ଦେଇ ବେଳରେ
କବା ଅଛି ପୂଜନୀୟ ହେଡ଼ କଳଣ୍ଡବଳ
କହିଲେ ମୋତ ଶ୍ରାନ୍ତ ଏବଂ ହୀଲେଦର
* ଦର୍ଶକ ପାଇଦର ହୋଇଥିଲ ଯେ ତେ
ମାତ୍ର ଦର୍ଶକ ହେଲ କବୁ ଥାଇ ତିଥାରେ
କରିବିଥା କିବାରିଥିଲ ତାହା ବାଜରୁ କାହା
ନେଇ ଅମ୍ବେ ବିଜେ ତା ନାମ ଧରି କେଉଁ
ଆଏ ତାମ୍ବୁ ଦିବବାରେ ସେ ମଧ୍ୟ କଲ ହୋଇ
ଏହି ଏହା ଶୁଣି ମତ୍ତ ଆର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ହୋଇ
ଏହିକା ପରିଚ୍ଛବୀ ସାଥୀ ହୋଇବା ବାହାରେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଅଛି କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଏବାଗ ଯେତୀଏ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଦେଖିଥିଲୁ ଯେ ଦେବେଇ ଶୁଦ୍ଧ କିଗେବ ସମ୍ମାନେ
ପରିଶ୍ରବେ ସେ ଗଛ ପାଇବ ମମକ କଲିପି ପରି
ପରି ପାଇଲେମା ଅବୁଲ କୁର୍ବ କୁର୍ବ କୁର୍ବ କୁର୍ବ
କିମ୍ବାରେ ତାହା କିବାକୁ ମାନ୍ତ୍ର ନାହିଁ ଥରେ
ଧରି କୋଡ଼ିଏ କରି ବଳ କୋର ଦେ ଅନୁଧ
ଦେଲୁବାକୁ ଗ ଥାମେମାନେ କବି

୧- ପାଦ ଲାଗୁଳି କେତେବେ ସେ ଅଳ୍ପା
ଗୋଟାରୁ ଯେତେ ଗୋଟାର ଗଲେ ସେ
ଚମାରେ ଭବା ବନ୍ଦରେବେ ମହେ କ
ହେଲ ହୁଏ ଖୋଜେ ପାଲି ଅସିଲେ ଏ
ମା ମ୍ୟ ପାଇଁ ।

Figure 1

ଅର ପାଦଳ ହୋଇ ଫଳିଥିଲୁ ଏଥର ଦୂର
ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ସେ କବଳା ମୁହଁ ଯୋଜନ
ହୋଇ ଦୂର ମୁହଁ ଗୋଟି ଧାରି ଶାଇଥିଲୁ
ଆଛ କଣି ଦେବେ କାଲି ବି ପାତି ସିଦ ଯେ
କବଳା ଏଥର ବୋଲାଇଲି କି ପାତଳେ ଏକ
ମୁହଁଲା ଏବଧିଲାଖ ହୁବାବ ବିନ୍ଦୀ ଅନାଦ୍ୟାମରେ
ଚୋପାରେ ଉଳକୁ ଉଣ୍ଡା ଲାଗିଥିଲି ଜଣା
ହୋଇଗାଏ ।

ଏହା ହେଉଥି ସେ କବଳାଗତ୍ତ ରଖାଇବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜହାରଙ୍ଗ କଲୁଁ ଯେ ମେ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୁଳ
କବଳା କଣ୍ଠରଥ୍ରମ ଓ ଜହିଁ ରହିରେ ଦୂରା
ବନ୍ଦୁଳ କବଳା ଅଛି ଏକମାସ ବାଦ ପାଇଲ
ହେବାରେ କବଳା ପାଇଲୁ ଭଲି ହୋଇଅଛି
କହିଲୁ କହିଲୁ ଏତାରୁ କହାଇ ମେ କବଳା
ଶୁଣିରେ ପାଇବା ପଞ୍ଚକୁ କହାଇ ପାଇବାକାହିଁ
ବରିଅଛୁ ବେ ଡେବ୍ୟା ଅକୋଧ ମୋକ କହିଲୁ
କ ଏ ଦେମାଦ୍ୟା କବଳା ପାହିବ ଏହର
କବଳା ମୋକକାଥିଲୁ ତେଗ ଦେବ ଘର ରହିବ
କାହିଁ ଏହିପରି ଯାହାଠାର କପର ସମୀ ଅଧେର୍ୟ
ହେବାରେ ଭାବୁ ଅମ୍ବେ ଏବକୁ କଥା କହି
ନଦେ ବୋଲି ଯାହାମ ମେଇ ଗରୁକ କାହିବାକୁ

କଣ୍ଠେ ଯାଏ ଏହାଦ ଅମ୍ବେ ଏଥି
ଦେଖୁଥିଲେ କେ କେବଳ ଶିଳ୍ପ ସତର
କନ୍ଧାରେ ଏକ ଗରୁଡ଼ଟି ଛୁଟିଲା
ତାର ଏକଗୋଟିଆ ହୋଇ ଉଥରକୁ ଫଳ
ହୋଇ ତଥାତକ ହୋଇଥାଇ ଏ ହନ୍ତେ

ପିକାରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା
ତହିଁ ଚାହାର ଛାତକ ଗ୍ରହମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଦିନମୁଁ ଏହା ବ୍ୟାପକ ମନୋଦୟଗାଳ ନିର୍ମାଣ
କରିବାର ପାଇଁ ।

ପ୍ରକାଶକ ନାମଙ୍କାଳୀମାତ୍ର		ପ୍ରକାଶକ
ସାହେବ	ମଧ୍ୟଭାଗ	ଟ ୫
ବାବୁ	ଚାରିଜାହାନ୍ତରମନୋନ	ଟ ୫
”	ସତରିତରାମନ୍ତର	ଟ ୫
”	ନାନୀମାଧ୍ୟବିଷ୍ଣୁ	ଟ ୫
”	ରମେଶକରବେଳ	ଟ ୫
”	ପଞ୍ଚଶିଲମୋହନଦେବ	ଟ ୫
”	ର, ନାନୀକର୍ଣ୍ଣିଆ	ଟ ୫
”	ଯୋଗେନନାଥମହିଳ	ଟ ୫
”	ପାତ୍ରିଜୀବନନ୍ଦମାଧ୍ୟ	ଟ ୫
”	ମନ୍ଦିରମାନମହିଳ	ଟ ୫
”	ମଧ୍ୟବିଲଦକରୀ	ଟ ୫
”	ଦୂର୍ଗାମାଧ୍ୟ	ଟ ୫
”	ବିମକାମୁଖୁରଦା	ଟ ୫
”	ଦେବକିତତିକିଶ୍ଵର	ଟ ୫
”	କାଳାବନନନ୍ଦମାଧ୍ୟ	ଟ ୫
”	ବିଷ୍ଣୁମୁଖଦା	ଟ ୫
”	ବିକୁଣ୍ଠଗୋପନାନ୍ଦମାଧ୍ୟ	ଟ ୫
”	କେବଳମନ୍ଦିରୋତ୍ସ	ଟ ୫
”	ଛବିମୋହନମାଲ	ଟ ୫
”	ବୃକ୍ଷକରନ୍ଦମୁଖୋଧାମାଧ୍ୟ	ଟ ୫

କବିତା ପ୍ରକାଶମାଳା } ୧୯୭୨ |
ଗୀତାନନ୍ଦମାଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୮୭୯

ତେ କାଳର ପ୍ରଜାପାତ୍ର
ହି ଦିଗନ୍ଧ ପୁଣ୍ୟ
ବ୍ୟାପ ପରି ଥିଲା
କାଳର ମୁଖ ଦସ

‘ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରି କରିବେ । ଅମ୍ବେମାଜେ ଉତ୍ସାହ ଯେ
ପଦାଳି ଗାନ୍ଧି ଶାଖ୍ୟ ହେଲେ ବଢ଼ି ଉଲହେବ ।

ଏବଂ ସମ୍ପାଦନକର ଏଥିରେ
ତ୍ରୁଟାଳ କଣ ଅଚିତ ।

ଏ ପରେ ମୁହଁନାଥଙ୍କୁ କଣ୍ଠରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖି
ତ କୁଳ ଅଶ୍ଵଦଶମୀ ଯାଇ ତି କରିଲୁଣ୍ଠନାରୁ
ଦେଖିଲା କରନ୍ତୁ ଯେବେ କହିଲା ଆଜିମା ପରି
ଚରି ଓଡ଼ିମା ହନ୍ତରକର ଯେତିବ ମହା ବାହୀ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିକି । କହି ଗମରା ପାରିଲା ଏବା
କେ କନ୍ଦିତମାତ୍ରେ ପ୍ରକାଶ କାରାଏଣ ମାତି
ହେଉଥିବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଧାର ଆଜିକି
ଯେହି ମାତ୍ରେ କୁଳ ଯମରେ ଗାନ୍ଧିକାରୀ ଦେଇ
ଦେବାଳୁ ମନ୍ଦିରରେ ଅନେକ ତଙ୍କା ବିଷ୍ଣୁ
ମନ୍ଦିର ଲିଙ୍ଗରେ ଅନେ କଷିଧର୍ମ ରତ୍ନାର

ପ୍ରାଚୀ ଶକ୍ତିର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦେବତାଙ୍କ ହୁଏ
ଦୂଜ ଦିନରେ ଯୁଦ୍ଧରେ କାହିଁଏବେଳେ
ଅଧିକା କିମ୍ବାରେ କାହିଁଏବେଳେ
କୁନ୍ତ କେବେଳାକା କାହିଁଏବେଳେ
ତେଣୋଟି ଧରି କାହିଁ ଦେବତାଙ୍କ
ନାମ କହିଲୁ ଏହା ଯାହା
ଦୂତର ସେ କେବେଳେ କାହିଁଏବେଳେ
ତେବେଳେ କାହିଁ ଦେବତାଙ୍କ
ପୂର୍ବ ପାଶୁରାହିଁ । ଏ ବଢ଼ ହୃଦୟର କଷ୍ଟ
ପ୍ରାଚୀ ଏତେବେଳେ ପ୍ରାଣର ପଦେଶରେ

ଏହିପରି ଅମ୍ବଳ ଦେଲୁ ହେ
ଗାତର କରିବିଲେବି
ବୋଇବ ଉପାଧ ଆହ ଦ
ସଫେନ୍ଦ୍ରାଜିତ ବିଜି
ନାମକ ବିଜି

ମତ୍ତା ଶାମରେ ବାହୁ ଗୋଟିରଇଣ ଦୋଷ
ଜାମରେ କଟିଏ ଥାମାନ୍ୟ ଅବହାର କେବଳ
ଆପଣା କଥ୍ୟରେ ଏକ କଟ ସତକ ଟ ପାଇ
ଧୂର କିମ୍ବା ଦର ଗାନ୍ଧାରି ଟମା କଥ୍ୟ କର
ଆଗ୍ରା ଓ ଚନ୍ଦ୍ରରେ । ବାଯାକୁଦ୍ରିଙ୍କର କଟିଏ
ଏ ଉପକାର ହେବିଥିଲୁ ଏମନ୍ତ କଟିଏ
ଦାରେ ଅଧ୍ୟାଏ ଘାଗିରେ ପରି ଯାଏ
ଦେଖିରେ ଯୋଜା ମାତ୍ର ପଦାର୍ଥ ଦୂର
ଅଛିଲି କିନ୍ତୁ ଏକଥା କବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଡରେ
ପାଇଥାରୁ ବି କାହିଁ ସନ୍ଦେହ । ଯଦିଏ ପୁନଃପ୍ର
ହାରୁ ଭରିବାପେ ଅନୁଭବାନ ହେଉଥାନ
କାହିଁ ଯେଉଁ ତାରେ ଧେଉଁ ବିଦିକି ।

ଯାନ୍ତିର କାମ କରିବାର ପାଇଁ ଏହି ବିଶ୍ଵାସ କରିବାର କାମ କରିବାର
ଯାଏ କେତେବୀର ଏହି ବିଶ୍ଵାସ କରିବାର କାମ କରିବାର
କାଲିବାରେ ଏହି କାମ କରିବାର

କୁମାର ମୁଲେ ବାବୁ ବୋଇବଳେ
ଦେଖିବୁ ଅନ୍ୟଦାତା ଧେବାରୀହିମ । ସେଇଜୁ
କମିଲ ଛ ଥମ ନୁହନ୍ତି । ୧୫ ଦେବଳ-
ଗ୍ରେଗୋ ଏ ବିଶ୍ଵାସ ବେଦଳ
କନାହିଁ ପାରେ
ମନ୍ଦରେ ୧୮୯

ଏମନ୍ତ ସାର୍ଵାର୍ଥ ଉଚ୍ଚାରଣ । ପରିମେଶେ
ଯାଥାକୁ ଅନୁଭବ କରି ଧ୍ୟାନ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକିତ
ଅଛି । ମିଥିକ ହେଠାବଳୀ ମନରେ କାନ୍ଦିବା
ଆବଶ୍ୟକ ନିଷକ୍ତାବରତ୍ତି ଯୋଜନା ଥାବୁ କୋଣେ
ଦେଖନ କେବେଳ ମଜଳ ଛାନ୍ଦା ବୋଲିଯାଇ
କି ମାରେ ।

ପାଥେରୁକ କଣ୍ଠ ପାଦିଲେବ
ପାତାଟିଲେ ପାନ୍ଧୀରେ ରକ ଗୋବ
କୋପ କାହାର ମହିଦାହୁ ନେବେବୁ

ଏ ପଦାଳ ଗୁରୁତ୍ବିଶେଷ ସାରବାଲ୍ ଦେଖାଇ
ସବୁରି ସଜ୍ଜମାଳଙ୍କ ନାଚ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ।
ଏଥରୁ ଉପରୁତ୍ତି ଥିବା କି ୯ ଏ ସବୁ ମଧ୍ୟରେ
ଛାଇ ହାତ ମା ବହି ହେଲା ଯେ ପ୍ରତିକାଳ
ଅଥବା ୧୦ ଶୁଷ୍ଠ ଲୋକ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଆଖି
କାହିଁ କାହିଁ ପାଇବାରେ

ବଜ୍ର ବସୁ ହୋଇ ଝପଲେ ଯେ
ଗୁଣ୍ଠାର ଯେଉ କିମ୍ବାଳଦୂମାନ ହୃଦୟ
ଅଥର ତହିଁରେ ସମସ୍ତେ ପଢ଼ିବାର ଅଧ୍ୟ-
ବାଣ ଅଶ୍ଵର ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଶାମାଳଙ୍କ ଲେବିଙ୍କ୍
ଶିକ୍ଷା ଚିନିତ କର ଆହାରଦୂର କିମ୍ବାଳଦୂମାନ
ହୃଦୟ କରିବାର କମ୍ପୁନ କର ଅଛନ୍ତି । ଯେବେ
ନାଚର କିମ୍ବାଳ ମାରିବାକୁ ପଢ଼ିବ କେବେ

1000

କିବେନାରେ ସବୁପଠି ହେଲାମାତ୍ର ଏବଂ
ସବୁକୋଣାଗତ ବଳେ । ଯଥା ।—
ଯଦି ଏହି ସବୁକଳ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି
ମଞ୍ଚକାରେ ଶୁଣିଛ ଦୁଆର ଓ ଦେଖାଇ
ପ୍ରସିଦ୍ଧା ମୟା କାପରୁଷୁ ପ୍ରଦାୟକର ଚି
ଲେଖ ଓ ଧୂରେ କୁ ବାଜା
୫୨୮ ମଧ୍ୟକର୍ମ । ୩୫୭

1 | STUDIO DESIGN 11

ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ବିଷୟରେ ଆଶ୍ରତ କରଇ ଗେଲେ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନାବଳୀ ଏକ ହଜୁ ଦେବ
ପ୍ରାର୍ଥନାବାଣୀ ହୁଲିବେ ଉତ୍ସବରେ ବୁ
ଏକଷ୍ୱର ବିଶ୍ୱ ହେବ । ଯେବେ ଆଖୁଚା
ଶାକସବାତାମାତେ କିନ୍ତୁ ଅପରି ନ କର
ଦେବେ ତତ୍ତ୍ଵ ବାକର ବିଜ୍ଞାଲୟରେ
ଆଗିଲ ମେଲିପାଇଁ ଦେଇପ ଅପରି ବୁଦ୍ଧ
ଦେଇବ ମୁଖ୍ୟ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କାନ୍ଦିବିଦ୍ୟାରମାନେ କରୁଥିଲେ

ପ୍ରକାଶିତ ମୁଦ୍ରଣ କରିଛି ମହାନ୍ତିର ପାତାଳ
ପ୍ରକାଶନ ମେଟ୍‌ରିପୋର୍ଟର୍ ଏବଂ ପାତାଳ
ପ୍ରକାଶନ ମେଟ୍‌ରିପୋର୍ଟର୍

ଶାର୍ଣ୍ଣିକରେ ଗେହୁଲେ ଜାମର ପ୍ରବଳ ହେଥାନ
ଉଚିତ ରାନ୍ଧିର ଲହାରୀ ଏ ବୋଧ ହୃଥର ଯେ
ଜାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକୁଳ ଅଥ ମଂଗଳେବକୁଳ ଉପରୀ
ର ଅଛି । ଯେଇ ମନ୍ଦ ଲାଗେ ଦେଖାଯି ଗ୍ରାହୀ-
ଶାହ ହିମ୍ବାଗ୍ରେ କି ରେଖେତ ଅନ୍ଧବସ୍ଥବେ
ହେ ମନୁକାର ମନ ଅନ୍ଧ୍ୟ ପୃଥିବୀ ହେବ
ଓ ହେବୀ ଅନ୍ଧାକାରୀ ଏମାନ୍ଦର ପଢ଼ିବାର
ବ୍ୟାଙ୍ଗ ହୋଇ ନି ଥାରେ । ଅନ୍ଧନେତର
ପ୍ରକାଶରେ ଅନ୍ଧକାଂପ ଲୋକ ଉପରେ ଅନ୍ଧକା
ଶାକସର କର ଦେବା ଅନ୍ଧମାନଙ୍କ ବିଦେଶ-
ନାରେ ସମ୍ମିଳନ କରୁଥିଲା । ୧୦୭୭
ଜବନ୍ତିମେଶ୍ୱର ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ
ଲୋକଙ୍କ ପିତା ବି । ୧୦୭୮ ଏମନ୍ତ ଜାମ
କିମ୍ବାକିମ୍ବା ପାପକ କି । ୧୦୭୯ ଏମନ୍ତ ଜାମ

କ ଗୁରୁନାଥର ବଦଳ ପାଇଁ । ୧୩
ତ ଦେବା ଶାକୁଳ ପାଇଁ । ୧୪

ଶ୍ରୀକାନ୍ତପାତ୍ର ଦୂରି ବିଦେଶ
ବିଜ୍ଞାନ ମେଘଦୁଷ୍ଟ କଣ୍ଠରେ
ବାମୁଦ୍ରାହେବ ଶ୍ରୀକାନ୍ତପାତ୍ର ଶବ୍ଦ ଏ
ଏହୁ ଲେଖ ପାଇଯ ତର ମନେ
କହେବନ୍ତି । କହୁ ପାଇବ କହାଏ ।
ଏ କଥାର ବୋଲ କହିବା
କହିବାରିବାରେ ।

ବୁଦ୍ଧିଲେ ଏହି ଭର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରଥମ
କଳେ ଯେ ପୁନଃଶାର ପ୍ରକଟନାରଣୀ କାହିଁ
ଉପରୁକ୍ତ ହେବ ରଜମୀ ପ୍ରକାରେ ଦିବାକରରେ
ଦୁର୍ବିର ସହକ ବିମୂର୍ତ୍ତ ବିମେଷ ପ୍ରକଳତା ଅନୁ-
କ୍ରମ ଏହି ଭର୍ତ୍ତରେ ଏହୋଇ ଦୂର୍ବଳ ଚମ୍ପର
ଦଶାର ଦେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଏହାଙ୍କୁ ପାତ୍ରାଙ୍କ
ଶୈଳୀ ପ୍ରକଳନାରୀ (ମାତ୍ରକୋତ୍ତମ)
ଦରିଅର ଦେହରୁ । ଏହି ହତରେ ଏ କାହିଁ
ଧନେବ ବୁଦ୍ଧ ବୁଦ୍ଧିଗାୟା ଦୋହରାପତି । ଏହି
ପୁନଃ ଆହୁମାତ କାହିଁ

ହୋଇଥିଲୁ ଓ କୌଣସି
ମାର ଦିଲୁ ନୁହ ଅଜ ଦିନ୍ଦୁ ପାଇତ ହୋଇଲୁ
ଅଛୁ ଗୁଣିଲୁ ଯେ ବୟସଟ ମହିମାମାତ୍ର
ରହାମଳ୍ପ ନାମରେ ମା ଗଣ କୌକା ଜଳମ୍ବୁ
ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲୁ
ଶୁଭମାରେ ମଧ୍ୟ ଏକହିପା

ଅଧିକ ପରିମା ମାତ୍ର
ରାଜବାଦୀ ଘରଟେଣ ଏ
ଶବ୍ଦବଳୀ ମହାମନ୍ତ୍ରେ ।

ପ୍ରକାଶନ କମିଟି କରିବାରେ ଏହାରେ
ପରିଚାରକ କମିଟି କରିବାରେ ଏହାରେ
ପରିଚାରକ କମିଟି କରିବାରେ ଏହାରେ
ପରିଚାରକ କମିଟି କରିବାରେ ଏହାରେ

ନାନ୍ଦବର ଶ୍ରୀ ଉତ୍କଳମୁଖୀ ପଞ୍ଜାବିଲ
ପରମପାତ୍ର ।

ପ୍ରକାଶକ ପରିବହନ

ସମ୍ବାଦକ ମହାପ୍ରେସ୍ ଏଟିମୁଁ କଲିବଜା ଏ-
ତ ଲିଖିଛିରେ ଦେଉଳୁଁ ହୁଏ ହାତର,
ବାଲେପୂର ଜୀବ ବିଶଳା ଗବ୍ଦିନେବେଳର ଅ-
ଧୀନରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ କଲାର ପ୍ରଦମନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ବର୍ଷାପରିବ୍ରାନ୍ତ ବଢା ଦେଖି ଅମ୍ବ ଅନୁଭବରୁଙ୍ଗରେ
ଜାତ ହେଲା ବ ଡେହାର ଦେଶର ବିଷର ପ-
ର୍ଦ୍ଧବାହୋଦରଙ୍କ ଯେ ଏପରି ବିଜ୍ଞାନ ଧାର-
ରେ ଏହବୁନ୍ତି ମଧ୍ୟ ବରିକାଳୁଁ ଧରି
ଯଥ କେହି ଉପରୁକ ହେଲାରୁଙ୍କାଳୀ

ଭାବାଙ୍କର ହୋଇଲୁ, ଯନ୍ତ୍ର ପ୍ର-
ପୃଷ୍ଠା ହେଉ ଜାହାନ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ
ଯୁଦ୍ଧର ଏ ଛାଇଲ ଉଚ୍ଚପୃଷ୍ଠାବ୍ୟବିଲୁ ବ୍ୟକ୍ତି-
ମାନେ ପ୍ରଦୂତ ବିଦ୍ୟାବନ୍ଦୁ ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ପର୍ଯ୍ୟରେ
ଅଣି କରିଥିଲୁଣି, ଅଭିଵଦ ଅମ୍ବେ ଶମା-
ଲାଙ୍କାରେ କାନ୍ଦିଲାବେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଯେ ଯେ
ଅଭିଶାରେ କେତେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଢାକୁଳ ବିଦ୍ୟାବନ୍ଦୁ
କାନ୍ଦି ପ୍ରବାସ କରିଲୁ, ଡକ୍ଟରୀ ଦେଖରେ
ଅର୍ଥକାନ୍ଦନ ଓ ବିଦ୍ୟାବନ୍ଦୁଙ୍କା କରି ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ପୃଷ୍ଠା ହେଉଥିଲା, ପଞ୍ଚାବକ ମହାନୀଯ
ଯକ କେତେକ ଆରାଟ ପୂର୍ବର ସମ୍ମଦିନାପୁ-
ରୁମ୍ରେ ଧନ ବନ୍ଦିମାନଙ୍କର ଏତହୃଷ୍ଟଧରେ
ଦୟାକରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନେଇବାକୁ ଅରଦ
କରିବେ ତେବେ ଅବଶ୍ୟକ କୁଳଜ୍ଞାଯ ହେବେ
ବନ୍ଦିମାନ ଜନ୍ମିମାନଙ୍କର ଡିଲା ପୁର ହେ-
ବେ ଅନ୍ତମାରଣ ଅମାର ଯତିନି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ପ୍ରକାଶକ		ବ୍ୟାପକ ଦିନାଂତ	
<u>ମୁଦ୍ରଣ</u>		<u>ପ୍ରକାଶନ</u>	
କାରୁ ନଳମାଧବ	ବାବୁ କଣ୍ଠବ	କାରୁ	କାରୁ
” ବୈଦାଲୀଆଥାର୍ଟିକ	” ”	” ”	” ”
” ମୋହନପାତ୍ର			
” ସେବନ୍ଧି	” ”		
ମୁଦ୍ରଣ ପାତ୍ରକାରୀ	” ”		

১১ > জগ মাতে নবমুক্তি

ବାଟୁଳିପଥ
ଅନ୍ଧାରେ କଲାପଥ ।

卷之三

ଏଥୁବେ ଉତ୍ତମାନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ଦେଖିବା ଏହି-
କରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ହୃଦୟର
କର୍ମକଳ ଲେଖିଥାଏଇ ବିଜଗାନ ପାଠ୍ୟମା-
ଳକ୍ଷ ଉତ୍ତମିଧିଷ୍ଠୁ । ଏ ଲେଖିଥାଇଲୁ ବିଜ
ପାଠ୍ୟମଳେ ମାଧ୍ୟମ ଲେଖିଥାଇ ତ ମିଛ
ଆହୁର କର୍ମକଳ ପୂର୍ବ କରେ ସହାୟ କରୁ-
ଯାଇଛି କେତେ ବନ୍ଦଳିଲେଖିଥାଇ କିମ୍ବା ଏଥିର
କର୍ମକଳ କରୁଥାଏ ଏ ପରାମର୍ଶ ପ୍ରକାଶ ପାଇ
ଛି ଲେଖିଥାଇମେଣ୍ଟ ଲେଖିଥାଇ । ଏହିପରିବର୍ତ୍ତନ
କରୁ ଏହିମାତ୍ରାମ ଯେ ସେ ଜଗତ କୃତ୍ତି-
ମାତ୍ରବେଳ ବନ୍ଦଳ କରୁଥାଯ ସୁଅକୁମରେ
ଦେଇ ପ୍ରାଚୀ କେତେବେଳ କରୁଥାଇ
କରାମ କରୁଥାଇ । କହିବ ବନ୍ଦଳ
ଏହି କିମ୍ବା ଲେଖିଥାଇ ଯଥା

କୁର୍ରାଟିକ ମେଥାରେ ନାହାଯା
ଲୋହପ-ଖାରୀରୋତ୍ତରଳ । କହିଲୁ ବନ୍ଧୁ
ଯସିଲେ ଦୁଆଗନ୍ତି ଯଥା ।

କୁଳକାର୍ତ୍ତ ନେଟେ କୁଳକାର୍ତ୍ତ ଅନୁଧାରଣ
କମଳକାର୍ତ୍ତ ରୋଗୀଦିଵ କୋରାପରିଷକୁ
ଏହା ଆଉ ଶେଷକର ବର୍ତ୍ତିକା ଅନୁଧାରଣ

ଏଥରୁ ପଦାମ ଯେ କିମ୍ବା କଲେ କିମ୍ବା
ଅଥ କଳୀକଷଣରେ ଉତ୍ତରଗତି କୁମ୍ବା ସମ୍ମାନକୁ
ହିଂହାର ଅଛି । ଏ ଧରି ମନ ନିତିରେ ତେ
ଥିଲୁ ହୋଇ ହୁଏ ଯେ କିନନ୍ତାରୁ ଜଳ କାହିଁ
ଅପେକ୍ଷା ନାହିଁ ହୋଇଥାଏ ଓ କଲାମ
ବିଶ୍ଵାସିପାଳି ପ୍ରଗଂଧାର କହାନୀ
ହୁଏ ।

ପୁନଃ ପୁନଃ ପୁନଃ ମେତ୍ରେ କାହାର
ବିଶ୍ଵାସ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କେବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର

२८० रुपये

240

卷之三

2005

100

ବ୍ୟାକ ପତ୍ର
୧୦ ଗୋଦାମ ।
କୁଣ୍ଡଳ ଓ
କିନ୍ତୁ ଦିଲ୍ଲା
ଏମାଦିଗୁ ଆଶ୍ରମ୍

କାରଣ ଅଛି “ଏହାରେ ସମ୍ପଦ ଉତ୍ତର”
ଯ ପ୍ରକଳ ପାତାର ବରତ ଥାଇ ଜାହା ଏହି
ର ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଥାଏ । କୃତରରେ
ଏ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ହିଥାର କାହିଁ ବିନ୍ତ ବି
ନ୍ତ ଉପରେ ଏଠା ଲୋକେ ଲୋଗନୀ
ଥିବେ ମନ୍ଦରକୁ ବିଜକ ପର ଗହିଁ

କାହାରେ ସମ୍ପଦ ଜାରି ଆମେଜା ବ୍ରାହ୍ମଣ
କାହାର ସଂଖ୍ୟରେ ଯେତାର ସଂଖ୍ୟା ୩୭୦୭୫ । ଜାହାଙ୍କ
କାହାର କାମ୍ପ୍ସ କି ଯାହାଙ୍କର ମନ୍ଦର ଥିଲୁଣ୍ଡା
ଅଛି । କାହାର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆପଣାର ଶେଷ
ସଂଖ୍ୟରେ ଯୁଗ ବନ୍ଧୁରକୁ ବଠିପରି
କାହା କିମ୍ବରରେ ବ୍ରାହ୍ମଣରେକାନ୍ତି ପ୍ରଥା
ଖେତାରେ ପ୍ରଚଳ ଥିଲେ କିମ୍ବାରମାନେ
ଅଛି ବ୍ୟସ ହେଉଥାନ୍ତେ । ବ୍ରାହ୍ମା ଅର୍ଥର ବ୍ରାହ୍ମଣ
ମନ୍ଦର ସଂଖ୍ୟା ବେଳକ ଏ ଲୋଗାମାର ମାତ୍ର
ଏହା କୁଳ ଅଟି ଅନୁମାନ ହୋଏ ଯେ
କାହାରରେ ପ୍ରାତି ସଂଖ୍ୟା ଦୂର କିମ୍ବରେ
ଅଣା ନ ହେବ । ସେ କାହାରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ
ଅର୍ଥର ବେଳକ କେ ଖାନଗା ତ ହେଲାଏ ଏ
ଅଛନ୍ତି । ଏପରି ଅବହାରେ ପାପ କାହିଁ କ
ବୁନ୍ତି ନ ହେବ ।

ଶାପ୍ତାହିକୀ ସଂବାଦ ।

ପ୍ରତିକାମାତକଦିନଗର ଅଞ୍ଚଳରେ ନର୍ତ୍ତମାନ
ତଥା ମାରିବାହୀର ଗଣ୍ଡ ବିଶେଷ ନିଷ୍ଠ ହେଉଥାଏ
ସଂଖ୍ୟର ପତର ବୁଝ ହୋଇ କା ସତି
ପ୍ରାତିକୁ, କେବଳ ଜାଜ ରହିଥାଏ
ଏବଂ ନିଷ୍ଠାଦିନ ହେବାକୁ ନାହିଁ ।

ଏହରେ ଏପରି ବୁଝିଲା ମାରିଲା
ଅପରାର ନ ହୋଇ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ରହି ରହିଥାଏ
ଏ ବରତ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ପ୍ରକଳ କାହିଁ ମର
କୁ—କ୍ରେପୁଅ କୁତୁହା
କ୍ରେପୁଅ ଗଲା କ୍ରେପୁଅ ।

କୁ କ୍ରେପୁଅରେ
ଶୁଣିମାର, କାନ

କୁ କ୍ରେପୁଅ

ଏଠାମର ପୁଣ

ପ୍ରାଚିରକ ହୋଇଥାଏ

କାଲେନ୍ଦ୍ରର ପଥକର

ବସି ହେବ । ଖେତୀ ଏ

ବସିଥାଏ

ଏଠା କବିତା

<p

১০ মার্চ

ଶାୟଦିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ

625

ମୁଦ୍ରଣ

ମେଘ ପତ୍ର । ୨୦ସତିଲା ମିନ୍ ୮, ଭବିତା କରିବା ପରିଷଦ । ଶାଳା ଗନ୍ଧି ହାତ

ପାତ୍ର କାହିଁ କାହିଁ
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ
କାହିଁ କାହିଁ

କୁଳ ମୁଦଗାର ପାଥା ବଲା ଧରି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନି
ହୋଇଥିଲା ବିନ୍ଦୁ ଯେଉଁ ଶାନ୍ତିରେ ଏ ମହାପଦ୍ମ
ଦବର୍ଷ ନିଜାତ୍ମକ ହେଲା ଜାତା କେତେ ଅଟେ
ମାନେ ଅଛିରୁ ସିଧାବି । ହେଉଁ ଏକବରେ
ଯେ କୁଳ ଧୂମଧାନ ହିଁ ଅଚ୍ଛା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ମାଧ୍ୟମରେ ଅନୁନ୍ଦର ହିଁ ଧୂମଧାନ କିମ୍ବା
କରବାର୍ଥ ଯେପରି ଅଣ୍ଟୋ କି କି ଏମାନେବେ
ହୋଇଥିଲା କହିଲୁ ଏ କିମ୍ବା ଏହି
କଳିବାରେ ଅଣିବ ନ । ଏହି ଏହି ଏହି
କର୍ମଗାନ ମାତ୍ର

ବ୍ୟାକ ସମେତ କଥା ମୋରିଲାକୁ କେ ପାରି
ଦୂରୀରୀରୀ ଦୂରୀରୀରୀରେ କଥା ମୋ କରିଲା
ଧରୁ ମନ୍ଦ ମର୍ଦଗଳର ଯଶ୍ରୀରୀରେ ଏହା ମର୍ଦଗ
କରିବ ଏହାର କୁଠା ଆଖିବା ହେଉଥି ବାହୀନ
ପାରୁ ପାରୁ ପାରୁ କଲାକେ ପାରୁ ପାରୁ ଅଧିକାର
ଏଥିରେ ଏହା କାହାର କୁଠା କରିବାକାମ କରି
କାହା ମନ୍ଦ କୁଷଳ ମନ୍ଦର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଦେଖିବ ପାରୁ ପାରୁ ପାରୁ ପାରୁ ପାରୁ ପାରୁ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

ମହାଦେଵରୁକ୍ତିରୁ କରିବୁ ମହାଦେଵ
କରିବାର ନୟମାହ କରି କରିବାର
ମହାଦେଵର କରିବାର
ପାତରରୁ ଉପରୁ ଲାଗିଥିଲା ଏହିର
କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର
ମହାଦେଵର କରିବାର କରିବାର
କରିବାର କରିବାର କରିବାର
ମହାଦେଵର କରିବାର କରିବାର
କରିବାର କରିବାର

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୮୭୬

၁၀၈

କାହିଁଗଲ ନବମର ସ୍ଵନ୍ଧାତ୍ମକମିଶନ୍‌ରେ ପାଇବାର ପାଇବାର

ଅଗ୍ରିନ ବାଣିଜ ମୂଳ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତମୁକ୍ତ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୩୭
ସବ୍ଲ ପାଇଁ ଭାବନାମୂଳ୍ୟ ୫୫

ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ କଳିତାରେ ଏକ ଡଲ୍ଲାରବ
ଉଠିଥିଲ ଯେ ମହାନାଦ୍ୟ ଗଢ଼ୁଣ୍ଡରାଜେନରାଜ
ହାହେବ ନୂଆଜ ହିନ୍ଦୁମଣ୍ଡଳ ପରେବର ମହା-
ନାନ କଲେ ଦାହୁ ॥ ୧ ॥

କୁର୍ବାଗାନ ପ୍ରାଚୀନ ସହିତ କିମ୍ବା କହିଲା
ଦିନ ମାତ୍ରିକ ବିଷକ୍ତ ଦେଖେଥିଲା ଅଜ୍ଞାନ
ଦାତାଙ୍କ ଲାଭକ ଛନ୍ଦ୍ୟା ସମ୍ଭବନେ । ଏ
ମୁଣ୍ଡ ଯାଏ ଦେଖିଲା ଯଜମାନ ପରି
ଦେଶ କେବେ କମେ ଅବଳ ଧୂଳିର କୃତି
କୁର୍ବାଗାନ ଘାଟ କରେ ଏ ଆହୁତ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର
ଦୋଷ ଦିନାର ଦରକାର ଦେଖିଲେ ଧରମ
ଦେବ ନାହିଁ । ଯଦିଶେଷରେ କରାଇଲା ଯେ
ଦୋଷକ ମନ୍ତ୍ର ଧେଇ ଏ ମହାମାତ୍ରା କରିବାର
ଦେଶରେ ଦେବର ମନ୍ତ୍ରଦିଵିଧି ଥାଇବେ
ମନ୍ତ୍ରର ପରିମା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଏ ଦିନାର ଧରି
ଦେବ ଦୂରର ମୋହନୀଳ ଅନ୍ତର ମାତ୍ରାରେ
ଏ ମହାମାତ୍ରାର ଦେବ ଦେବ କିମ୍ବା କହିଲା
କାହିଁ କରିବା କରିବାରେ
ଶର୍ମିତାର ଦେଶର କାମିଦିତ ଦେଶର
ପରିମାରେ ତେ ମାତ୍ରମନ୍ତ୍ରଦିଵିଧିରେ
କାହିଁ ପରିମା କରିବେ ଏହି କାହିଁ ଦେବ

ପ୍ରମାଣିତ ହେଲାର କେବଳ

ଦିଶୁ ମାତ୍ର ଅପାରଜିତ ଲୋକେ ସକଳ ଚିନ୍ମୟ
ଛତ ଏହି ଭାବନାରେ ବ୍ୟେ

ଶାମାନ୍ ଲେଖନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିକାଳ
ବ୍ୟାକ୍ ।

କାଳିମାର୍ଗ ଏଥିରୁ ଦେଖିଲୁ ମେ
ଅନୁଭାବ କେତେଟିବେଳେ ଜିବିତର ଅବଧି
କି ନିଜର କବୋକର କହିବେ ତୁ କୁଳାଳ
ମନୁଷ୍ୟ ଲେଖି ଗଢ଼େଇ ଉପର ବିଶ୍ୱାସ
ଏବନ୍ଦ୍ର ପଦ୍ମବର ଡାଗଙ୍କା ଅନୁମତିରେ
ଏଥୁବୁ ଯାଠକରୁ କହାଇଥିବୁ । କହିବେ
ଶିଖବୁକୁମର ଦର୍ଶନକିରଣ ବାସ୍ତବ କହେ
ବିଷ ଦୋଷିଥିବୁ । ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଏହା
ବିଶାରତ ଲେଖିଥିବୁ । ଏହରୁ ଯଜାନ
ହେଲେବେଳେ ଶିଖ ପ୍ରକାଶ ଦୂରୀର ହୋଇ
ଥିବା । ଏହାରେ ଶର୍ମିମେଳ କହେ ଏହା
ଯାନ୍ତର ଲେଜାଏବା ଶାକିତ୍ତି ବାହ ଭୁବନେ
ତେ ଦେଖିମାନ ନୁ ବ୍ୟାପକତା ଘାନ
ଦୂରୀରୁ ଏହାର ଏକାଶର ମେଳ-
ଧ୍ୟାନ୍ତ ଚିତ୍ପରିଲାଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵରେ ବ୍ୟଧିର
ବୈକ । ଯେଉଁ ଚନ୍ଦ୍ର ଯେତେ ତଣା କାହା
ଅନ୍ତର ମାତ୍ର ଭାବୁ କରି କହିବାଖାଲୁ କେ
ହୁ ପାହର ପରିମାଣ କରିବେ କିମ୍ବା ଦୋର
ପଥର ଏଥାରିଥିବୁ । ଏଥିରୁରେ ଅଭେଦ
ପରିବର୍ତ୍ତ କରିବାକି ହେବେ କାହା ଦୋହରାଇ
କିମ୍ବା ଲେଖାଇଲୁ ଯାବ ।

ବ୍ୟାପକ କାମିକ୍ଷା ମହିଳା
ଦେଲୁ ତହୁଁର ଏହିବ୍ୟାପକ କାମିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ନୟରେ
ଫଳ ହେବ ଶୁଣ ଏଥାର୍ଥର ପରାମର୍ଶ
କମଳା କାମିକ୍ଷା ରହିବ ଯେ କହିବେ ପ୍ରାୟ
୨୦୦୦ ବି ୨୦୦୦ କିମ୍ବାକିମ୍ବା ସାମଜିକ ବ୍ୟାପକ
ପାରେ । ପ୍ରାତୀକ୍ଷା ବିଦ୍ୟାଗମ୍ଭୀର ସମ୍ବନ୍ଧ ଆଧୁନିକ
ବାହିକ ପତ୍ର ବିତ୍ତ କାରି ଅଧ୍ୟକ୍ଷମ ପରିଦର୍ଶକ
ନାହିଁ ।

ବିନ୍ଦୁ ଲେଖନେଥା ରବିତ୍ତିରଥାହେବ ରବି-
ଧାକଗଣ୍ଡି ହେ ସେ ପ୍ରାଣଗୁ ଯାହୁର ଅଶ୍ଵ
ତଳା ଦେଇ ଆଗବେ ଓ ତମ୍ଭାର କମିଶାଳୟରେ
ସୁଖକା ବୁଝି ହେବ । ରତ୍ନମାନ ଯେଉଁ ବାହରର
ଜାଗରଣ କରିବାରେ ଉପରେ କାରିଗମା-

ପାମାଜ୍ୟ ଲେଖାପତା କାହାରୁ କହ ଗଛ ବି
ପିନାଳ ମଧ୍ୟ ଏହି ମନୁଦ୍ୱରେ ଲେପ୍ତିନାହିଁ
ବବରି କଥିଅଚାନ୍ତି ସେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଭ୍ୟାସ ଯେହିଁ କବିତାଲଙ୍ଘମାନ
ଯୁଗକ ହେବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ଯେକ ଜୀବର ପ୍ରତି
ନିତ ଅଧିନ ଓ ପ୍ରତିକିଳି କଥାରେ ହାଲାବାଦ
ଦ୍ୱାରା କାହାର ଦ୍ୱାରା ଦେଖା ଦୟାରେ ଅର୍ଥାତ୍
ବାଜକମାନେ ବେଳନ ଲେଖନ ଯକ୍ଷିତି ଏହି
ସାକଳରଙ୍ଗା ତେ ତମିମାଧିବା ବିଦ୍ୟା ଦେଖାଯାଇ
ହେ । ଏହି ପାଂଚ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଦେଇନ ତେ
ସଂଘମ୍ବୁଦ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସ କମ୍ପାକ୍ତ ଦରମାର ପ୍ରଯୋଗର
ନାହିଁ । ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବ୍ୟାସ
ଥିଲା କିମ୍ବା ଧେଠ ଧାନ୍ୟବିଦ୍ୟା ପ୍ରେସମାରେ
ବିଶ୍ୱାସ ଦେଇବେ ଓ କରିବୁମେକୁ ଯାହାମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁ
ବିନାକାଳ ମାନ୍ୟର ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା କାହାର କାହାର
ବିନ କରିବେ । ଅକ୍ଷୟାନମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ପ୍ରଯୋଗ ବାଲାକାଳୀର ଦେଇନ ଦେଇଅବେ

ଶ୍ରୀଧାରାର ଶିଷ୍ଟକଙ୍କ ବନ୍ଦମୁଖ କଥାରୁ
ମେହ ବିଦ୍ୟାନ ବଳପ୍ରତିକ୍ରିୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ
ଗ୍ରେଜର ଲୋକ ଅବାଧନ ଦର୍ଶି କର ନାହିଁ
କଣ୍ଠକାଳୀକାଳୀ ଏହିମାନଙ୍କ ମୁଖୀକାଳ
କରୁଥିବେ । ସୁମୂଳର ହେତୁ ସେମାନଙ୍କ
ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକାଳ ସ୍ଥଳରେ ଶଶୀ ଦେବାଳୀ
ଦେବାଳୀ କିମନ୍ଦର କର ନାହିଁ । କରୁଥାର
କାହାର କିମନ୍ଦର କରୁଥାର । ଯେତୁ ମାନ୍ଦିଲ
କିମନ୍ଦର କିମନ୍ଦର କିମନ୍ଦର । କିମନ୍ଦରରୁ
ଦେବାଳୀର ଆବଶ୍ୟକତ ଘରୁକୁ * କୋମାନଙ୍କ
ଦରକାରୀ ଦାରବେ ବନାଇ ବନ୍ଦୁକୁ ଦୋହର
ଭବବେ ହାର୍ମ ଦାରବାନେଇର ସଫ୍ରଣୀର
ମାନିକ ଆହୁ ଥିଲା କିମନ୍ଦର ଅଥବା ଦେବ
କାହାର । ମାର ବ୍ୟାକରି ଦର୍ଶି ସରବାରର
ବର୍ତ୍ତମାନର ପଢ଼ିବରରୁ ପାଇଁବ କାହାର
ଦାରବାନ ବନ୍ଦୁକୁମେହ ଦମାନ୍ତର ଶିଖ ଦେବାଳୀର
ଦ୍ଵାରାନେଇର ଦେବକୁ ଜାହାଜ । ପାର୍ଶ୍ଵ ଚମର
କାହାର ଦାରବାନ୍ତର ଅବଧାନକୁବ ଦେବାଳୀ ଉ
ଦେବାଳୀର ଦେବାଳୀର ଉଦ୍ଦରରେ ଅବଧାନ
ଦେବାଳୀରକେ ଓ ସେ ଯେତ ଅବ
ଅବଧାନ ଦାରବାନ କାହାର

୧୯୦ ଯଥା ପାମାର ହୋବାର, କର୍ତ୍ତା
କରେଇ ପାମାର ନାମ, ଗତିଧୀ ମାତ୍ର,
ଯୋଜା କରିଥାଏ । କୁଠାରେ ଏହାକୁ
ଶିଖା ଦେଇବ ନାହିଁ କି ସହିତେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ପାମାର ପରିଚାଳନା ଅନ୍ତରେ ବୁଝିବେ ନାହିଁ
ମୋତେ ଯାଇବା କଥିତାଯି ତୁ ମୋଟ
କର୍ତ୍ତା କରିବାର କମଳ । ଏହାର

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

629

卷之三

କୁଳବାଲ ହେଲ ଉତ୍ତରପଦିମର୍ଦ୍ଦ ଖବର-
ମେଘ ସ୍ଵାଧ ବରଧନେ ଯେ ଯେତେବେଳେ
ବୋର୍ଦ୍ଦ ବଜିକୁ ପାଞ୍ଚମାଇଲଙ୍କ ଅଥବାର୍ଦ୍ଦ
ଅବି ସୁଧା ସ୍ଵର୍ଗ କର୍ମ ରେତା ପାଇଁ ସମନ୍ତର
ହୃଦୟ ରେତେବେଳେ ସେ ବ୍ୟାକିର ମସରଣୀ
ଓ ମହରଙ୍ଗେ ବହନୀ ଦେଇବଙ୍ଗା ଲାହାଦୂ
ଠଥିବ , ବର୍ଷମେଣ୍ଟ ଜାତିୟ ଏପର୍ଟାର୍
ମହାର ରେ କହ ଅବସ୍ତା ଯେ ମଧ୍ୟଗାନୀ
ରେଣ୍ବାଦଙ୍ଗାର ଓ ଭାଷଣିଗାନୀ ଦିନାଜି
ପାଇଁ ଜାଗ ଉଚ୍ଚ ଦ୍ୱାରାବିନାହିଁ । ଅମ୍ବେ-
ନାରେ ଏମ୍ବାବ ତେଲମୁଷ୍ଟରେ ବାଠର
ଦତ ଅନନ୍ତର ହେଲୁ । ସୁଧାକ ପଶରେ
ଯେହୁ ଧର୍ମ ହେଲ ମୋଦାଲର ଅଧେଷମକ
ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଯେହୁ ଅଛୁ ଦୋଷ ପାରେ ତାହା
ହେଲେ ବନିବାରମାନେ ଅପଣା ବଲବାନ
ବଦଳମୁକ୍ତମକୁ ଅଧେଷମ ଲବଦ୍ଧ ଅଣିବା
ଆର ଆର କାଜର ହେବ ନାହିଁ । ବଜକା-
ଳବ୍ରତେଶ୍ୱର ଅଧେଷମାନେ ଦରମାତ୍ର
କଲେ ଅଦ୍ମାନ ହୃଦୟ ବାଠରେ ମଧ୍ୟ ଏହି
ମଧ୍ୟ ଅଛୁ ହୋଇପାରେ ।

ଶାନ୍ତିମହାତ୍ମୀୟ ଧାର୍ଲମେଷ ସମ୍ବର
ମେମର ଶାନ୍ତି ଧରେ ପାଦେବଳୁ ଜଣିଏ
ଅଭିନନ୍ଦପଥ ଦେବାରୀ ଏକ ମନ୍ଦିରବାର
ଛପକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକର ଏହି ଖୋଜଥିଲା ।
ଆପନାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରତିକିମିତ୍ର

ଭୁଲକବାରୀ ସମ୍ପ୍ର ଶେବଳ ମୋହନ ମାନ୍ଦି
ଲମ୍ବନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହେବ ଅମ୍ବେମାହେ ଉଥି
ବର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଏମନ୍ତ ଅନ୍ଧବ୍ୟବର କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଏମପ୍ରେ ଅଗ୍ରବ୍ୟବୁଦ୍ଧକ ଯୋଗ ଦେବେ । ଶାସ୍ତ୍ର
ଅବେଚ୍ଛ ସାହେବ ଏକାଙ୍ଗ ଘର୍ଜିମେଣ୍ଟ ସବ୍ଲେଚ୍
କରିବର୍ଷର ଆମଦାନିଗାନୀ ତଥା ସବାମେ
ଯେମନ୍ତ କରିବର୍ଷ କରିଅଛନ୍ତି ଯେବେ ଶାହାର
ପର ଅଜ ଦୂର କରିବାର ମୋକ ଥାନ୍ତେ
ତେବେ ମାସକର୍ତ୍ତାମାନେ ଯଥେତ୍ତା ଖାଦ୍ୟ
ବାଧାର ଧାରନେ ଯାହା । ଖାଦ୍ୟର କର ଉପାଦା
କରିବା ଫରେଖିଗାହେବଳ ଏକାନ୍ତ କେତ୍ତା
ଦିନବ୍ୟାକ୍ରମ କରିବାରେ ସେ ବିଦ୍ୱର ଉର୍ବ
କରିଥିଲେ ଅଜିବବ ସେ ଯେ କରିବର୍ଷର
କର ଏଥିରେ ବିହି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଶାହାଙ୍କ
ପରାମରି ବିବାହ ଅମନାନକୁଳ ଉଚିତ ଅପରାହ୍ନ

ଏବର୍ଷ କଟୁକ ହାଇସ୍‌କ୍ଲବ ପ୍ରଦଳ ପରାମା
ଛିଥା ଠାଁର ମୁଲୀଯୁ ତିକାବମିଶେଇ ଯେଉଁ
ଲେଜମାନେ ବିସ୍ତର ଦୋର ଅଛନ୍ତି ତିବେ
ଫର୍ମର୍ବରେ ଏ ନଗରରେ ବହ ଗ୍ରୁଗୋଲ
ଲମ୍ବିଥାଣ୍ଟି । ଏଥିର ହାଇସ୍ ଏହି ଯେ ଅଚ୍ୟନ୍ତ୍ୟ
କର୍ବ ପର ହାଇମମାନେ କି ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚ
ଶିକ୍ଷା ଲାଭ ଉତ୍ଥବାର ବନ୍ଧୁଷେ ବିଦ୍ୟା ବିବନ୍ଦୁ
ପରାମାନ୍ତର ନ ଦୋର ଗର୍ବମେଳନ୍ତି ଶାଖାକ
ପ୍ରକ୍ରମାନେ ଥାଇବ ପରମାନରେ ପରାମା
ମାର୍ଗର ମାତ୍ର ହେଲି ଅଛନ୍ତି ଏ କହିଲାମରେ

ବିଶେଷ ମନ୍ୟୁଧର କାରଣ ଏହି ହୋଇଥିବୁ
ଯେ ବଜଳିବ ସବୁ ଉଚିତ୍ତୋର ଶ୍ଵେତଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନ
ଶୂନ୍ୟରେ ପରିଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦିବାର ଭାବ ନେଇ ଅଛନ୍ତି
ମାତ୍ର ଯେ ସ୍ଵପ୍ନ ସଂଖ୍ୟା ଜାଗନ୍ତି ବୋଲି ସ୍ଵାକ୍ଷର
ମୋହମାନେ ପ୍ରାଚୀର ବରୁ ଜାହାନ୍ତି । ସେମାନେ
କିନ୍ତୁ ମନ୍ତ୍ର କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯଥାର୍ଥ ଅମେରିକାରେ
ସାହେୟ କର ବହୁ ତ ଘାର୍ଦ୍ ବାରଣ ଉଚ୍ଚ
ମଞ୍ଚପଦ୍ୟ ସଂହୃଦୀ ଭାବିବାର ବୌରୁଦ୍ଧ ପରିଚୟ
ପାଥରଣରେ ଦେଇ ଜାହାନ୍ତି । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି
ଯେ ଶଶା କି କାଣେ ସେ ଯେତେ ତହିଁର
ପରିଚକ ବିଷ୍ଣୁ ଦୁଆର ଜେବେ ଜାହା ଏହି
ଅନ୍ୟଦିର କବାପାର ଆପଣ ମାତ୍ର ଏ ଦେଶରେ
ବମନ୍ତ ଶାନ ଅଛି ଯେ ଯାହାର ଜାମ ପହଞ୍ଚ
ଗଣ୍ଡିକ ଉପାୟ ଯୋଗ ହୋଇ ଥାଏ ସେ ବରନ୍ତି
ସଂଖ୍ୟା ଜାଗିବାର ମନ୍ଦିରାଧାରୀ ଅନ୍ତର୍ମାନ
କରିବି ଓ ସମ୍ମାନକ ଯେବେ ଏହି ସର୍ବିର ଅନ୍ତର୍ମାନ
ପରିବ କରି ଅନ୍ତର୍ମାନ ସଂଖ୍ୟା କରିବାର
କୁନ୍ତା କରି ତହିଁର ପରିଚକ ହେବାର ପାଇସା
କରି ଅଛନ୍ତି ଜେବେ ତହିଁରେ ଜାହାନ୍ତିର
କିମ୍ବା ହୋଇ ଦେଇ ।

ମୂଲଦୁର କଟର ଅଧୀନ ହେବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ।

ବ୍ୟକ୍ତ ରାଜକର୍ମର ଅନେକ ଧଂକାଦିପରେ
ଏହି ଧଂକାର ପ୍ରକାଶ ଦେଖାଇଥାଏ ସେ ଲଚ୍ଛ
କର୍ମ ଦେଖାଇବେଳେ ଏଥିର ମଧ୍ୟରେ

ସୁଧକ ଶାନ୍ତିକାପଥ ଲିଠାଇ ଦେଉ କହିଲୁ
କେବେଳ ଅଗ୍ର ବିମ୍ବେଇ, କେବେଳ ବିଜ୍ଞାଳା
ତ ଦେବେଳ ଉଚିତ ପଢ଼ିମ ବିଜ୍ଞାମ ସଙ୍ଗେ
ଯୋଗ କରିବେ ବେଳ ମଧ୍ୟୋଦ୍ଧର୍ବଧନ
ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନାହାନ୍ତି । ଯେବେଳ ବଳ
ଯାଏ କୌଣସି ପଢ଼ିମେଣ୍ଡ ଅଛି ପ୍ରମତ୍ତ
ଦେଖି ନାହିଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁମାନ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କରି କିମ୍ବା ନ ଥାଏ ମାତ୍ର ଦ୍ରୁଷ୍ଟାବିତ ଯେ
କିମ୍ବା ଅଟଇ ଏଥରେ କୌଣସି ମନେହ ମାତ୍ର
ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ବିଭାଗକୁ ନିର୍ମାଣଦେଲେ କବି-
ମେଷ୍ଟିକର ଅନେକ ପ୍ରକାଶରେ ବ୍ୟୟ ଲାବବ
ଏହି ପାଖକାର୍ଯ୍ୟର ସୁଯୋଗ ହେବ ।

ଅମ୍ବେଳାଜେ ଉଦୟରେ ସେ ମହାମାନ୍ୟ
କର୍ତ୍ତର କେତେବୁନ୍ଦଶେବ ଏ ପ୍ରତାବକ
ଶାର୍ଥରେ ପରିଚ ବରିବାରୁ ଅତି କଲମୁ
ବରିବେ ନାହିଁ ଓ ଯଦିପି ଜାହା ହେବ
ତେବେ କଷ୍ଟୀ ଅନୁମାନ ହୁଅର ଯେ ପରିଲ-
ପୁରିଜିଲ ଡେଗା କମେର୍ରଙ୍ଗ ଅଧିକରେ
ଅହିବ । ବାରାଣ ଖରିଗା ସହି ମେଲକୁରର
ଯେତେ ପ୍ରକାର ସଂଯୋଗ ଆହୁ ବଜାଇଛି
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜଳ ସହି ସେଇପ ନାହିଁ ।
ଯାହା ଅମ୍ବେଳାଜେ ପରିଷଳ କୁଠି ପୂର୍ବିଜ
ହେଲୁଁ ଯେ ମୁଲକୁର ବାବି ଦେବେବ
କ୍ଷୁଦ୍ରି ଏଥରେ ଅନ୍ତର ଫୋର ବବରୁମ୍ଭେ-
ଶାକୁ ବନ୍ଦୁ ଅବେଦନ ପାଇବାର ଉତ୍ସମ
ଦିନଅଛନ୍ତି ବ ଯେମନ୍ତ ମୁଲକୁର କଟବର
ଅଧିକ ଜ ଥାଇ ହେଲାପଥୁର ଅଥାବ
ହେବ । ଏକଥ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦରବାର ଆୟୁର୍ଵେଦ
ଅମ୍ବେଳାଜେ ଶିରିକର ଧାରନାଟ୍ଟ । କିନ୍ତୁ
ଅମୃତରଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହର ଯେ ଦେବେମୁଦ୍ରେ
ଶ୍ରାନ୍ତପରବ୍ୟକ୍ତି ଅପରା କର ଧର୍ମ ଧରନ୍ତା-
ରେ ଏହି ଅନୋକନ ବନ୍ଧୁଥିବେ । ମୋତୁ-
ନେ ମୁଲକୁର ଖେଳାକୁ ନ ଲୋତ ପ୍ରେସି-
ଦ୍ରୁର ଅଧିକ ହେବାକୁ ତେଜ୍ଜ୍ଞ ଦରବ ଏକଥ
ହେତୁ ବୁଝିମନଙ୍ଗେବ ସ ସର ଶିଳ ନାହିଁ ?

ଯଦିପରି କିମ୍ବେ ସିନ୍ଧୁର ସମ୍ମଲନର
ଏହେତୁଳ ମୁଗ୍ଧଚେତନର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୋଇ
ଅଛି ତଥାତ ଧୂମପଥରୁ ଜୀବନରେ କ୍ଷେ-
ମାର ଘରେ ବୋଲି ଝକି କରନାକୁ ହେବ
ଓ ଦୂର ବଢ଼ିବ ଶାଶ୍ଵତ ଏହ ଓ ସରବାର
ବାର୍ଷିକ ଯୁମାନାଚଳର ସହିତକାର୍ଯ୍ୟ ଶୈଖ୍ୟାଭିଭା-
ବେ ତଳରୁ । ଓଡ଼ିଶାରେ ସମ୍ବଲପୁର ଶୋଇ
ହେବେ ସରବାର୍ଷିକାର୍ଯ୍ୟର ବୋଲି ବ୍ୟାପାର

ହେବ ନାହିଁ । କ୍ଷେତ୍ରମାଗସୁରର ଦୟା ପୁଅଳ୍ପ
ପୁଅଳ୍ପ ସମଲପୁରମାନଲକ୍ଷଣରେତେଠାରେ
ଦିନର ହୋଇ ଏ ଶତ ହେବାର ସମ୍ମବନ୍ଧା ।
ପ୍ରତିକିରି ଦୟା ବିଦେତମାରେ କଞ୍ଚ କିମ୍ବା
କରିବା ହଦ୍ୟରେ ଉଚିତ ଅଛି ଏ
ଏ ସାଂ ଅନୁମାରେ ସମଲପୁରରୁ ଦେବାତ
ଓଡ଼ିଆର ବହିର କରୁଥିବ ନହିଁ ।

ଦୁଇପରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବନ୍ଦିତ୍ୟ
ବିଷୟରେ କିମ୍ବା ଓ ସମ୍ମଲିଷ୍ଟର ମଧ୍ୟରେ
ପରାହି ବଂଶବ ରାଜାଙ୍କି । ସମ୍ମଲିଷ୍ଟର ଦିନର
ସବୁ ପ୍ରାୟ ନୟବାଟେ କଟକରୁ ଆଏଇ ଓ
ବିଦେଶୀୟ ଦ୍ୱାରା ଯାଇବାର ଏଠାରେ ବାହୁଦାର
ହାତର ଦେଖିବୁ ପାଇଁ ବଜକର ଆଥବା ବଜକ
ବାଟେ ଯାଏ । ଗଣ୍ଡା ମଜିର ଯାଇଯାଇ
ହେଉଥିବାର ଯିବା ଅଧିବାର ହୋଇଏ କୈପା
ଦାହ । ବରଂ ତଳ ହଳ ନିର୍ମିତାପାଇଁ ସମ୍ବା
ଦାରୀ ଘର ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ ହେଉଥି ଉପରେ
ପ୍ରକାଶ କୌକ ପରିଷରର ମନ୍ଦିର ପରିମା-
ନ୍ଦ୍ରସେ ପରିଚାଳନା କରୁଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନେ କରୁଥିଲେ ଏତେ,
ସମ୍ମଲିଷ୍ଟ ମେଲେ ଦେଖା ଯାଇପାଇଁ ଏ
ଏଠାରେ ବିଷୟ ବିଦ୍ୟାର ହେବାର ହାତର
ବାହା ତାଣୁଆଛିଲେ । କେବଳ ଶାପକ ପ୍ରକାଶ
କରି ଥିବାର ବନ୍ଦିତ୍ୟରେ ହୋଇଥିବିଷୟର
ଅନୁଦିଧା ପାଇଁ ଆଜି ମେଲେ ଏ ଦୃଶ୍ୟକଥ ଏହି
ପାଇନରତିର ଅଞ୍ଚଳୀନରେ ଆଏଇ ତେବେ
ସହତୋତ୍ତମରେ ମନ୍ଦିର ଦେବିଶ୍ରେଷ୍ଠାମୟର
ଅଞ୍ଚଳରେ ହେଲେ ଏହି ଆପଣି ମନ୍ଦିର
ଦେବି ନାହିଁ ଓ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ କୁ ଉପରୀର
ଦେବ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ଅରଜକ ଅମ୍ବେ-
ମାରେ କରିବା ବର୍ଗୀ ଯେ ସମ୍ମଲିଷ୍ଟରୁ ଉତ୍ତରା
ପହିତ ଯୋଗ ଦରିବା ବିଷୟରେ ଅଞ୍ଚଳୀନର
ହେତ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠବିଦ୍ୟାର ନୃତ୍ୟକ ମୟୋମ୍ ।

ଅମେଜାରେ ଏଥୁଳୁ କ୍ଷତ୍ରାଳୀ ଓ ମାର୍ଦନ କରି ଓ ଦେଖିପୁଣ୍ୟ କହିଲାଗୁରୁ ପ୍ରଦବନ୍ଧିତ
କଷ୍ଟମସାହ ଏ ସହିତରେ ଯାଏ କଷ୍ଟମୁକ୍ତ
ବାମାହ ଶୁଭପୂର ଓ ସନ୍ଧାପୂର ପୁରକର୍ମ
ଅର୍ଦ୍ଧକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଦବନ୍ଧିତ ଓ ଉତ୍ସବ
ଅର୍ପଣକାରୀ ହଫଲେ ଯେଉଁ ଗୁହରେ ମେଲାଇ
ଥିଲା ଏହେବ ଲୋକୁଥିଲା । କଷ୍ଟମସାହ
ପାହୁଡ଼ିବା ଏବଂ କଷ୍ଟମାର୍ଦନ କାରିବାର

ତେଣେ ଅବଶ୍ୟକ ନ ଥିବାରୁ ହସ୍ତାନ୍ତର ବରା
ଲେଖିଲୁ ମାର୍ଗ ।

ମୁଦ୍ରଣକାରୀ

ମୁଦ୍ରାପୁ ବଜାରେ ବର୍ଷରୁ ୨୦ ଟଙ୍କି
ମନ୍ତ୍ର ହେବ ଏଥିମୟଦି ପ୍ରସରଣୀର ଗୋ ୧୦
ଟଙ୍କା ମାତ୍ରକ ୫ ୨୦ ଲା ଫଳ୍ପୁଣ୍ଡରୀର
ଗୋ ୨୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ରକ ୨ ୧୫ ଲା ଫଳ୍ପୁଣ୍ଡରୀର
ଲେଖାଏ ସେଇ ଖୋଜାଯାଇଛା ।

ପରମେଶ୍ଵର । ପ୍ରସବ କାରନାରେ ଯେଉଁ
ମାନେ ସବୁଧୁବ ମୋହାର ଆଜୁଥିବେ ତାହା-
କୁ ଦୟାବିକ ଦୂଷ୍ଟୀ ଓ ଉତ୍ସୁକ ଘେଣାର ବୃତ୍ତି
ଏକ ମେଲୁରଙ୍ଗ ଜେଠିମୁଖରେ ବିଦେଶରା-
ମୁଖର ବାହୀ ଦୟା ଯାଇଅଛ ଓ ତଥିଗାରେ
ଡେଶାର ହମ ଦୟାଗେଣୀର କୁଳମୋହ
ଓ ଦୂଷ୍ଟୁଧୂଗେଣୀର କୋ ୭ ମୋହ ମୋ
କୋ ୧୦ ମା ପଡ଼ିଅଛ । ଏକ ରେତର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲିଙ୍ଗ ଅନ୍ୟ ଦେଖେ ହେବେ ଏ
ବିଧା କରିବିରମାନେ ଇନ୍ଦ୍ରଜିତକାରେବଳ
ବନ୍ଦମ ପ୍ରସର ଦର ଜାମୀ ଦରକି
ପରେବ କୁତ୍ତି ଚୂର୍ବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜକ ଏ
ପ୍ରସ ମେହାକମେ ଯେ କୌଣସି ବିଦ୍ୟାଳୟରେ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ କରିଗାରେ ମାର ଲେଖାପାଇଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଦେଶ କି କଲେ ବାତି ରହିଲ ହେବ ।

ବୈଶିଷ୍ଟ ଦେଖିଥିବା ଯେଉଁବୁରୁ କାମମୁଣ୍ଡେ ଲେଖିଛନ୍ତି କି ପାହେ ଜାହାନ୍ତି ବୁଝି
ମନ୍ଦିର ଗାହିଁ ଓ କୃତଙ୍ଗରୀ ଶତ ଯେଉଁ
ବିଧାଳଧରେ ପଢିବ ଫୋର ମନ୍ଦିର
ଦେଉଳ ହେବ ମାତ୍ର ବୈଶିଷ୍ଟ ମାତ୍ରରୁ
କାହିଁ କାହିଁ ଅଥବା ଏମତି ପ୍ରଥାରି ବସୁନ୍ତ
ହେବ ନାହିଁ ।

ପରେବକ କମେଂଡ଼ଙ୍କ ନେର୍ଦ୍ଦରେ ଯେତେହାନେ
ବୃତ୍ତିରେବା ବସୁଧାତାଳପୁର ଜର୍ଜାମହିଲା ଉତ୍ସବ-
ରେ ଅଧ୍ୟୁତ ବରତେ ଯେମାନଙ୍କ ନାମର
ଅର୍ଥେବୁ ବିଜୁବକାଣ୍ଡ ଶିଶ୍ରାତରକାରୀ ହେଉ
ଓ ଯେଇଁ ବାଲେହରେ ତାମା ଅଧ୍ୟୁତ ଦିନା
ନାର ମୁଖରୀ ଥିବ ହେବାରୁ ଏବାକୁ ଦେବ ।

ପତ୍ର ୫୨ ପ୍ରକାଶନାଳୀରେ ପ୍ରକଟିତ ହେଲା
ଏହା ଦୁଃଖକୁଣ୍ଡି ସଂଜ୍ଞାର ଅଧିକ ଉଚ୍ଛଵ, ଦୁଃଖ-
ପଦା ଓ ପାତ୍ରଗତିରୁଗୋଲ ଶିଖା ପରିହାର
କରୁଥିଲୁ ସମ୍ମାନିତ ।

ବିଜ୍ଞାନ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣିତି ।

ବନେଇରେ ପଣ୍ଡିତମ ଶ୍ରୀକୁ ମାଝରେ ପ୍ରଦେଶ
ଲୋ ୧୦ ଟା ଦୂରେ ଉଚ୍ଚବାଣ ହେବ । ତାରୁ
ମାଝରେ ଲୋ ୧୦ ଟା ପଥମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରଦେଶକ
ମାଧ୍ୟମକୁ ୧ ୫ ଟା ଲେଖାଏ ଓ ଗୋ ୧୦ ଟା
ଦୃଢ଼ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରଦେଶକ ମାଧ୍ୟମକୁ ୧ ୫ ଟା
ଲେଖାଏ ଥାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ।

ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀର ବୃକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ
ଅଳ୍ପ ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପାଇବେ ଓ
ଦୁଇଧୂ ଶ୍ରେଣୀର ଗୋ ୫୦ ଟା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଳଗ
ଅବଶ୍ୟା ଦୃଢ଼ିରେ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥାଏ ଯେ
ପ୍ରେଥମେ କ୍ଷେତ୍ରଗାର ଜୀବ ଗୋ ୫୦ ଟା ଧରିଅଛି।

ଯତ୍ନେପି କୋଣରେ ଛାଇର ବୁଦ୍ଧି ମାଲ ପନ୍ଥ
ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ କେବଳ ବରିବାର ଜୀପ୍ରସ୍ତୁତ
ଲୋକ ହେ କିମ୍ବାର ନ ଆଏ ତେବେ ଦେବାର
ଆଧାନ ଓ ତେଗାର କୋଣପି ଲୋକ ଦମ୍ଭିର
ଅନନ୍ତରେଖକମେ ହେ ବୁଦ୍ଧି ପାଇ ପାରିବ ।

ଅଜ କିମ୍ବନମାହ ପ୍ରାତି ସୁନ୍ଦର ସ୍ଵଲୋକଣ
ପ୍ରାତି ଅଙ୍ଗର ଓ ସେ ସବୁ ଉଛେଇର ପ୍ରଶ୍ନ-
ଛକ ନାହିଁ ।

ଗବ୍ରୁମେଖବଳାଳ ଦୃତିପାତର ଏହି
ମଂଗୋଦୁଇ କିଧିମ ପ୍ରଗର କର ଏମନ୍ତ ଥାବା
କରନ୍ତି ଯେ ପତେବ କଲର ଲେବାଙ୍କ କିନ୍ତୁ
ଶିଖ ବନିର ମେଘପ ଉତ୍ତାର ଦେବା ମହିମୀ
ଲେଖକର ଉଚ୍ଚତ ତତ୍ତ୍ଵର ସମ୍ମ ଲେଇଅପାର
ତ ଏ ବିପାଦକୁ ଅବଳମ୍ବନ କର କଥେ
ତେବେଶେଖର ବାଳକ ବାଲପଦକାରେ ପଥ୍ୟ
କ ଅବାନନ୍ଦର କଳ ହେବାପାର ଉଷ୍ଣମୁକ
ଛୋଇପାରେ ! ପାଠଗାଲାରେ ଦୃତି ଲଭ କର
ଦିନ କଂୟରେ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ସହୋତ
ପଦ୍ମଶିଖ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଜ୍ଞାନିକା କରିବାକୁ
ଗୋପନୀ ବାଧୀରଣ ପ୍ରକାର କଳର ବାଳକ
ମନ୍ଦିର ବୋଇପାରେ ମାତ୍ର ବନ୍ଦ ସମ୍ପଦ୍ରେ ମାନ୍ୟ-
କର ଲେଖଟିଲାଗୁ ଜଦୁତୀର କହାଅଛନ୍ତି କି
ଯଦିପି ମୃତ୍ୟୁଗାଲାରେ ଯେଉଁ ବାଳକ ଅତି
ବହିବାରେ ଉତ୍ତମ ଝାଲ ଦେଖାଇଗାରେ ଯେ
ବିଦ୍ୱିତ୍ ପରମେଷ୍ଟରେ ତଣେ କ୍ଷେତ୍ରକାର
ହୋଇପାରେ ଜୀବାଳ ଏମନ୍ତ ସାକଥାଳ ହେବାର
କରନ୍ତି ଯେ ଏହି ଦ୍ୱାତ୍ରେ ପରିଦ୍ୱାରି ପାଇ ଅତି
କିମ୍ବାଲଧୁର ଶିଖ ପଯାନ୍ତ ଯେମନ୍ତ ଅକ୍ଷ-
କିମ୍ବାଲ ଅସ୍ତର ଶିଖାରାବ କରଇ ମାହି
ତାହା ହେଲେ ସେ ଅନ୍ଧା କିବିହାୟ ହେତୁ
କଳପତ ଲେଖିବାରେ ମର ହେବ ନାହିଁ ।
ଅନୁମାନକ ନେହୁବିଜ୍ଞାନବ୍ୟବକ ଅପା

ଗାଁମାରିବା କୁହାଇ ଦେବ ଜାହାଙ୍କ କଣ୍ଠରାଜ କିମ୍ବାରିଜ
ପାନ୍ତି ଜାହା ପରିଷକ୍ଷି ହେବ କି ନାହିଁ ଦେଖି-
ବାରେ ଅବିବ ।

ପାପହିନ୍ଦ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଅପ୍ରିଲ ୨୦୧୯ ମାହେ କୃତ
ଅଶ୍ଵକୁଳ ବଳେପ୍ତର ଓ ଅଧିକୃତ ମାଳକ୍ଷେତ୍ର
ନିମକ୍ତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।

କେବୁଦ୍ଧର ପତ୍ରାମ ନମରମ୍ଭ ଜିମ୍ବ
ହୋଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଧର୍ମର ଶୁଣାଯାଏ ଯେ
ମୋହମ୍ମଦର ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଏହାର ପର୍ବ୍ର
ଜୀବ ମମଭକୁ ସ୍ଵପ୍ନ ଦିଲାର ଗୋଟିଏଥାଏ ।

ନୀତିର ପ୍ରକଳପାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଅଭିନନ୍ଦ ବି-
ଦ୍ୱାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧାସହିତମେଣୁକୁ ଯେଉଁ ପରଶାସ୍ତ
ଏବାର ଯାଇଥିର ଉଚ୍ଚିତେ ଅବସ୍ଥା କି ୧୩-

ଏଇ ସ୍ବାକ୍ଷର ହୋଇଥାଏ । ଆଜି ଅନେକ
ଲେବୁ ପ୍ରାଚୀତ କରିବେ ଜାହା ସଖଳ ହେଲାଗି
ଗନ୍ଧୁମେଣ୍ଡରୁ ପଠାଯିବ ।

ମହାମାତ୍ର୍ୟ ବିଦ୍ୟାର ଜେନରଲ ସାହେବଙ୍କ
ବିମେଇକୁ ଯାଏଇଁ ବାପରେ ତେବେଳୁର ଥୋଇ
ଥିଲ ପ୍ରକୃତ ଅଧ୍ୟେତ୍ୟ ମର କରିଥିଲୁ
କୁରର ସନ୍ଦେଶ ପରମତ ଧିର । ତେବେଳୁ
କାହାର ଦୋଷର କଣ୍ଠାର ମାତ୍ର ।

ବ୍ୟାମ୍ଭରମ୍ଭନ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଦିଲ୍ଲୀରେ ନଗର
ନବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଦେଖୋଇଥିବା କଟିରେ ନଗର
ହରିଷ୍ଚନ୍ଦ୍ର ଶମ୍ଭବ କେତେକଣ ପାଶରରମ୍ଭନ
ଓ ମେଲିଶ୍ଯ ସବେ କେଉ ନଗର ନାହିଁ ନାହିଁ
କୁମର କରିଥିଲେ । କଷରବିନାରେ କିମ୍ବା
ପେଣାର ବସନ୍ତ ଏହା ଦେଖିବା ଜାହାଙ୍ଗର
ଜୀବନ ଥିଲା । ପୂର୍ବର ଜାହାଙ୍ଗର ବାହାରମାର
ପ୍ରମୁଖ ହଥୀରା କି ଥିଲା ସୁରକ୍ଷା ଗୋଦମାନେ
ଆପଣା ଛାନ୍ଦୋଲରେ ଘେଡ଼ିଲାର କରିଥିଲେ
ଓ ଦର୍ଶକମାନେ ବଜାରରେ ପୁଲୁଅଳେ ।
ବକ୍ରତର ଓ ଜାହାଙ୍ଗ ପମ୍ପିବ୍ୟାଜାରୀ ଲୋକଙ୍କ
ବାତ ଦେଖି କେହି କିମ୍ବା ଅନ୍ଧାର ଅନ୍ଧମୁଦ୍ରକ
ଥିଲ କଲେ । ଅନ୍ଧାର୍ୟ ବର୍ଷପର ଏଥର ଆ
ଲୋକ ଦ୍ୱାରା ଦେଇ କି ଥିଲ ଜାହାଙ୍ଗ ମହିନୀ
ପାହେବ ବ୍ୟା ଏ ୧୦ ଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଗରରେ
କୁମରର ମୁହଁରେ ପରିମାନକ ହିଲେ ଏଥର
ଅକ୍ଷୟକ ବାହାରବାରେ ଦେଖିବାର କରିଥିଲେ
ଅଭିନ ପରିବୃ ପାଦ୍ମାମାର ।

ହେଲ୍ପେଟ୍‌ରେ ଦିନୁଡ଼ିକା ଗେଗ ହାତ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି।

କି ହୋଇଅଛି କ୍ଷତ୍ରର ଲୁଗଦସେନଙ୍କ ଏଥିରେ
ମୟାପକିଅଚାନ୍ତି ଅଭ୍ୟୋଦୟକୁ ଯାନାନ୍ତରଙ୍ଗ ବିର୍ଦ୍ଦୀ
ବାରେ ଏକପ୍ରଭାବ ରକ୍ଷା ହୋଇଅଛି ।

ମହାମାତ୍ୟ ନକ୍ଷତ୍ରଜ୍ଞକରଳ ସାହେବଙ୍କ
ଦେଖିଗଲମିତି ଅନେବ ଦେଖାୟ ପ୍ରଥାଳ ବ୍ୟ-
କ୍ରମାନ୍ତ ଦୟେରୁ ଯାଇଥରୁନ୍ତି ସେଠାରେ
ଏହ ଘରୀ ଦରବାର ହେବ ଓ ପ୍ରତିକଥ୍ୟ ଘବେ-
ଦକ୍ଷ ହୟାନ ଉପଲକ୍ଷରେ ମେତନାଇ ଉତ୍ସାହ
ମହାରୋହର ମାତ୍ର ଦୟକ ନାହିଁ ।

ଅମୁଲରେକ୍ଷଣ ଏବଂ ପଞ୍ଜାବର ଅନ୍ୟକ୍ଷେ
ତ୍ରିଭୁବନେ ଏକଷ ଏମନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେ
ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଅନୁଭେଦକାଳ ଏଥର
ମେଇ ହେଲୁ କଥବାର କରିଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବ
କର ସୁନ୍ଦରୀ ଏକଷ ସଙ୍ଗରେ ଯତ୍ତିଥିଲୁ ।

ହୋଇଥିଲେ ସମଗ୍ର ପୁରସ୍କାର ପାଇଥାଏ ।
ଫେର୍ଦ୍ଦୁପିର୍ବକର୍ତ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନପୂର୍ବକର୍ତ୍ତା-
ଲୟ ହୋଇଥିଲେ ହୋଇଥାଏ କହିଛି କେ କି ୩୦ ଏ
ନଗାୟ ସାଂ ଚିକିତ୍ସାକ୍ଷ ଅଞ୍ଚଳୀଙ୍କ ଦେଇବାକୁ
ପ୍ରାର୍ଥି ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ କି ୩୦ ଏବଂ ଯଶବ୍ଦ
ଜହାନ ଉପକାର ହିମମ ଦାଇ ।

ମୁକ୍ତିକଳମ ସଂଖ୍ୟା ମାହାରତରିଥା ଦିନ୍ପୁ-
ରେ ମେଡିବ ପ୍ରସାଦ ବ୍ୟାପକ ପଦିଜୀବେ
ବାହାରାହି । ଏକଟଙ୍କ ଉଲାରେ ଏବରେନଚ
ଦିନ ଉଠା ସୁନ୍ଦର ଥାଏ ବହାର କାହାରକୁପବା
ପାଇଁ ବର୍ଷ ଯହ ତେ ଧରିଗ୍ରହମର ପ୍ରସ୍ତାଜଳ ।

ପଞ୍ଚାବକଣ୍ଠମେଘୁ ଏହି ମର୍ମରେ ଛି
ଜୀମନ ପ୍ରକଳ୍ପ କଲିଅଛନ୍ତି ସେ, ପ୍ରଦେଶାନ୍ତର
ବାକଣ୍ଠମେଘୁ ଅନୁମତି ବ୍ୟକ୍ତିରେତେ ଦେଖୁ
ଥିଲୁବସି ସଙ୍ଗାଦିକୁ ଜୀମରେ ନାଲିବ କର
ପାରିବେ ହାତ୍ ।

“ । ପାଇଲ୍ଲିପୁର ସଙ୍ଗ ମେଟିବ ରହିଥାଏ
କିମନ୍ତ ବ୍ୟାପକ ଅନ୍ଧାର ଦେଇଅବୁଜୁ ।
କିମେ କୌଣସିଯୁଦ୍‌ଧ କୌଣସି ଅନ୍ଧାରରେ
କିମାର କିମରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଆଶାରୁ କିମାର
ଦେବାର ପ୍ରସାଦ ଦର ସମ ଲେଖୁଥିଲା । କିମା
ଆଶାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶାଶାରୁ କରିବାରୁ
କରିଥିଲା । ବର ସବଦିନରେ ଦିନର କଥାରେ
ଅଛି ହୋଇ ଉଠିଲୁ ମନ୍ଦରେ ଭାବ ସଜ୍ଜରେ
ଶାଶାରୁ ହରିପାରୁ ଗଲା । କିମା ଭାବୁରେ
ଆଶାର ପ୍ରେତକଥା ଶୁଣି କିମାର କାହା
ମୁହଁ ଅଗରେ ଟଳିର ପରିଷାମ କଲା । ଏଥରେ
ଆହେବ ମହା ମାତ୍ରା ହୋଇ ବିନା ପ୍ରତି ଅନ୍ଧମର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବରହମା ଏକ କିମାର ଚିତ୍ର ସାହାଯ୍ୟ-
କାରିତ୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ “ଧନକୃଷ୍ଣ” ହୋଇଥିଲା ।
ଯନ୍ମେତରେ ଆଶାଲାଭ ।

କାଳେଶ୍ୱର ସମ୍ମାନକାତ୍ମକାରୀ ଅବଗତ ହେ-
ଲୁଁ ସେ “ ଏବର୍ ଉତ୍ତରଦେଶ ପ୍ରତି ଜନ୍ମିତ
ପଦମୁଖେବଳକୁ କୋଣଦ୍ୱାରୀ ପଞ୍ଚଅଛି । ଯତ୍ତ
ପର୍ଯ୍ୟା ଅରମୂରେ କାଳେଶ୍ୱର କିମ୍ବା ହୃଦୟରେ
ଜୀବିତକୁ ବୋରେଥିଲା । ଧୂର ଏକ ସାରାଜୀବି
ଦିନରେ ସମ୍ମାନ ଦୋଷମୁଖ ଗୁଡ଼ମାନ୍ଦା
ଶେଷରେ ମଣିପ୍ରାତରେ ଧରଦର୍ଶକ ପୂର୍ଣ୍ଣମ-
ାଳ ମୁହଁଲ ଧରରେ କୁଣ୍ଡିହେଲାମ ବାଲେ-
ଶୁର ଛନ୍ଦର ତଳମାଲିଦ୍ୟା ଓ ନନ୍ଦବୁଲିଦ୍ୟାମାତ୍ର-
କର ଗେଗାଇ ଏବାବେଳମେ ବୃତ୍ତଗମ୍ଭେ
ଅରମୂରକୁ ଦିଖାଲୁ ପଲେହୁଡ଼ର, ବାବୁ ବନ୍ଦା-
ବନ୍ଦିତୁ ନଶୁକର ସହକାରୀ ମାରୁ ପ୍ରକଳ୍ପବୁନ୍ମାଳ
ଯୋଗିଲ, ମାରୁ ମହାମୋହନ ଦୟା ପରିଚାର
ମହାମୋହନାଙ୍କ ପେହଳ କିମ୍ବା ଯାହା କର ନ
ହେଲେ ଅନେକ ମୋହନ ଦିନକୁ ହେବାର
ଦୟାକାରୀ ଥିଲା ।

ଅମୁଲ୍ୟକଳେ ହରିଯୋଗୀ ଲାହିରା ନଈ ଦୋ-
ନିତି, ପିତାଙ୍କ ଦନ ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ବୁଦ୍ଧି
ହୋଇଥାଏ, କ୍ଷେତ୍ର ଅଞ୍ଚଳରେ ନଈ ଯେହୁ,
ଦେଖରେ ପରେ ଦୂରୀ ହୋଇଥାଏ । ସୁଶ୍ରାଵର
ଦୀର୍ଘତ ଅନ୍ତରୁ ଉପାୟର ହାହିଁ, ବୁନ୍ଦେ
ଏ ନିରାପଦ ପ୍ରାଚୀନ ଦେଖି ସାହେବ, ପୁଣ୍ୟରେ
ଦିଗାର ଓ କାଲେଦୂର ଏହି ଦୃଢ଼ରେ ଅଛି-
ପରି ଦୂରୀ ଦେଖି କେମୁ କାହାଟି ପରାମର୍ଶ ପରାମର୍ଶ
କରିଥିଲେ ।

ଆମ୍ବନାରୁ ଦୂର ହିନ୍ଦୁଟ ଯେ, ଅନୁମାନ କରିବ ପଥାରୁ କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର କମ୍ପର୍ଟମେଣ୍ଟ ଓ କଲାକାରୀ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରକାଶକ ଅଧିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପଢ଼ିଲା

ଦୟା ପ୍ରକାଶ ଦିଇବେ । ମୁଁ ଅନ୍ୟମାନେ ଶୁଣି
ଅଛିଲୁ ଥରନିଜ ହେଲୁ, ପ୍ରଧାଂତ ସହାଯ
କେବେବେ ଧୂଳଦୀ ଜ୍ଞାନମୟରେ ଲୌଗାନ୍ତିକ
ତ୍ରୁମର ବର ଦୂଷି ଲେବମାନଙ୍କ ପଦଦୟା ଅନ୍ୟା
ବରାପଦଦୟା । କେବଳ ଏହିମାନଙ୍କର ମେ
କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ ଏମନ୍ତ ବୁଝେ, ଉପରମାନ୍ତରୀ
କେ ଗଡ଼ିମାଳିଦୀର୍ଘ ମୁଁ କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ
କେବେ ଏହିକରଣେ ଯେମାନେ ତଥାପିରାଧିପତି
ଯାହା ପାଆନ୍ତେ ଜାହିଁ ନ ବିଜ୍ଞାତ ହେଲେ ।”

ପ୍ରେସରି ପତ୍ର

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀମତ୍ର ଉତ୍ତଳ ଅପିଲ ପଞ୍ଜାବ
ମହୋଦୟ ସମ୍ପଦେ
ଏବିନ୍ୟୁ ଲବେଦ୍ଧଃ ।

ମହାନ୍ୟ ! ଦିନୁଳପିତା ସମ୍ମରଣକୁ ଅପରାହ୍ନ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପଦିକାରେ ସ୍ଥାନଦାର କରି
ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ କରିବା ହେବେ ।

ପ୍ରଥମଙ୍କ ଅମ୍ବର ଉଗେ ପ୍ରିସ୍ଟବନ୍ତ ବଜ୍ରାମ-
କଳ ଯୁଦ୍ଧଶୋଦମୟର ଲାକ୍ଷର ପରିମାଣେ,
କାହିଁ ମହାଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତେ, କରିବିବୁ ଯୁଦ୍ଧ
କରେଥିବ ଅସ୍ତିତ୍ବର ମୁହାରାଜାମା ପଢ଼ ପାଠ
କର ଅଶ୍ଵର୍ଦ୍ଧବନ୍ଦୀତ ହେବ କୁ ହେଲା । ଏଥିବୁ
ଖରେ ମାନ୍ୟବର ବଜ୍ରାମର ଲେଖନୁମୁଖ
କବର୍ତ୍ତିବଳ ଅଦେଶାନ୍ତରେ ଶୁଭଲକ୍ଷାରେ
ଲେଖାପତା ଚଲିବାପାଇଁ ଯେ ବଜ୍ରାମକ
ଦିଅ ଯାଇଥିବ ଜାହା ଅସ୍ତିତ୍ବର୍ଦ୍ଧିକୁ ଫରପ୍ରଦ
ହୋଇ ନାହିଁ । ଉତ୍ତରଲକ୍ଷ୍ୟ ପଢ଼ ସବ୍ରମ୍ମମେହୁଳୁଙ୍କ
ପଥର୍କ ବର୍ମନମାନେ ମନୋଦୟାଗୀ ହୋଇ
ଥିଲେ ଏଥିବ ଅଶ୍ଵର କରନ୍ତାରପଥ ଦେଇ କରିବି
କୁମର କର ନ ଆନା । ମାତ୍ର ଯେଉଁ ମାତ୍ରକେ
ଉତ୍ତରଲକ୍ଷ୍ୟ ଦୋଷାନ୍ତରକାଳଗାୟ ସେମାନଙ୍କ
ଦିହ ସୁଯୋଗ ହେଉଥିଛି । ଯାହା ହେଉ ଅପରି
ଅନ୍ତର୍ଭବ ଦୂର୍ବଳ କରୁ ସମାଧକୁ ପରିବନ୍ଦ ଦିଲେ
କରିବିରାଗର ମଧ୍ୟ ହେଲା ପାଇଁ ।

ଦୂଷଣଙ୍କ ନବେମରମାର ପ୍ରଥମଜୀବିଜ୍ଞାନେ
ଦୁଃଖୀରାରେ ତେବେମାହକର ଭବିତ ଜମଳେ
ବିଜନ୍ଧିତବାହିନ ନାନାବ ଗୋଟିଏ ସବୁ ଯୀବନ
ହେଉ, ଗଞ୍ଜାମ ଛଲ ଏହି ଉତ୍ତର ସ୍ଵାମୀରେ
ଦୁଃଖ ପ୍ରୀତି ପରାମା ହେତୁର ନାହିଁ ଏ ଅବା
ଅଖାଳ ମାତ୍ରାକର ଘର୍ତ୍ତର ତେବେମାହକର ପ୍ରତି
ଦୂଷଣଙ୍କ ପରାମାର ବନ୍ଦମାତ୍ରର ବଦିଷିମାନେ
ବିଶେଷତଃ ସହରତୁ ହେତୁ କରନ୍ତେ ହେତୁ
ଅବତ୍ରୁ । ଏହି ଦିବସ ମେଟିଦେଲେହନ ସବୁ—
ଆହୁ ଉପରୁକୁ ବନ୍ଦି ପାଦପରମାଦିଲ କରିବା

ହାଜି କରିବାକୁ ହେଉ ବନ୍ତୁ ସେପରାମେଲା
ଡେଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗା । ଡଣକ ଅସୁକ
ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଠି ପଣ୍ଡଶା ଦେବତାଙ୍କ
ଶୁଣ ହେଉ ଅଛନ୍ତି । ଘୁରୁଷ ଉଣେ ବନ୍ତୁ ଆ
ବର କରିଲେ ଅମ୍ବେଳକେ ଏଗେବାରରେ
ଅସୁର ବ୍ୟାକ ଅଛନ୍ତି ଦୋଷ ଜୀବି ପାଇଲୁ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟରେ ଗଠି ହେବୁଁ କିମ୍ବା
ପ୍ରଥମ ପଢ଼ିଥି କାହେ ତୈଲଜୀବା ଅଜ
ବଜଦାସିମାନଙ୍କ ସଜରେ ସବୁମେଣ୍ଟ ସେପରା
ବିହିତ କର ଅଛନ୍ତି ସେପରା ଅମ୍ବେଳଙ୍କ
ଭାବୁଟି ପଥେ ଦେବୁଁ ଦଳେ ସହିତମ୍ ପ୍ରକାଶ
ହେବ । ଅବମେଷରେ ଦେବ ରାତନଙ୍କଙ୍କ
ବନ୍ଦିଲାମ ଫୁଲରେ ଗ୍ରା ବିବହାର ଦିପବ
ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ନିମାଳ ଦୋଲ କରୁଥିଲେ ଯେ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗ୍ରା ବିବହାର ଦରବାର ହେବ ରାତି
କର୍ତ୍ତରେ ଦେବଜତିର ସର୍ବପରିଷର ସମ୍ମା
ହେଲା ମାତି ଅମ୍ବାଳଙ୍କ ଦୋଲ ଅଛନ୍ତି ସମାନ
ପୁରୁଷରେ ଅଧ୍ୟ ଗ୍ରା ବିବହାର କରିବାର ନୁହେ
ଅଜାଣକୁ ଲେଖିବା ଦେଲେ ଲେଖି ପାଇଲେ
କିନ୍ତୁ ଏ ବିଷୟର କିମ୍ବା ହିଂ ଦୋଲ ରାତି
ଅବ୍ୟବହର ସମ୍ମାନେ ଦେଖାଯି । ମାତରବର୍ଷ
ମାନେ ଦେବ ଏ ବିଷୟରେ ପରି ପରିଚିନ୍ତା
ବାହୁଦିନ କରିବା ହେବେ ।

ମୁଦ୍ରଣ ପ୍ରକାଶକ
ଧୀରଜ୍ଞାନ
ଶ୍ରୀ ବିଦ୍ୟାଧରମହାନ୍ତି

ੴ ਪਾਇ

ଶ୍ରୀ ମହା ଦଶକ ପାଇବୁନ ବଜ୍ରଦୀ	୫	୧୦
ଶ୍ରୀ ସାମରବଳ	କଟକ	୫
ବାବୁ ହରମୋହନ ପଣ୍ଡ	"	୫
ବାବୁ ସାହବଙ୍କ ଦେ	"	୫
ପ୍ରାମତ୍ତା ଦଶକ ପୁରିକା	"	୫
ବାବୁ ହରଲେଖପାଥ	"	୫
ବାବୁ ଗୋଦିରଚ୍ଛନ୍ଦ ପଣ୍ଡ	"	୫
ବାବୁ ସଦାକନ୍ଦ ମହାନ୍ତ୍ର	"	୫
ଶାକପଦ୍ମାଧ୍ୟାବ୍ୟାପ୍ରାଗମାର୍ଯ୍ୟ	"	୫
ବାବୁ ପୁମପୁରୁଷ ସିଂହ	"	୫
ଶ୍ରୀ କଣ୍ଠ ଦର୍ଶ ଉତ୍ତରାଜ		
ଅର୍ଦ୍ଧତାତ୍ତ୍ଵ	"	୫
ମହୁ ତୁଳନାମାର ଦେଖ		
ଅମାରିତ୍ରୀ	"	୫

ଏହି ଜୀବନପଥରେ ସହିତ କ୍ଷେତ୍ର ଦର୍ଶନ
ବାହୀର ବିଚଳିତରେ ଉଚ୍ଛଵିତ ଯୁଗାନ୍ତରେ
ମନ୍ଦିର ରେ ସମ୍ମରଣ ହେଲା ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ର

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

କପଳ

ପଞ୍ଜମୀ

ଶାଖାରେ ନବମୀ ସନ୍ଦାୟମିତା ମୁଁ। ମାଗପିର ଦିନେ ସନ୍ଦାୟ ସାଲ ପକବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ

ବର୍ଷାନୋମ୍ବଲ୍ ଦେଲେ ବର୍ତ୍ତନ୍ତ ମୁହଁ

ମଧ୍ୟସଲ୍ ପାଇଁ ଜାହମାରୁନ୍ତଥ୍ବେ

ବାବୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମାଳାକୁ ପ୍ରତିଭାଙ୍ଗ ମୋତଦିମାରେ
ଯେଉଁ ବାହାରୁ ମିଥ୍ୟା ସଥଥ କରିବା ଅପରଥ-
ରେ ଶୀଘ୍ର ମାହିତ୍ତେ ସାହେବ ଦିନମସ୍ତ-
ଧୋର୍ଦ୍ଦ କରିଥିଲେ ସେ କିମ୍ବି ଗତ ସତ୍ତାହରେ
ମୁହଁ ପାଇଲା । ଏ ନଗରର କବଣ୍ଠମାଳିତ୍ତେ ଏ
ଏ ମୋତଦିମାରେ ମହାସଂତ ଯୋଦାକବନ
ଦେଇ ଥିଲେ ଓ ଯତ୍କମିତ ଜାହାର କରିବା
ଅନୁମାରେ ଅଧିକି ଗୋଟିଏ ଥିବାରେ ମନେବ
କି ହିନ୍ଦୁ ଜାତ ଶାସ୍ତ୍ର କରିଥାଏକ ଏହି
ବାରଣା ଆସିଲୁ ପ୍ରତିଦିନେ ଯେ ବନ୍ଦୁ
ଦେବକାରୀର ଯେତ୍ରପତ୍ର ପ୍ରତିକର ଅନ୍ତର୍ଭବ
ଜାହା ଏ ମୋତଦିମାରେ ଆଗର ହୋଇ ଥାଏ
ଶାସ୍ତ୍ରର ଉଚ୍ଚବିନ ଯାହେବ ଯଥେତ୍ର ପରିତ୍ରାମ କର
ପୁନର୍ଥର ସବୁକମିତ ଜାହାର କର ଆସିଲୁ
ଯକୁକବାରୁ ସୁଧୋର କରିଥିଲେ ମାତି ଅନ୍ତର୍ଭବ
ପ୍ରସ୍ତୁତିକାରୀ ପ୍ରମାଣ ବର୍ଣ୍ଣିତବା ପାଇଁ ଜହା-
ନ୍ତର ସମୟରେ ଯେଉଁ କଲେ ଜାହାର୍ତ୍ତି ।

ଏ କର୍ତ୍ତା ରମ୍ୟ ଜଡ଼ିର ହୋଇଥିଲେନେ
ମୋତଦିମା ହୁତ ଜାହାର ସକାରେ ଅପରଥ
ଦିନମସ୍ତ ଦିଲାଇ ଥାହେଦକ କାହାରେ ଥାହା
ଥାହା । ଏତ ଗୋମନାର ଦିନ କେତେବେଳ କଥା
ଏହେଦକ କରିଲୁ ଯେଇ ଜାହା ଏପରି ବିବକୁ
ଦେଇ ଯେ ସେ କୁହୁ ଅଧାରିତ୍ବ ମୋତଦିମା
କରିଲେ । ଶିରିଦାରେ ଜାନୁଗୋତ୍ତମାରେ ବନ୍ଦୁ
ପରିଶାର ଦେବା ହକାତେ ଶିଶୁ ହେଉଛି ।

ଆଜିତ୍ତ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦରଖାସ୍ତ ଯୋଗିରଙ୍ଗରେ
ବିପାର୍ଦ୍ଦ ଦରିବା କରିବାରେ ବିହୁ ଉପାର୍ଦ୍ଦ
କରିଥିଲୁ । ଗଜ ଲୁଟିବନୀ ଜଜଣା ଦେବା
ସବାରେ ରମ୍ଭମାଳକୁ ସେମାନେ ବାରଣ
ଦିନଥିବାର ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଯାଏ । ଜାନୁଗୋତ୍ତମାରେ
ମଧ୍ୟବଳରେ ଦେଇ ଅଭିନ୍ଦ ଉପରାତ୍ମା
ଆହା ହେ କୁହୁ ଥାଏ । କରିବା ଏହେବ
ପନ୍ଦିତାମ୍ବୁ ଦରଖାସ୍ତ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ଉପରାତ୍ମା
କୁହାର ଦେଇଅଛନ୍ତି କି ସେମାନଙ୍କର କିମ୍ବ
ହୋଇଥିଲେ ତମିଦାରକୁ ଶତ ମାଗନ୍ତି ।
ଏ ଅଶ୍ଵ ଅଯଧାର୍ଥ ନୁହେ ବାରଣ ତମିଦାରର
କୌଣସି ଏହି ମନ୍ଦିର ନୁହେ ହୋଇଥିଲେ
ଜାହାର ଆମ୍ବ ମରକା ପକୁ କରି ହୋଇଅଛୁ
ଏ ଥିଲେ ଯେ ଜାହା କାହା ଅବଶ୍ୟ ସହବା
ଏ ଅଶ୍ଵରେ ମଧ୍ୟ ତମିଦାରମାରେ ଅବନୁହୁ
ନାହାନ୍ତି ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଯାଜପୁରତାର ହଂବାଦ ଧାର-
ାକୁ ଯେ ସେଠାରେ ଗରୁବି ହେବାର
ଫମଲ ହୋଇଦାର ଯେଉଁ ଅଗଜ୍ଞା ଥାହା
ଜାହା କିମ୍ବ ନୁହିର ଦିନଥିଲେ ପଥକ କରିମ
ହୋଇଅଛି ଏ ଲୋକମାନେ କହି ଅନ୍ତର୍ଭବେ
ଅଛନ୍ତି । ହେବାର ତେଣେକିବଳେହୁର ବାବୁ
ଅଶ୍ଵ ବାଚିରଣ ତୌଥୁର ଯାଥାର ମନ୍ଦିର ଓ
କୋହର ଜନତ ବନ୍ଦୁପଥରେ ମଜୋଯୋଗୀ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏଥର ଏହି କହାକରଣ ଏହି

ସେ ଶତ କାର୍ତ୍ତିବନ୍ଧିମା ଦିନ ବାବୁ ମହାଶୁଦ୍ଧର
ଭବ୍ୟମ ଓ ଜାହାର୍ତ୍ତ ଅମର ଦେବାନନ୍ଦ ଅନ୍ତର୍ଭବ
ନାୟକ ବ ସେ ଅମରକାଳ ହେଲା କହକର
ବିଲିହୋତ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ଏହାର ପନ୍ଦିତରେ
ବୈଜ୍ଞାନିକ ବାଲରେ ବିବରି ବାଜୀଧା ପ୍ରାୟ
ସମ୍ବାଦରେ ହୋଇଥିଲା । ପୁଣେ ଦେବକ ହୁଏ
ମଧ୍ୟବଳରେ ଅବିକାଳ୍ପନ୍ତା ହୁକୁମରେ
ଏ ବର୍ଷ ଭକ୍ତ ମହାଶୁଦ୍ଧର ଭବ୍ୟମରେ ମହନ୍ତି
ପ୍ରକରଣ ଏହୁରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦେବକ ହେଲା
ଏ ପରିବର୍ଷ ଏହୁରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦେବକ
ହେଲା । ଏଥର ଅନୁମାନ ହୁଅର ଦୂର ଏହି
କର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟମରେ ଯେତ୍ରପତ୍ର ଦେବକ
ଦେବକ ହେଲା ଏହୁରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ
ଦେବକ ହେଲା ।

ଏଥରର ଦିନମନ୍ଦରରୁ ପୁଣେକି କିମ୍ବ
ଯମକାଳ ବରିଥିଲା । ଦିନମନ୍ଦରୁ ଯେ ତମୋଟି
ମୋତଦିମା ଅଶ୍ଵରୁ ଦେବକ ମୋତଦିମା
ଅଶ୍ଵ ବାଚିରଣ ଦରଖାସ୍ତ ବାବୁ ହୁଅର
ଦେବକ ପଦିଶାଧାରିତରେ ନନ୍ଦ ଅବର୍ତ୍ତନ କରି
ଅଛନ୍ତି ଏ ଅନ୍ତର୍ଭବ ହୁଅରେ ପ୍ରାୟ ଏହିତେ

ଲାଗି ରହଥିଲୁ ବନ୍ଦର ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ଛାନ୍ତି
ମୋକଦମାର ସଂଶେଷ ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ଲେଖୁଥିଲୁ
ଯଥା ।—ପ୍ରଥମ ମୋକଦମାରେ ସରଦେହ-
ସୁରର ପୋଷମାଳାର ବାବୁ ନଗେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦେ
ଏକାଙ୍ଗି ସଂଜ୍ଞା ୩୫୨୦ଙ୍କୋ ମୂଲ୍ୟ ଦୂରମୁକ୍ତ
ଲୋକ ଲେଖିଲେବା ଅପରାଧରେ ଅନ୍ତମମୁକ୍ତ
ହେଉଥିଲୁ । ବହାବ ମୋକଦମାର ବିକ୍ରି
କଥିତିତ ହେଲା ଉତ୍ତାଚ୍ଛା ଏହାଙ୍କ ହାଜିର
କଥିମାର ଅଛି ଓ ଶେଷ କିମ୍ବା ଅଗାମା
ଶ୍ଵେତମାର ପର୍ମିଣ୍ଯ ଦୂରକ ରହଥାଇ । ଦୂରମୁକ୍ତ
ମୋକଦମାରେ ବାବୁ ବନ୍ଦୁମୋହନ କୁର୍ମିଦା
କଣେ ପ୍ରକଟିତ ବାବୁ ବଳାହାର ବିରଶ
କରିବାର ବିଭଗ୍ୟପରି ହୋଇଥିଲୁ । ତତ୍ତ୍ଵ-
ମୋହନ ବାବିମାସ୍ତ୍ରର ଭେଗଦିଅର ପିତଳେ
ଥିଲେ ଓ ସ୍ଥାବ ଦର ମଧ୍ୟ ଦେହିଲାରେ ।
ଆହାର ସାମା ବାବୁଙ୍କ ଅଧିକରେ ମରୁଦୟର
ଦିଲାରେ ବର୍ମବରି । ସ୍ଥାବ କହିବାନ୍ତିରେ
ବାବୁ ଜାହାନ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧମୁକ୍ତରେ ଆପଣ ମୂଲ୍ୟ-
ଦ୍ୱାମ ବାପର ବନ୍ଦୁପୁଣ୍ଡର ଧରିଲେଇ ବରଳା-
ଦିଜରେ ଗନ୍ଧ ତାହା ମୁଁ ହରି ମନ୍ଦରିଆର
ବିଭାଗ କମ୍ପଲେଟ ଓ ଗୁଣି ଦେଖ ହେଲାନ୍ତି
ଆହାବୁ ବରଳାର ଦିଗ୍ବୟ ଦରିଦ୍ରେଲେ । ମାତ୍ର
ସ୍ଥା ଆପଣରେ ପର୍ତ୍ତିହବାର କିନ୍ତୁକାଳ ଉ-
ତ୍ତାବୁ ବାବୁ ଏକବୋଗର ମଦ ସନ୍ଧେନେଇ
ତାହା ଦରେ ଘରୀ ସ୍ଥା ପାଶୁ ବାରମ୍ବାରେ ପୁରୁଷକୁ
ଆଦିଥି ବାବୁଙ୍କ ଧ୍ୱର ଦେଲା । ଧୂନିଷ
ବକ୍ରମେ ଅଧିକ ଦେବାର ଦେଖିଥିଲୁ ।
ଭୁଲ୍ଲମ୍ବ ମୋକଦମାର କଳାନ୍ତି କୁରିତ ବ୍ୟାପାର
ଓ ସମ୍ବନ୍ଧନାଥବିଶ୍ଵରେ ପ୍ରତେଜ ଦବା ପ୍ରହାନ୍ତି
କୁମାରେ ଏବା ସାଧରେ ଦେହ ଅଧିକ ଅନ୍ତର
ପରିମାଣରେ ପର୍ତ୍ତିବାର ସିଂହାସାବ । ଏଥରେ
ସୁଧା ଦେବତାଙ୍କ ମହିମାର କ୍ଲାବ ବାବୁ ଅଭି-
ମନ୍ଦୁମହାଶ୍ଵର ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପର୍ମିକାରୁ ଜାମକ
କଣେ ପିଲାମହୁତ କରିଦରେ ଭାବୁ ଅଧିକ
କରିବାର ବନ୍ଦୁକ ହୁଅଇ । ପୁରୁଷ ଏଥିକିମୁକ୍ତ
ପର୍ତ୍ତିବା ମଧ୍ୟ ସନ୍ଧେରେ ଦେଖି ଅଗାମିମାନଙ୍କ
ଧରିଲେ ।

১০০১৯

କଳ୍ପନାର ମୁଦ୍ରବାର ଏ ସାଥେ ଉତ୍ତମମଧ୍ୟ
ସମାଖ୍ୟ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ମୂଳାପ୍ରେସ୍ରା ଲେଖସମ୍ପଦ
ଓ ସମ୍ପଦବିଜ୍ଞାନ ଯୁଦ୍ଧାଗର ଜ୍ଞାନ ଥିଲା ।

କାଂଯୋଡ଼ ବିଳରେ ପତରଣ୍ଡର ଗୋଟିଏ
ନୃତ୍ୟ ଯାହାର ସ୍ଥାନ ଫର୍ମ୍ପୁ ହେବାର ବୋଥ
କୁଅଇ ସଙ୍ଗ ଦାବାମୁମାନେ ପୁରୁଷତତ୍ତ୍ଵ ବାର୍ଷି-
ଗଲେ ଓ ତେବେ ଜୀବ ପ୍ରକାପର ଲେଖିଥିଲେ
ଜଣା ହେଲା ।

ବିଦେଶୀ ସ୍ତରୋକେ ପରିପାଲନ କାଳସାଧ
କଣ ଓ ଏଥରେ କଣ ହୁଅର ମେ ଏତେଗେବ
ଜାହା ଦେଖିବାକୁ ଯାଏ ? ଅମ୍ବୁମାଳେ ଏହି
ଉଦ୍ଭବ କରିଥାଏଁ ଯେ ଯାତାମାଧକେ କାପୁଦରେ
ହାଟ ଅପ୍ରକାଶିତ । କେବଳ ତିକିବ ଧର୍ମର ସଂସ୍କର
ଥିବାକୁ ରେଳେତ୍ତ ହାଟକୁ ଯାତା ଦୋଷାଯାଏ ।
ହାଟକୁ ଲୋକେ ତ୍ରୁଟିବ ବିଶିବାକୁ ଯାଏ ଓ
ଯାତାକୁ ଲୋକେ ଧର୍ମ କରିବାକୁ ଯାଇ ତ୍ରୁଟି
ଦିନିଥିଏନ୍ତି କରି ପ୍ରସ୍ତୁତିମାୟ ତ୍ରୁଟି ଯୋଗା-
ରମ ପାଇଁ ହାଟ ହୁଅର ଓ ଯାତାରେ ଦିର୍ଘକ-
ମାହକ କରିଷଣାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତିମାୟ କଲିପାଇ
ଯାଇ ଉଚ୍ଛବି ଦୋକାକ ଉଚ୍ଚ ନାହାପ୍ରକାର
ଖେଳନା । ଓ କୌତୁକଧୀ ଶିଳ୍ପବ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ
ହୁଅର । ଦିର୍ଘବୀମାନେ ଜାହା ଦିନିଥି ଯୋ-
ବକିନିତ ଘରେ ସମ୍ମତ ଅଧିବା ପିଲାମାନଙ୍କ
ଦେଇ ଥାମୋଦିଲ କରିଥିଲା । ଏଥରେ ଏହି ଧଳ
ଯାତାଯାଏ ମେ ନାହାପ୍ରକାର ଶିଳ୍ପବ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ
ହେବା ଯାତାର ମୋଟି ପ୍ରଥାନ ଉଦେଶ୍ୟ
ଅପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରକାରରେ ଜାହାହିଁ ଦେଖାଯାଏ ।
ଯାତାରେ ଅସ୍ଵକାଙ୍ଗ ଶିଳ୍ପରମ ବିନ୍ଦୁ ହୁଅର ।
ଜାହାର କବିକେ ଅଛି ପ୍ରସ୍ତୁତିନ ହେଲେ
ବେଳେ ବଳାରବୁ ଖେଳନା କରଇ ମାତ୍ର ଯେ
ଯାତାକୁ ଯାଏ ସେ କହିଛେଲେ ମୋଟିବ
କୌତୁକଧୀ ତ୍ରୁଟି ଦିନିଥିଶେ ଓ ଯାତାର କର
ଅନିଧିଶୁଣ ବୋଲି ମୋତେ ପରିଷରରେ ପଢ଼ି
ପଡ଼ଇ ହୃଦୟ । ଯାତା ହ ଥିଲେ ଶିଳ୍ପର-
ମାନଙ୍କର ପେଣ୍ଠାଳବା ହେଲାବର ହୃଦୟରୀ ।
ଯେ ବିଶ୍ଵି ବୃକ୍ଷ ଓ ପରିଦ୍ରମ ହଥକାରେ ଅଛୁ-
ନବ ପ୍ରକାରର ଖେଳନା ଯାତାକୁ ଦେଇଯାଏ
ଜାହାର ଅସ୍ଵକ ବିନ୍ଦୁ ହୃଦୟ ଓ ଏବି ଜାହା-
ଗର ଅପର କାରିମରାଜ ଅସ୍ଵକ ବିନ୍ଦୁ କର
କର କରିବା ସାହୁରେ ନୂଜିନିପ୍ରକାରର ସଜର
କରି ବଢ଼ିବାକୁ ପରି କରଇ ଏହିମେ ସିଂ-
ହରମର ନମଗଣ ଭବତି ହୃଦୟ ସୁତରଂ ଯାତାକୁ
ତିଥି ଦିର୍ଘ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ବୋଲାଯାଇ ଥାଇଁ ।
କାରିଯାଥ ବାହୁଦରେ ଏହିପରି ମୋଟିବ ପ୍ରବ-
ର୍ତ୍ତନ ଅପ୍ରକାଶିତ । ଅଧୁନାକ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନରେ ଯେ
ଯମ୍ବୁ ମଜଳ ପଳକର ପ୍ରତିବାଦ ଲୋକେ ଲଗନି

ଯାଧୀଶ୍ୱର ଜାହାନ୍ ସାହୁଙ୍କ ହେଉଥିଲୁ ତେବେ
ଅଗୁର ଏହିବି ଯେ ନୂଜିନ ସବୁ ସମ୍ମଦ୍ଵାରା
ଲୋକେ ଯାଧୀପ୍ରତି ଆସା କରନ୍ତୁ କାହିଁବୋଲି
ଏହିର ସମୟେତିବି ଉଚିତ ହେଉ ନାହିଁ ।
ଅଥରତ ସର୍ବମାନଙ୍କର ଶ୍ରୀ ଏହି ଯେ ଦେଖ
ପ୍ରତିକିଳ ସର୍ବମନ୍ଦ କନ୍ଦିବାର ସମୟରୁ କିମା
ବରି କିମରାଃ ପରିଜନ୍ୟାଗ ବରିଥିଲାନ୍ତି । ଦେଖି
ବ୍ୟବହାର କି ଉଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରତିକିଳ କୋଣ-
ଥିଲ ଓ ତାହା କି କ୍ଷୟାପୁନ୍ଦାଗ କର୍ତ୍ତମାନ
କାଳର ଉପଯୋଗୀ ହୋଇ ଦେହ ଉଦେଶ୍ୟ
ହଥିଲ ବିକିଳ ଏହା ପ୍ରମାଣ୍ୟ ଯେବେ ଦେଖ-
ଛିତ୍ତିମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ
କରନ୍ତୁ ତେବେ ସମାକର ବିଶେଷ ଉପକାର
ପୁଅନ୍ତା ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଅମ୍ବେମାରେ ଏହି ଗିରେନାମାରେ କେତେ
ଶତର ରଚନା ବନ୍ଧୁଦୂଷ ପ୍ରକାଶ କରି ଆପେ-
କାହେବି କରୁ ବ୍ୟାପାରମାନ ଜାଧାରଣ ମୋହି-
ବରେ ଥାଏଥିଲୁ । ଦୂରସଂକାଳ ପୂରେ
ହାଠଯୋଗୀ କୁଳ ଆପ୍ଯାର ବାବାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ
ପ୍ରକାଶ ପରିଚାଯ ବ୍ୟାପାରକ ବୃକ୍ଷାତ୍ମ ଲେଖକବାକୁ
ମାନ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ ଆମ ଜାହା ପୂର୍ବ
କରୁଥିଲୁ ।

ଭାବୁ ଖୋବା ଏହି ନଗରଜୀବାଶୀ ଗୋଟିଏ
ପଦବିକ୍ଷେତ୍ର ଅଥବା ଅନ୍ୟ କାରଣରୁ ମହି
ପରିଯୋଜନ କରି ଅଛିଲୁ ୧୦୫୫ ବର୍ଷ ହେଲା
କାଠମେୟୋଡ଼ା ମଧ୍ୟ କାଳରେ ସତ ଉଚ୍ଚାଷ୍ଟ
ଏହାର ବ୍ୟବହାର ଠିକ ଅଧୋର ପ୍ରାୟ ମାତ୍ର
କୌଣସି ପ୍ରଦିଵ ଅଧୋରତର ଶାଶ୍ଵତତା
କରିଥିବାର ଜଣା ନାହିଁ । ଏତେ ବାର ଏ ମହି
ମାର୍ଗ ଓ ମୁର୍ଦ୍ଧାରର କୁଳା ବାଠ ଉତ୍ତରାଧିରେ
ପାଇ ଧାରଣ କରିଥିଲା ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେହି ମହି
ଅଛି ମାତ୍ର କୌଣସି ଏହିକୁଣ୍ଡରେ ଅବେଳା
ଲେବଙ୍କ ମନରେ ଏହି କିମ୍ବାମ ମହାନିଅଛି
ଯେ ଏହାଠାରେ ଅଣ୍ଣୀହିବ କ୍ଷମତା ଜାରି
ଦେହାନ୍ତ ଯେ ଅଜ୍ଞା ଦେଇ ନାହା ଦେବେ
ନାମ ବରପାରେ ମନୋବାକ୍ତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦରପାରେ
ପ୍ରଥମେ କଣ୍ଠ ଗୋଟିଏ, କିମ୍ବା ମତ୍ତ ଲୋକ
ନଥ କଲିରେ ଜାହାରେ ପଦେଶ ହେବାର
ଆଗ୍ରମ କଲେ ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ ଦେବିନୀର ଅଛି ।
କେହି ଗୀତ ଧରେ ଲାଗି ଆମରେ
ଦେତାରେ ଯତନୀ ପଢ଼ାଇବା । କିମ୍ବା

କେନା ହବାର କବଳା ଓ ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ଉପକ-
ରଣର ଅଭିନ ନାହିଁ ଓ ଦଶିଆ ପଇସା ସୁଧା
କହୁ ସମେର ଘସଥିଲୁ । ବାଦାକଳେ ମାହା
ତା ବାହା ଖାଇବାକୁ ପାଇଁ । ବିକୁମାନଙ୍କ
ଉତ୍ସ ସାମଗ୍ରୀ ଯଥା ପିଠା ମାନ୍ୟବ ମାତ୍ର
କଳା ଗିର ପ୍ରତ୍ୟେ ଏଇ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଜିବାର ଆଜି
ହାତର ଓ ସେ ସବୁ ପ୍ରଦ୍ୟ ଅସିଲାଗ୍ ବାନ୍ଧକ-
ହାତିରେ ରମନ୍ ଓ ଅଜ୍ଞାଯାତ୍ମନଙ୍କୁ ଜହାଗ
ହିଟ୍ଟି ବାଦାର ବର ଖାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତି । ଏପର
ଲୋକମାନେ ଏଇ ତାର ଗର୍ଭକ ଛାଇବାର ଆଜି
ବେଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତି ନାହିଁ ଓ ସେ କାହାର ମର୍ମଦ୍ୱାଦୀ
ମହାପ୍ରସାଦ ଗୁରୁ ହୋଇଥିଲାହାହିଁକି ନା ବାବାଙ୍କ
ହାତର ଫମ୍ପେ ତାହା ନେଇ ରହନ୍ତି ଓ
ଗାନ୍ଧାରୀର ଲୋକମାନେ ପରିଷ୍କରର ଦ୍ୱାରା
କୁଝାର ନେଇ ଗାହିଁ । ତାରର ବନ୍ଦର କିନ୍ତୁ
ମାତ୍ର ନାହିଁ ଓ ତାର ପ୍ରକାର ଚିରିଳ ଯୁଦ୍ଧ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା । ସଂଶେଷରେ ଏହି
ବୋଲିବାର ପଥେକୁ କି ଯାହାକିର ବହା-
କ୍ତାରେ କଣ୍ଠୀ (ଦେମାକଳ ସଂଜ୍ଞା
ଅଣା ନୃତ୍ୟ) ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧି
ଜନ୍ମାଥ ବୋଲିଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଅଧିକରି
କଷୟ ଯେ ପ୍ରାୟ ଦୂରମାନ ହେଲା ଏ ମହାମା
ତ୍ରିକାଳ ହେଲେଣି ଅନ୍ୟ ମୋଟିବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ସନ୍ନ
ଗେଗା ଗଲ ହୋଇ ନାହିଁ ତଥାତ ଲୋକେ
ସେଠାକୁ ଯାଇ କାରିଦେବାକୁ ଚିନାର୍ଥ କଲିଯୁ
ଏ ତାହାକୁ ତେଣାବାବିମାନେ ତାହାକୁ ଅଚି-
ଜନନ୍ତର ଦେନ୍ତି ଓ ଜାହି ବିଭାଗ୍ୟରେ ଅ-
ନ୍ତର ଉତ୍ସନ୍ନିବାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ
ପାଇସ ବରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କୌଣସିପ୍ରକାର
ଲକ୍ଷ ଅପଣାକୁ ରିଶ୍ଵନିମୁକ୍ତ କୋରିପରିଦ୍ୟ
ଦର୍ଶ ବାହାର ବାହ ବିବିଲେ ତାହାଠାରେ
କାହା ରକ୍ତିକି ବିଭିନ୍ନଶୈଥିଲୁ ବରାଦେଳକେ
ଲାକ୍ଷଳ ଦ୍ୱାରା । ଏଥର ତାରଣ ବି ? ଅମ୍ବେ-
ହେ ଅନୁମାନ ହିଁ ମୁଖ୍ୟା ଓ ଦିକ୍ଷାତା
ର୍ଯ୍ୟାଗ୍ରହ କିବ କେମନ୍ତିଲେକ ବିଭିନ୍ନଭିତ୍ତି
ହୁ ଓ ଦର୍ଶିତାବିପରି ପ୍ରସରି ହେଲେ
ତେବେ ବି କେଣିଥାର କିନ୍ତୁ ବିଦ୍ୟ କରିବାକୁ
ପୁର ହୋଇ ଦୂର ଏକ ପଇସାର କେନା ବ-
ଳ ବାହାଯରେ ଅବେଳ୍ୟ ହେବାକୁ ଲୋକରୁ
ଦେଖି ମଧ୍ୟ ସେବନ୍ତ ନାହିଁ ସେ କିନ୍ତୁ ଫଳ
କାର ତାହାକୁ ମନ ଅପଣା ଥିଲୁ ଥକ-
ନ୍ତରକ । ସେଇମାନେ ଦୁନ୍ଦୂର ରଷା
ବାକୁ ଏକାନ୍ତ ଅଭିନାଶ ଓ ହିଂସାଧର୍ମ

ଏହି ଉଦ୍‌ଦିନରେମୁଣ୍ଡା କରିଲୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପ୍ରେସ୍‌
ମୋହରିକର ଏବେଳେ ମୁଣ୍ଡଗା ଫିଚାର କରିବାର
ଉପାୟ ଶାକୁମା ଅବଧିକ । ଜାତିପ୍ରତିଷ୍ଠା ଯାହା
ପ୍ରତିବଳେ ଅଛି ହିତମର୍ମାର୍ଥକଷାର୍ଥମୁଣ୍ଡ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତରିକ ସଂବାଦ ।

ଥିଲି ଏକବୀର ତେଣୁଷ୍ଠିର ଜଣେ ମୁସ୍ତା-
ଜର ବାଧୁହରଚନନ ପେ ପଥକର ଗାଗଳ
ଦାଙ୍ଗଳ ବରିଥିଲ ତାହା ମିଥ୍ୟା ଥିବାର ପ୍ରକାଶ
ହେବାର କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ତାକୁ ଫର୍ଜକ-
ଦାଖ ପୁର୍ବ କରିଥିଲାନ୍ତି । ଏମକଦମା ବିଶୁଭ-
ରେ କେବଳପଣ୍ଡତାର ମୁକୁଷପକ୍ଷ ଅର୍ପିତ ହୋଇ
ଥିଲା କାରଣ ସେଠାର ଦିଗ୍ବୋଣୀ ମେତାକୁର
ଦିଗ୍ବୋଣୀ କଲେକ୍ଟର ସ୍ଵର୍ଗପେ ସେ କାଗଳ
ସର୍ବରେ ପ୍ରଥମେ ଉଦୟନ୍ତି କରି ତାହା ମିଥ୍ୟା
ଥିବାର ମିଶାନ୍ତି କର ଥିଲେ । ଏ ମଜ୍ଜଦମା
ମୁନୁସପକ୍ଷ ଅର୍ପିତ କରିବାରେ ମେତାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସାହେବ ଦିବେବତା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲାନ୍ତି ।
ଏ କାଗଳ ନିଥ୍ୟା ଥିବାର ଏହୁଙ୍ଗପେ ଜଣାଇଲା ।
ଜଣେ ରମ୍ପର ପଥକର ନହକୁମାରେ ଦିଗ୍ବୋଣୀ
ଦେଇବ ମୁଖର ତାକୁ କିଛି କରିଯାଇ ବେଶନ-
କ କରିବା ମାନୁଷରେ ଆହାର କରି କମା
କାମକରେ ଘର କର ଲେଖିଥିଲା । ଏହା ମେ
ମହିକୁମାର ହେତୁକଲମକର ସନ୍ଦେହ ଜାତ
କରିବାର ସେ ସେବିଷ୍ଟପୂରେ ଅନୁମନାନ କରି
କାଗଳ ମିଥ୍ୟାଥିବା ବିଷୟ ପଥକରିବାପାଇଁ
କାରି କଲେକ୍ଟର ସାହେବକୁ ଜଣାଇଲେ ତେ
ସାହେବଙ୍କ ଅଦେଗାନୁବାରେ କେନବୁଝିତା ଦ-
ପାଇଲା ତଥାରୁତିରେ ମୁଖ୍ୟାକର ଅନେକ
ବ୍ୟକ୍ତର କମା ଜଣା କରି ଲେଖିଥିବାର ପ୍ରମା-
ଦିନ । ଏମକଦମା ବରମାନ ବିଶୁଧୀନରେ
ଥିଲା ।

ତେଣୁମାର ଜୀ ୩୦ ରଙ୍ଗରେ ଏଠା ପଥକର
ମିଶ୍ରିବ ସନ୍ଧି ହେବ । ଏ ସଂଗ୍ରହେ ଏହିପଲାଙ୍ଘନ
ଜ ମନୋମାତ୍ର, ଧର୍ମବିରାଗ ଦିର ନିର୍ଜୀଵିଦ୍ୟା
ଯ ବିଦ୍ୟାର ଏକମେଣ୍ଟ ମଞ୍ଚରୁ ଯେହିଁ ପଥ
ପୁଲମାନ ପଥକର ରଙ୍ଗରାରେ ଅଭିଭୂତ
ହେବ କିମ୍ବପଣ, ଅଭିଭାବିତିରୁ ସନ୍ଧାନ
ର୍ଥରୁ ଚଳାଇବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଛାପାକ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ
କାର୍ଯ୍ୟମାନ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ହେବ ।

ମୌଳିକ ଅଭିନ୍ନକାବର ଉପରେ

ତେସୁମାରନେଦ୍ୱର ବିସ୍ତର ହୋଇ ଗଲ-
ଏପାହର ଏଠାରୁ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁର ପ୍ରକଳ୍ପ
କଲେଣି ।

ଶୋଭାର ଜହସିଲଦାର ଦ୍ଵିତୀୟଶୋଭାର
ମାତ୍ରମେହୁକ ଶମତା ପାଇଅଛନ୍ତି ।

କୁରୁ ଅଣିଷ୍ଟ ଶାସ୍ତ୍ର ଗନ୍ଧ ସାହେବ
ଦେଖୁଣୀବଳେଦ୍ବର ସମଗ୍ର ପାଇଥିଲୁନ୍ତି ।

ଅମ୍ବାନଙ୍କୁ ଲେଖୁଥିଲୁ ବନ୍ଦରୀର ରଜ-
ପାଦରେ ହତାହ ଦାଗନ୍ତ କଲାପାକୁ ଫେର
ଅପିଅଛନ୍ତି ।

ତେଣିରୁପୁମର ଅବମର ହେଲୁଁ ଯେ କେ-
ନି ବର୍ଣ୍ଣମାନ କଲାରେ ଷେର ଦଳ ହୋଇ
ହାହଁ ଓ ଗୋବିନ୍ଦର ଶାରୀସୁକ ସମ୍ମା ମଧ୍ୟ
ଅଭିଷୟ ମନ । ଏ କଲାକୁ ଗ୍ରହ ବରଳାର
ସଂହରେ ଉତ୍ତମ ଷେର ହୋଇଥାଏ ଓ ଏକା
ଜେଜୁକୁର ଛାଡା ଶାରୀସୁକ ପିତା ଥାର ବିହି
ନାହିଁ ।

ମାନ୍ଦୁଳରେ ସମସ୍ତ ମହାକଳମାନେ ମହା-
ଶୂଳ ହେଣ୍ଟପୁରୀଙ୍କ କଳ୍ପନା ଉପଲବ୍ଧରେ
ବକଳନ ଅସାଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ବକ କରିବାର
ବିଷ କରିଥାଇଲୁ । ଏ ପରିଚି ସବୁଧରେ ପ୍ରତି-
ଲିଙ୍ଗ ଦେଲେ ଦୋଷ ଦୁଆର ଏବୁମସ୍ତକେ
କରାଈମେଣ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାନ ବକ ହୋଇ
ଥାବେ ।

ଅମେରିକାରେ ମନ ବିନ୍ଦୁ ବିଷୟରେ ଏହ
ମୂଳନ ଥରନ ପ୍ରଗତି ହୋଇଥାଛି । ସବ୍ୟତି
ବିଶ୍ୱାସ ପାଞ୍ଜାବର ବିଜେତା କୌଣସି ଲୋକଙ୍କୁ
ବୁଧନ ଜାଗି ଜାହାନ୍ତି ମନ ବିନ୍ଦୁ କରିବ
ମୁଁ ସାମା ଅଥବା ସୁଧା ଏ ପୁରୁଷଙ୍କ ମନର
ବସନ୍ତକୁ ବିନ୍ଦୁ ନ କରିବାର ବିଜ୍ଞାପନ ଅପର
ଶତାବ୍ଦୀ ଆଇଥିବା ପ୍ରକାଶେ ଜାହାନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ
ରୁଚ ଦେବେ ସେ ବିଜେତାର ଅର୍ଥକୁ
ଦିଇମାତ୍ର ପରିନି ଜାଗରାଯ ହୋଇଥାଏଇ ।

ଏହିପରି ଶୋଇଥି ବୁଝି ମଦିଗାନ୍ତ କରି ନିଷା
ଦ୍ୱାରେ ଦୋଷରେ ଲୋବର ପଞ୍ଚର ଜା ପବନ
ଟି ଅର୍ଧକୁ ବୁଝିଯ ଜିଜକେ ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତି
ହାବୁ ମହ ବିନ୍ଦୁ ବହିଗାର ସେଇପ ପଠିଲ
ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପଦ୍ରବ କରିପରିଣ ଦେବାବୁ
ପ୍ରକ୍ରିୟ ହେବ ଓ ଜାନା ଅଧାଳଭରେ
ଲମଗାନ ଅନ୍ତର ହୋଇଥାଇବ ।

ନୀଳଜ ମିଶ୍ରଦିପନନ୍ଦକୁ ମହାମାନ୍ୟ ପ୍ରତି
ବିଧ ଘାବେଦ ସମ୍ମ ପଥାଙ୍ଗ କରିଥିଲୁଛି ଗୋଟିଏ
ଯେହି କଳେବ ହୋଇଥିଲା ଜୀବି ସମ୍ମ

ଦୁଇଇ ଉଚ୍ଚ କିଲ ନାହାନରେ ଅଗଛ ସୁଧା
ବୋଇ ଦାହିଁ ଓ ମୋତମାଳେ ଏଥ ବର୍ଷରେ
ଯେଉ ଅବେଦନ ପଥମାଳ ଦେଇଥିଲେ ସେ-
ମୁଁ କଷ୍ଟପୂରେ ଜହଞ୍ଜମେଘବଜ୍ରାଳାଗ
ପିପୋଟ ଜଳବ ହୋଇଥିବ ।

ମିରାଜୁର ଖୋଜାଇର ପେଣୋଟି ଧ-
ର୍ଥିତ ଉନ୍ନାଶ୍ୟର ବାହ୍ୟଗୀକୁ ଆପି ଯୋଗାର
ପ୍ରଥାନ୍ତି ଲୋକଙ୍କ ସତ୍ତବ ଦେଖେଟି କୁରୁତର
ପ୍ରଫୋକନାବୁ ବିଷ୍ଵଦୂର ପଶ୍ଚମର ଜନ୍ମଥକ୍ରମ
ଅର୍ଥରୁ ହୃଦ୍ୟାନନ୍ଦକୁ କାମାକିମିର ରତ୍ନ ଦିଲ୍ଲୀ-
ଭବା, ହନୁମତ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ବିନ୍ଦୁଲାଲ ସତାଗେ
ଦିଲ୍ଲୀରୁ ପଠାଇନା ଏହି ଯେଉଁ ଅବାଧ
ପିଣ୍ଡମାନେ ଶିଳ୍ପାଶ୍ୟ ହୋଇ ପଦମା ପାତ୍ର
ବାହେବଳ ଅଶ୍ୟ ନିଅକ୍ରମ ସେମାହରର ପ୍ରତି
ପାଳିତରୁ ଜୀବାଶ୍ୟ ରହିବା । ଅମ୍ବୋମାନେ
ଥିବାଦ୍ୱୟାରୀତିରେ ଏ ସବାଦି ଧାର
କର ଦଢ଼ ଅନୁଭବ ହେଲୁ । ଧଣ୍ଡିତ ମହାଶ୍ୟରୁ
ଏଥରେ କୃତିକାରୀ ହେଲେ କୋଟିବ ମହିତ
କାର୍ଯ୍ୟ ପାଥର ହେବ ।

ଏକ ଧରାବଧିରେ ଲେଖାଥିଲୁ ଯେ ତା-
ମିମର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜ୍ୟୋତିଷର ସ୍ତରାର ଗ୍ରହା ଦର
ବ୍ୟବହାର ରଳେ ରହୁଥିବାର ବେଳ କଲ
ହିଥିଲା । ଏଥକୁ ଚେଲିଲମ୍ବୁ ସ ଲେଖକୁ ଯେ
ଏ ଜ୍ୟୋତିଷ ଏ ଦେଶାୟ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ
ବିରାପକି ।

‘ଏତୁମେହି ଗର୍ଭକର ଅନ୍ଧାଳ ହେଲୁ
ଯେ, କେଉଁ ମାଘର ଦୂରିକଣ୍ଠ ଏ ଅଗ୍ରେସ-
ଭିର ଅଗୁଣାତ ହୁଏ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜହାର
ଦୋଷର ତୁମିକର ବାରାଣ ପଦାନିଙ୍ଗ ହୋଇଲା
ନାହିଁ । କିମ୍ବାଦିତମାନେ ଅନୁମାନ କରିଥିଲୁଛି
ପୃଥିବୀର ମନ୍ଦିର ଘର୍ମ ମୟୁ, ଯାବା ଅଗ୍ରିର
ଦୁଇ ଅଛି । ଏହି ଥର୍ମ ଥରେ ଧରିବଳ
ଲାଗୁ । ଏହିକରରେ ଜଳ ସଂଯୋଗ ହେବା-
ମାର ଅଗୁଣାତ ହୁଏ କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟର ମାନେତ-
ମାନର ଏକଦିନି ମେଲିବ ନୁହିବ ତାରକର
କର୍ମର କରିଥିଲୁଛି । ସେ ବରାନାପୂର ପ୍ରଦ-
ର୍ଭନ ଉଚିଥିଲୁଛି ଯେ, ପୃଥିବୀର ପୂର୍ବ ଯେ-
କେ କାଳେ ଥିଲ, ତାମା କମରା ବିମ୍ବାତୁ ।
ମଧ୍ୟର ଭାକ୍ଷାପ ବର୍ତ୍ତର ଧେବାରେ ପୃଥିବୀର
ଉପରିବାର କରାନାଟ କରିଯାଇଥାବୁ ଏହି ତାରକା-
ର ମଧ୍ୟରେ ତୁମିକଣ୍ଠ ହୁଏ, ଅଗୁଣାତର
ବାରାଣ ମର ଏହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେବାରୁ ତମରା
ଆବେଦନକରି କେବି ତଣା ହେବାରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ

କେବାରିଦିବସର କହନ୍ତି ଯେ କୌଣସିଲୁଗୁରେ
ପୁରୁଷ ବୋମାପାର ଖଣ୍ଡ ଖୋର ଥିଲ ହେଉ ।
ଏବୁଧି ଜହିର ଅନୁରବଳା ପ୍ରତିଷ୍ଠନ ହେଉ-
ଅଛି ।

କହୁବାଳ ମର ଦେଇ ତୋରମ୍ଭ ଜପୁଗେବ
କାମଭାତାର ବିଦ୍ୟବ୍ରତୀ ଏକମ୍ବାନର ଧାଉବର
ତହ ଲୁଣ ହେବ ଖୋଟିଏ ସର୍ପ ଅନ୍ତିମଲେ ।
ବାପ୍ତିର ବେଚିବ ଅତେ କିଶୋରୀ ମୁହଁ ।
ଦିଶୁରତ୍ତ ସତ୍ୟରେ ଦେତେପବାର ଫରୁଯନ୍
ମେଘଂପିତ କର ମରଇ ଦେ ତୋରଥାବା

"ତେମଣିରୁ ବରଦାନ୍ତି ଲେଖିରାହିଁ
ଦାନୁମୂଳରେ ଯାଥ ଦେଖ, ରହି ଘରକା ଓ
ଦଳଶୁଣ ପାଞ୍ଚ ଶିମୁଳାଙ୍ଗ ଜ୍ଞାପଥ କିମ୍ବାହାନ୍ତି
କେବେ ପାରେସୁ ହୋଇ ପମାରା ।

ବୁଦ୍ଧା । ତୋଳ
ପିତୁଷୀ । ତୋଳ
ଧାରଣାରୂପ । ତୋଳ

୧୦୭ ଶାହୀର

ପ୍ରଥମେ ଏକ ଲୋହପାତରେ ମୁଣ୍ଡଥାଳୀ
ଛଇ ଜହି ପଞ୍ଚରେ ପିଙ୍ଗକାରୀ ଦେବାରୁ ଦେବ
ଏବଂ ଜହି ଉତ୍ତାଧ ନାନା ଦେବାକୁ ଦେବ ।
ଏହି ଉତ୍ତାଧକୁ ଉତ୍ତମମଧ୍ୟେ ଉଚ୍ଚା ଦେବନେ
ସେତେବେଳେ ସମ୍ମାଧ ଦୁଇକୁ ମାତ୍ରାତି ହୋଇ
କୁଷବର୍ଷ ହୁଏ, ଜେତେବେଳେ ଜ୍ଞାନିବ ଯେ
ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଲା । ବିନ୍ତ ଅଷ୍ଟ ପ୍ରଶ୍ନରେ
ସମୟରେ ସମ୍ପଦ ଗୋଟାଏ ଲୋହପାତରେ ଆ-
ଥବା କରନ୍ତିଲାହୁମ ଦାଣୀବାବୁ ହେଉଥିବ
ପ୍ରତିଦିନେ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ମୁହଁ ଥେବାକ
ବେଳେ ଓ ମାନ୍ଦ୍ରାଥାର ଦୂରାଦ ଓ ସକ୍ଷମ
ସୁଦରେ ଉତ୍ତମମଧ୍ୟେ ମନ୍ତ୍ର ମାର୍ତ୍ତିର କଲାବାନ
ହେବ । ବିନ୍ତ ଅଷ୍ଟକବଳ ଯାଏ ଏହି ଜ୍ଞାନ
କଥିବାର ବିପାକାର ଉଚ୍ଚତା ।

“। ମେଲବୋଟି ହଗରକୁ ମେଟିଏ ଅପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶର ଘୋଷା ଅଣିଥିଲା । ଏ ଘୋଷ ଏକଥଳ କରିଲୁ ଯୋଜା ମନ୍ତ୍ରେ ଶୁଣିଥିଲା କାହାକୁ ବହୁ ସତରେ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଦୂରୀର ପରି ଶ୍ରୀ ଦତ୍ତ ଅଚିକାଳ । ମେଟାର କେବଳେ ମେଟିଏ ସୁଧା ଦାଳ ନାହିଁ ଓ ଜାହାର କାହାର ଅଛି ତିକ୍ତିକଳା କୋଖଦ୍ୱାରା ଯେବେଳେ ଦିନରେ କାଳା ଯାଇଥିଛି । ପାଇସିବ ମାର୍ଗରେ ଏମନ୍ତ ରାଶି କରିବା କାହାର କେବଳକାମେ ଥାବି ଚାହିଁ ।

ଭାବନାରୁଦ୍ଧେନ୍ଦ୍ରସ୍ଵରେ ହଜ ୫୮୯
ମନେତାରେ ୫,୩,୨୩,୪୭,୦୦ ଟଙ୍କା ଉପରେ
ଗୁରୁତ୍ବ ଅଲ୍ଲାଧୁ ଦୋଷଥିବା । ଏ ଦେଶବାସିଙ୍କ
ବଳିବଳ ଧାରୀ ଝିଅଳି ପ୍ରାଣ ଆଜି କୌଣସି
ଥାରେ ନାହାନ୍ତି ।

ତୁମ୍ଭି ସକେବ ତମେ ପଦପ୍ରେରତ ଲେଖ-
ଆହୁରୁ ବି ଜୀବେ କରିଲାଦେଖାୟ ଉଚ୍ଛିନ୍ଧବ
ଆଳପୁର ଗଢାରେ ରତ୍ନ, ସାର, ସଥା, ତମ,
ଦଶ, ସାରା, ଓ ପଥର କୋରକର ଅନ୍ତମାଙ୍କ
ଅବସ୍ଥର ବର୍ଣ୍ଣାହୁରୁ । ପଥରମୋଇଲୁ ଗୃହ-
ଗର୍ଭମର କରିଲାଦେଖାୟ ମହ ଜୀବର ପିତା

ଛଦ୍ମେଷ୍ଟିଆଙ୍କ ଜନରଦ ଶ୍ରୀଆଞ୍ଜୁ କେ
ସବ୍ଦମୂଳପଥ ମହିତରେ ଏବଣେଖା ଦର୍ଶିତ
କିମ୍ବା ବରୁଦ୍ଧ ଲେଖନମେତ୍ର ପବର୍ତ୍ତିର
ପାହେବ ମନ୍ତ୍ର କରିଅବୁନ୍ତି । ସବ୍ ମୁଲସଧ-
ମାତେ ଚନ୍ଦ୍ରପତ୍ନୀ କିମ୍ବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ
କରୁବେ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଉତ୍ତମାତ୍ମ ଅଧ୍ୟ-
ମତର ଅଗ୍ରିକ୍ଷୟ ହେଉଥିଲି ତାହା ମଧ୍ୟ
ବର୍ଷରେ ସୁତକୁ ଅଗିଲା କର୍ମ ଭିତିବା । ଏହା
ହେଲେ ଉତ୍ତମ ହେଠ ବଳ୍ଲ ବ୍ୟୟ ଅନୁକ୍ରମିତ ।

ଶୁଣିବେଳେପରି ସାହମାନଙ୍କର ସାତିରଥୀ
ଅଛନ୍ତି ଏ ସମସ୍ତ ଦୟା ଦୋଷ ଧାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ
ଦେବତାଙ୍କରିବ କଥାରବୁ କହୁଛନ୍ତି ଦୋଷ
ଉମନ୍ତି ଓ ବର୍ଣ୍ଣନାମଙ୍କିଲାପି ବାହି ଦୟାପାଦ
ଓ ସେମାନଙ୍କ ପରଦର୍ଶେ କୁରାନ ଶୁଦ୍ଧ ଦୟା
ଦୋଷ ଅନୁଧୂର ପୁଣି ଦୟାପାଦ । ଦେମାନ୍ତି
କର ଲୋଗଙ୍କ ଜାତି ଦର୍ଶରେ ସାତିନାନ୍ତିକା
ପରିଚାର । ଆନନ୍ଦାକାର ଦେମାନଙ୍କ ସହଜ ସମ୍ମୁଖ
ଗରେ ରଜ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସବଜାର୍ଯ୍ୟ କହିଛି ଦୟାପାଦ
ନାହିଁ, ତାଙ୍କର ଦର୍ଶକ ମିଳିବାର ହସ୍ତ
ଏ ଦେଶାୟ ସମ୍ମାନ ଶ୍ରୀମି କତ୍ତାଳୁ ଯେ
ଜାଣି ଅଛନ୍ତି ସମେହ ନାହିଁ । ଏ ବୃଦ୍ଧି
ଦେବତା ତଥା ?

୧୦୪

ବାରୁ ଜଗନ୍ନାଥନାୟକ	କଣ୍ଠକ କାଳୀ	୫୮
ପ୍ରଦେଶନ୍ତିଷ୍ଠାପନ	୩	୫୯
କଲାପରମାନନ୍ଦା	୩	୬୦

ଏହି ଜୀବନପରିଦ୍ୱା ସହିତ କୃତ ଦର୍ଶନ
ବହାର ଚନ୍ଦ୍ରପତିଷ୍ଠିତ ସମ୍ମାନଙ୍କ ଯଗାଳଧିକେ
ମହି ଓ ଚନ୍ଦ୍ରପତି ମେଲା ।

ପ୍ରକାଶ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

四

୧୯୭୫

ଭାର୍ତ୍ତାର ନବମର ସନ୍ଧାନୀୟମହିଳା ମା । ମାର୍ଗଶିର ଦିନର ସନ୍ଧାନୀୟ ଦାଲ ଗଛଦାର

{ ଅତ୍ରିମ ବାଞ୍ଚିକ ନୂଲୁ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ଦେମୂଳ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୩୭
ନଧାରଣ ଶାର ଜାଗନ୍ମହୀନ ୩୯

ଅଦ୍ୟ ରଖୁଣେଥେ କମିଟିର ପ୍ରଥମ ଅକ୍ଷ
ନେଗନ ହେବ ଏଥିରେ ସହପର କଣ୍ଠୀର
ଏବଂ ସଥବରାର ପରମାଣ କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵୀୟ ହେବ ।
ଆଜିନରେ ପଥବରାର ଉତ୍ସ୍ର ପରମାଣ ଟଙ୍କାରେ
ତୁପେଇଥା ଲେଖାଏ । ବାଲେଶ୍ୱରର ଶେଷ-
ଦେଇ କମଳା ଉଚ୍ଚ ଅଧେ ଅର୍ଥାତ୍ ଟଙ୍କାରେ
ଏକପରିଷା ତର ଦେବର କିମ୍ବା କର ଅଛନ୍ତି ।
ଏଠାରେ ଫେର ହେବ ମେଲିବାରେ ଅସିବ ।
ପ୍ରକୃତ ଦୂରିନେ ଏକିମରେ ବୋବରାର ରେଗେ
ପ୍ରଯୋଜନ ନାହିଁ ବାରାଣ ସତକ ଲିମିରାହାର
କଷ୍ଟଧାର ପଠାଇବାର ଧୂଢା କରିବାର ପ୍ରଦ୍ୟୁ-
ମନ ନାହିଁ ବରହାଶ୍ଵର କାଳଗ୍ନାମ୍ବିଷ ମେ ସହିଥୀ
ଦୋରାଅଛି ତେବେ କବ୍ରିମେଣ୍ଟ ବାଟବର
ତୁଳନା ନାହିଁ ଏ ସ୍ଥଳରେ ଅମ୍ବୋମାନେ ବିନ୍ଦି
କିମ୍ବା ବାଟବରର ପରମାଣ ଯେତେ କ୍ରମ
କୁଠାର କେତେବି ନିଲ ।

କିମ୍ବା ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କୁ ଧାରାଜୀବ ବିଦ୍ୟା
ଶିଳ୍ପିବା ହିନ୍ଦି ବଦ୍ରମାନ ବନଶ୍ରୀମେଘ ପଢ଼-
ଗାଲା ସ୍ଥାପନର ଯାହା କଥିଷ୍ଠା କରିଅଛନ୍ତି
ତରୁଂ ର କାର୍ଯ୍ୟ କରିପେ କେବଳ ଅର୍ଥାତ୍ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କଲେ ଗନଶୀମେଘଙ୍କ ଅଜ୍ଞ ଯଥାଧୀ-
ନପେ ପ୍ରକଟାଇଛି ହେବ ଏହର ବିଷ୍ଣୁର ଶାଖାତ୍ମକ
ଦଳେରୁ ଥାହେବ ଶ୍ଵାମୀଦୁ କିମ୍ବା ମେତାର
ସମସ୍ତ ବନଶ୍ରୀପାତ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛନ୍ତି ।
ବିଜ୍ଞାନଚିନ୍ତା ମନ୍ଦିରରେ କଲେ ଏହିବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ

ର ହୋଇ ଯାହା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିଷ୍ଠିତ ହେବ।
ଅମେମାନେ ଅବଶ୍ୱ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଉଲ୍-
ଲ ଉତ୍ସାହିତୀ ସଙ୍ଗର ଏ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ
ଅୟବେମଙ୍କ ହେବ ଓ ସଙ୍ଗରେ ଯାହା ହୁଇ
ହେବ ତାହା ବଳେଖିତର ସାହେବଙ୍କ କଣାଇ
ଦିଅପରିବ। ଉତ୍ସାହିତୀ ସଙ୍ଗରେ ଗ୍ରହାର ଦେଖାଯା
ଚନ୍ଦ୍ରକାର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ମାନବାଲିମାନେ ଅ-
ବନ୍ଧୁ ଏହାଙ୍କ ମଜ ନେଇ କାର୍ଯ୍ୟକଲେ ଅବସ୍ଥ-
ରାଜ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା।

୧୦୭୭

ମହାମାନ୍ୟ କରିବାରେ କେତେବୁଦ୍ଧିମାନେବେଳେ
ଅଗମନକହେତୁ ଦିମ୍ବେତନଗର ବଢ଼ ସମା-
ବେହର ହୁଲ ହୋଇଥିଲା । ଆପ୍ଯେମାନେ
ଜେଲିବୀପୁରର ଜାରିମ୍ପାଦିନ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ
ଯେ ମହାମାନ୍ୟ ଲଞ୍ଜ ନର୍ଥ ଚାନ୍ଦମାହେବ କୃତ
ତାଙ୍କରୁ ଥିଥିଲା ଥଥରକ ଏଥିମ୍ପା ସମୟରେ ବିମ୍ବେ-
ଲ ବନରୁରେ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ହେଲେ । ହେଠାରେ
ବିମ୍ବେଲର ନର୍ଜିର, ସେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର, ସିବିଲ ଓ
ପ୍ରେକ୍ଷକ କର୍ମଚାରୀମାନେ, ସନ୍ତିଧ୍ୟା, ରେଞ୍ଜ୍‌,
ବୀକାଳୁ, ଡକ୍ଟର, ଓ ବୋଲ୍ସୁଶ ମହାଶୂନ୍ୟମା-
ନେ, ଓ ଧାରାନ୍ତର କଥା ଓ ଅନେବୁଝିଏ ଗ୍ରାମ
ଓ ପ୍ରାଚାରକଣ୍ଠିମାନେ ଉପରୁ ଆଇ ଜାହାଙ୍ଗର
ଅଳ୍ୟର୍ଥନା ହେଲେ । ନର୍ତ୍ତ ନର୍ଥ କୁଳ ଏମନଙ୍କ
ପ୍ରତିକ ବହୁନ୍ତା ସମ୍ମାନକରି ବନହିର ବାଲିକ-
ର ଯାଦି ବଳେ ଦେଖି, ଧୂଳିଷ ବାଜା ଉତ୍ସାହ

ସମାଜେତୁ କିମ୍ବାପୁରୁଷଙ୍କ ଅଗନ୍ତର ଗୁଲିଲେ ଏ
ଦିର୍ଘବାମାନେ ଗୁରୁଥତ୍ତୁ ଦେବି ଉହୁଥିଲେ ।
ବୋଟା ଶତବୀରୁ ଲେକପାରରେ ରାଜି ପଞ୍ଜିନ୍
ଭଳ ହୋଇଥିଲା । ଏମଧ୍ୟ ଅର୍ଜୁଣା ଦେଇ
ମହାମାନଙ୍କ ଲାଗ୍ନ ବଜ ପଦ୍ମାଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶକଲେ ।
ଭାଣ୍ଡଘରରେ ଲାଗ୍ନାହେବକଙ୍କ ଯରେ ଦିନ୍ଦିନ
ହୋଇଥିଲା ଓ ଏକଟ ମହାବୃତ୍ତାଙ୍କୁ ଭେଟି
ବାଯାଇ ଦେବେସୁତେବ ଗ୍ରେଟ ଦରବାର ମେଲୁ
ଦିନ ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ହୋଇଗଲା । ଭାଣ୍ଡଘରଙ୍କ
ରେ ଦୂରୀଳର ଦେବମ ଓ ଦରକଳ କୁଳିଧା-
ଦେବକୁ ପଢି ଦର୍ଶକାଳ । ଦେବମ ସାହେବ
ପୁରେ ଶେଷାଧିକାର ଥିଥିଲେ । ସଜା ଓ
ଦରମାରମାନେ ଅନେକ ଉଷ୍ଣିତ ସଲେ ଦର୍ଶ-
କର ଯନ୍ମନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାୟ ଦୂରୀଳାର ଚନ୍ଦର ।

ଏହିଦୟ କିଛି । ଏବେ ଜାଣୁ ମୋରାପୁରୁ
କିନ୍ତୁ ସମାବେଳେ ଲେଜେବଳ ହୋଇଥାଏଇବୁଦ୍ଧି
ପରିଚୟ ଏଥିର ମିଳ ଜାହା । ଯେଷବୁ ପଥର
ମହାରଜଙ୍କ ଜାମ ଉଥରେ ବେଜାଗଲ ଶେମା-
ନଳ୍ଜୁଖରେ ଦକ୍ଷାର ଯାହାଗୁ ଲୋକ ଅମିତାବାଦୁ ।
ଆଶ୍ରମୀ ପାନବ୍ରକୀ ପରିଦ୍ୱାରମାନେ କଥାହେ
ମବ ଦୂରମ ଲେବର୍ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରିଅଛନ୍ତି । ବସା-
ଦର ଏବରବ ଆଶ୍ରାୟ ହୋଇଥାଏ ଯେ କରେ
ଧାମାନ୍ୟ ଗୁରୀ ଥର କରୁରେ ଏବ ହୋଇ
ଦି ୫୦ ଲାଖ ଟଙ୍କାରେ ଭାତୀ
ନେଇଲେ । ଏଥର ଅଧିକ ଜନଜାଗର ସରଗନ୍ୟ
ଅଛି କି କଥାମାରୁ ପାରେ । ବର୍ତ୍ତିତ କେତେ-

ଜଳ ଆପିବା ପୁଣ୍ୟ ଅଂଦରତାରୁ ପ୍ରାୟ ପ୍ରଲି-
ପନ୍ଧ ଗଲା ସରମାର ପ୍ରକୃତିର ଆଜମନ୍ଦ
ଧଳମା ଜୋଗ ପ୍ରାୟ ୨୫ ଟଙ୍କା ୧୦୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତୁ ଧରି
ହେଉଥିଲା । ଦରବାର ଦିନର ଇଥା ବା କୁଳେ-
ଶିର୍ଷ । ଏତେ ଗଲ ତ ଚହଲରେ କମେଲ
ବସିମାନେ ନଜି କହୁରେ ନବାବ ହେଉଥିବେ
କଣାୟାବ ବମେଲ ବସିମାନେ କେବେଳେ ମହା-
ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶ ଧାର ଲାଗି । ଦୂରେ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥିଲ ଯେ ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟଧ କର
ଦିଗରରେ ଅଳ୍ପ ଦେବାକୁ ହେବ ଜାହ
ପରିଯେତରେ ତାହା କଥା ପ୍ରାୟ ଛାନ ହୋଇ
ଦିବର ହେଲ ।

ବରମାର ତା ୧୦ ରଣରେ କମ୍ପେନିଗରା
ଠାରେ ମହାମାର୍ଯ୍ୟ ବବସ୍ଥିର କେନରଳ
ସାହେବ ଏକ ଦିନକାର କରିଥିଲେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ-
ଶତକ ଦେଶମୁଁ ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଥେବା
ରେ ଉପର୍ବ୍ରତ ସ୍ଥଳେ ଦିନକାର ଜାର୍ଯ୍ୟ ସମାଧି
ଦିନରୁ ହାତୁ ସମ୍ମାନ କେନେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଥିଲେ
ବ ମହୋଦୟ ନାରାଯଣ ମେହି ମାଧ୍ୟରେ
ଦେଖିଥିଲେବେ ଦରଶକରନ୍ତି ସେହି ପାର୍ଶ୍ଵରେ
ଅଞ୍ଚଳେକେବେଳେ ପରିଚମନ କଲେ । ଦେଖି
ପୁରେକେ ଏହାଙ୍କ ପ୍ରମାଣାର୍ଥେ ଘୃତ ପୁଣ୍ଡିତ
ଓ ଅନ୍ଦେଶବାନ ମ୍ଯାତ୍ର କରିଥିଲେ । ଦିନକାର
ସାକରେ ପ୍ରାୟ ପୂର୍ବକାର ଯାତ୍ରୀ ବୋଇଥିଲେ
ଦେଖି ପାରିବାରେମାତ୍ରେ ମ୍ୟାଦିମାତ୍ର ଲେଖନ
ମେ ବ୍ୟାକର ଦେଖନ୍ତି ଜ୍ଞାନ ବେଳାଦନ
ମେମେ ସ୍ମୂରାଗେହ ଦୋତଥିର ସରବାରଦନ
ପେଣ୍ଟି ଦୋହ ମାହୀ । ତର୍ହେ ଅରଦନ
ସାହେବ ମହୋଦୟ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ଦେବତେଷ୍ଟିତିର
ସାଥରେ ହାତମାଜ ବର୍ଣ୍ଣନ ଦେଇ ସୁନାନଗରରୁ
ହିରାକିରିବା ।

ଗତ ହାଲ ଏ ମାତ୍ରର ଦୌଷିନ୍ୟମାକବ୍ୟାପୀ
ବିଜୁର ଯେବେ ହେଲା ଓ ପୁରୁଷ ଯେବେ
ଫଳେଟି ଅଛନ୍ତି ପ୍ରକାଶ ମୋଦେନା ଯଦି-
ବଳ କହିଲା କିମ୍ବାତି ଉଚ୍ଚଲମ୍ବନଧ୍ୟେ ହେଲା
ଯଥା—

ମୋରେ ମୋହମାରେ ଅସମାନ୍ତପ୍ର-
ରେ ଅଧିକ ସାବ୍ୟତ ଦେବାର ଉଚ୍ଛବାହିବ
କାମକୁ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟମାର୍ଗ ଅଞ୍ଜଳି ଦେଲେ ,
ଏଥରେ ଉଠେ ଅନ୍ତରେ ଦୋଷା ଓ

ଅଛ୍ୟଳେ ଶିର୍ଦୀଶ ଖବାର କହୁଥିଲ ମାତ୍ର
ଯେଉଁ ଦେଖି ଦୋଷା ବହୁଥିଲେ ସେ ଆଗାମୀର
ବସ୍ତୁମ ଅଛ ଉଠା ଥବା ଚେତୁଳ ଦିନୁ ଉଠା
ଦେବାଧିର ଜଳପାତ୍ରେ କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରେ
ମାତ୍ର ଜଳପାତ୍ରେ କହିଲେ ଯେ ଅପରିଷ୍ଠ
ଶୁଭତର ଅଠଇ ତେ ଅନୁଦର୍ଶ ହେଲେ ଅନ୍ୟ
ମର୍ମଗ୍ରହମାନେ ଏ ଅପରିଷ୍ଠ ହଜାରୀ ତେଣେ
କଥ କରିବେ ନାହିଁ ।

ଦୁଇପଦ୍ମ ମୋହଦିମାରେ କାରୁ ତତ୍ତ୍ଵମୋହନ
ବିଶ୍ୱାସ ପୂରୁ ପାଇଲେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ
ବିଶ୍ୱାସ ଅପରାମ ପାଇଯାଏ ହେଲେ କାହାରୁ
ଗୁହମାନେ ପରିଷ୍ଠର ଏମନ୍ତ ଅମେଳ ବିଶ୍ୱାସ
ବହିଲେ ଯେ ରହୁଥିଲୁ ହାତମଙ୍ଗର ଏହି ବିଶ୍ୱାସ
ହେଲେ ଯେ ସ୍ଵଲ୍ପ ମହାଶା କର ଏପରି ମୋହଦିମା ଉପରେକୁ
କାହାରୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଯେଉଁପା ଜଣରେ ବନାଇଲୁ
ହୋଇଥିବାର ବନ୍ଧୁ ହୋଇଥିଲୁ ପାହାର ଶାଶ୍ଵତ
ଦିନର ମିଥିକାକଥା କହିବାର ଆହାରୁ ଦିନରୁ-
ସ୍ଵପନୀ ହୋଇଥିଲୁ । ଅମୃତାବଳୀ ବିଦେଶନାରେ
ଏ ବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲୁ ପାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶାବ୍ଦୀର
ଅଳ୍ପ ସେ କିଛି ଅପରାମ ଆହୁ ଏହି ବିଶ୍ୱାସ
ଆଜି ଦେ ବନାଇଲୁ କରି ପାହାରୁ ଏମରି
ଶାଶ୍ଵତ ପ୍ରମାଣ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ଉକ୍ତ ଶାଶ୍ଵତ
ଅପରାମ ବନ୍ଧୁ ସଂଖ୍ୟରେ ବାବୁଙ୍କ ବଜାଇଲୁ
ଅଣି ପୁନଃପାର ପାହାଙ୍କୁ ସକାଳେ ଅପରାମର-
ବାବୁ ତାକିନେଇ ଦସାର ସ୍ଵଲ୍ପକୁ ତାହାରି
ଭାବାଙ୍କ ଧରୁ ତେଜିଥିଲୁ । ସ୍ଵଲ୍ପ ସାରିମାନେ
ମୂଳ ମିଥିକା ବନ୍ଧୁରୁକୁ ମୋର କଜଣାହେବ
ଅପରାମ ବାବୁରେ ଲେଖି ପୁନଃର ମାଳିଟେକ୍ ଓ
ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଵର୍ଗପାଦକୁ ଏଥରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେ-
ବାର୍ଗିକ ଅନ୍ତରେଥ କରିପରିବା ।

କୁଳୀ ମୋହମ୍ମଦ କିତାନ୍ ପୁଣିତବିଧି-
ଯର ବୋଲି ଅନ୍ଦେମାନେ ତହିଁର ଲିଙ୍ଗରୀ
ଶୁଣ ବର୍ଷା ନ ସାହୁ ବିନ୍ଦୁ ଏଥରେ ଅଭିଭାବିତ
ଗୋଟିଏ ଗୁଡ଼ର ଅଚାର କିଞ୍ଚିତନ ହୋଇ-
ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତର ପ୍ରସକ ଲେଖିବାର ବିଜାନ
ନିଷ ହେଲା । ମୋହମ୍ମଦ ଅସାରବକ ଅଛୁ-
ତମକ ଅଭିଯୋଗରେ ଦଶବ୍ଦିବ୍ରାତ ଆ ୨୭ ବ୍ରାତ
କୁଠାରେ ଦେବଙ୍କ ଅଦ୍ଵାଲକରୁ ଅସିଥି ମାତ୍ର
ବ୍ୟବହରେ ଉତ୍ତର ଦାର୍ଢି ମୁଗ୍ଧାଗ୍ନ ସଙ୍ଗାତିତ
ହୋଇଥିଲା । କବିଲମାନେ ବୋଲିଛି ଯେ
ଏହା ଦାର୍ଢି ବିଶ୍ଵବ୍ସର କିନ୍ତୁ ଅଗ୍ନିମାର
ଅନ୍ତର୍ମଧ ନୁହିର ଏ ବିଶ୍ଵବ୍ସର ବିଲୁପ୍ତର ଏହି

ପାଦବିଲୀ ମଧ୍ୟ ସର୍ବାକ୍ଷରକେ । ହେମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତା
ଶୁଭଭବ ବୋଧ ହେବାର ଜଜିପାଇବେ ଧେ-
ଦିନ ଦନ୍ତହାନ ହୋଇ ପରିଦବ୍ଦରେ ମାଝିକେ
ଗାନ୍ଧ ହେବା ଅରମ୍ଭକଲେ । ମାଝିକାହାନ କାର୍ଯ୍ୟ
ପୁରୁଷମନରେ ଗୋପ ହେଲ ପରିଗୋପରେ
ଆପେକ୍ଷମାନେ ଭବ୍ୟ ଅସ୍ଥାନିକୁ ଅପରାଥ
ପଥବାର କରୁଳେ ଓ ଉଚ୍ଚ ସାହେବ ଗଜ ଦାର
ଦିଛ ଦୃଶ୍ୟ ଅଣ୍ଟା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ଅଦିନ କା-
ତେଥରେ ପଣ୍ଡ ଦିବେ ।

ଅବେଦନ ମର୍ଯ୍ୟାନ

ମେଘନ ଅଦ୍ୟାକରଣେ ଅସେହିମାନଙ୍କର
ଅକଳୀ ଦେଉଥି ଅମୃତର ମହରେ ଥରେ
ଏହି ସରେହ କାଗ ଦୁଆର ଯେ ଏ ଦୂରୁଷ
ମଧ୍ୟରେ ଥର୍ମର୍ମ କି ? କେଜେଥର ଶୋଭମାନେ
ମଧ୍ୟ ଏହିକଥ ଅମୃତର ପ୍ରୟୁକ୍ଷ କରିଥିଲା
କିନ୍ତୁ କହିବ ଏ ସହିତର ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଇ
ଯାଇ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖି ଯେ ବରତ
ମଦିନା ହେଲେ ଅଦେଶର ଫର୍ମାନା ଥାମା
ଉଦୟସମ୍ବର ମହା ଓ ଦିନକୁଳ ଉତ୍ସବ-
ମାନେ ଦେଖନ ଅଦ୍ୟାକରଣୁ ଥରନ୍ତି । ମହଦିନା
ଶୁଣିବା ସମୟରେ ପମ୍ପରେ ମହାନ୍ତରେ ଯଥ-
ହାନରେ ହାନପାତ୍ର କିନ୍ତୁ ତହିଁ ପୂର୍ବ ଅଧାମା ଓ
ଘରକୁ ଦର୍ଶକବଳମାତ୍ରେ ବାରନାରେ ବା
କଢ଼ିଲକେ ଝାଲାମତେ ବିଶାର ରଖନ୍ତି ଓ କେବେ
ଦ୍ୱାରାନେ ଦେଖଇ ନ ଦେଖିଲେ ଅପେ ବାର-
ନାରେ କଳରୁ ଥକାଇ ଅଧିବା ଭଲେ ବସଇ
ଫର୍ମାନାର ଅବଧା ମନ ସେହିମଧ୍ୟ । ଅମ୍ବେ
ହରମାନେ ବରେଶରୁ ଥିଲି ଅଛି ବିଦିବାର
ହାନପାତ୍ର ନାହିଁ । ଏମାନେ ମେଘେ ପାଦ
ଦ୍ୱାରାନେ ତ ଥାକିମନ୍ତର ଦ୍ଵାରା ଦିଦି କରୁଥି
ଜହାନାରୁ ଅଧିଶାନ୍ତ୍ର ପକର୍ଷ ବହାକ ମର୍ଯ୍ୟାଣା
ଅଧାକରଣରେ ଅଧିକ ହେବାର ଦୟାକନା ମାତ୍ର
ଅମୃତ ମର୍ଯ୍ୟାଣାଦାର କଥା ତେଣିକି ଥର ତୁମେ
ବରେଶରୁ ମହା ହାଜ ପାତ୍ର ନାହିଁ । ଯେହେ
ସଥର କି ବାହିରେ ଯଥିଥାକରୁ କେବେ କରୁଥି
ରେ ବଦିଥାକରୁ ମୌଖିନେ ବରେଶରେ ହଜା
ଦୋର ରଦନ୍ତ ତହିଁରେ ପଥାରତ କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର
ପରିବହ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ହେତେ-
ଥର ସଥି ଅସେହିକବାର ଶୁଣିଥିଲୁ ଯେ
ଏମାନେ ଅଧାକରଣରେ ବିଦିବାର ହାଜ

କମ୍ବାର କୁଣ୍ଡ ଅପଗାନାରୁ ଥାଇ ଓ ଏହିବାରରୁ
କେତେ ସମ୍ମାନିଲେବ ଅଧେଷର ହୋଇ ଅଦ୍ଵା-
ନିଜକୁ ବାବାକୁ ଶାତର ଥାଏ । ଯେବେ ଅଦ୍ଵା-
ନିଜ ସମନିନ୍ଦ୍ରିୟକ ସମୟରେ ଅଧେଷରଙ୍କ
ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟକରମ୍ଭ କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ବୋଥ
ଦୁଆର ଅଧେଷରମାନେ ବିଛି କ୍ଲେଗ କ୍ଲାନ
କରିଲେ ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନେ କବେଷରେ
ଦୂରେବେ ହେଲା ମାତ୍ରରେ ମିଳିଲାରେ ଯାଇ ବର-
ନ୍ତେ । ମାତ୍ର ସେଇସ ଘଟିବା ସମ୍ଭବ ନୁହିଲା
କେବେ ମୋହମାରେ କେତେବେଳେ ଲାଗିବ ଓ
କଳି କେଉଁଦର୍ଶ କରିବାକୁ ବାପ କହିବେ ତହିଁର
ନିଶ୍ଚିପ୍ତ ପଥର ହୋଇ ନ ପାରେ ପୁରୁଷ
ଅଧେଷରଙ୍କ ଉପର୍ଦ୍ଦିତହେବା ସମୟ ଠିକ ହୋଇ
ନ ଥାଇବା ଏବଂ ସମୟରେ ଦୂର ରାତି ମୋହମାରେ
ଉପର୍ଦ୍ଦିତ ହେଇଥାନ୍ତି ଓ କଳି ପମ୍ବକୁ
ପମ୍ବକୁ ଗୁରୁ କବେଶରେ ପଢ଼ ଅଛନ୍ତି ।
ତେବେବେଳେ ବହାରର ଦୂରଦୟା କହିଲେ
ସରର ନାହିଁ । ସମ୍ମାନ ନାମ କିମ୍ବରେ ଭଲେ
ବଦି ଧାରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ହିତା ହୋଇ ରହିବାକୁ
ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବ ଆଜ୍ୟାବ କର ନାହାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ
ବସିବା କାରଣ ଗୋଟିଏ ହୁନ କର୍ତ୍ତିଥୁ
କର କେତେବେଳେ ତୌକ ଦେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ
ମର୍ଗଧା ଚେକ କିଳାନ୍ତି ପକ୍ଷରେର ଏମାନେ
ତୁଳନା ସ୍ଥଳନିଯାରେ କବେଶରେ ବର୍ଷ
ରହିଲେ । ପ୍ରଥମେ ସେଗେବେଳେ ଅଧେଷର
କଟ୍ଟେବା ହେବାର ଥାଇନ ହେଲା କେତେବେଳେ
ଏ ନଗରର ସେବନ ଅଦ୍ଵାନର ଏବଂ
କୋଠରେ ଗଣ୍ଠିଏ ମେଳି ଓ କେତେବେଳେ
ତୌକ ଉପର୍ଦ୍ଦିତ ଯେ ଅଧେଷରମାନେ ହେଠା-
ତେ କଥିଲେ । କାଳ ସହକାରେ କି ପୂର୍ବାର୍ଧ
ପାଇଁ ଯେ, କରନ୍ତିର ଅଭି ସେବନ ବରୋ-
ଦସ ନାହିଁ ସୁତଃ ଅଧେଷରମାନଙ୍କର ହର-
ବର ହେବାର ବାମ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେଶାନେ
ଏ ବିଷୟ ସେବନ କରିବାହେଲକୁ ଜୀବିବାରୁଲେ
ଅଟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାନ୍ତୁ ଯେ ଅଧେଷରମାନଙ୍କ
ମର୍ଯ୍ୟାନାପାପରୁ ଥରେ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରି ଉପରଜନିତି
ପୂର୍ବାର ସେମାନଙ୍କ ଉଷାର ବରକୁ । ସେମା-
ହେ ମୋହମାର ତୌକିଥି ପକ୍ଷ ନୁହନ୍ତି ଯେ
ଅଟଳ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରି ଦେଇ କରିବେ । କରିବା
କାର୍ଯ୍ୟରେ ମାତ୍ରନର୍ଦ୍ଵାରାକୁ ମାତ୍ରାମ୍ବ କରିବାପାଇଁଲ
ଏମାନଙ୍କ ଲେଖା ଦୁଆର ମାତ୍ର ଅନୁକଥାରେ
ଏହାକର ମନପୋତା ହେବାରେ ବନ୍ଦର
କାର୍ଯ୍ୟର କର ହୋଇପାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଏପରି

ବ୍ୟକ୍ତିର ହେଲେ ଉତ୍ତଳେବ ଅପଦେ ନାହିଁ
ଏ ଅଧିଲେ ରେଡ଼େ ମନୋଯୋଗସ୍ଥଳକ ବାର୍ଷି-
କର ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କମିଶ୍ଵର ସାହେବ ଅବମି ଜା ୨-
ଇଂରେ ଗନ୍ଧାର ପଦ୍ମ ତ୍ରୁମଣ ବରବା ଧୀର
ଯାଏ ବରବାର କିମ୍ବା ବରଅଛି ।

ଗତ ସପ୍ତାହରେ କିମ୍ବା ଅଛି ଯୁଦ୍ଧା ବା-
ଲିଙ୍କା ଏ ନଗରର ଏବେ ଯୁଦ୍ଧରୀରେ ବୁନ୍ଦ
ନରଥିବାକୁଟି । ଏମାକେ ଘୋଟକର୍ମ ସାହିବାର୍ଗୀଙ୍କ
ପୋଡ଼ିବାକୁ ଜଳେ ମାତ୍ର ଘୋଟଣା ଥାଇ ଅଛି
ଗତକି ଥିବାକୁ ଘୋଟ ଜୀବିଲା ।

କାଳ ପ୍ରାହିତରେ ଏ ନଗରର ପ୍ରାଚୀନତାକୁ
ଛେଷେ ଗୋଟାଏ ବାବ ଅଧି ଏବଂ ଗୋଟିମାନ
ପକାଇଲା । ସହରରୁ ବାବ ଅଧିବା ଅଛି ବିରଳ
ଏଥୁଣ୍ଡାରୁ ନଗରଦ୍ୱାରାମାନେ ଭାତ ଅବଶି ।

ପାଞ୍ଚମୀଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ଅନ୍ତର୍ଭବ ପଣ୍ଡା ନାମକ
ଜଣେ କ୍ରୁଦ୍ଧ ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ
୧୦୭ ବର୍ଷ । ବେଳେ ଗୋଟିଏ ଥାନ୍ତି କୌଣସି
ବିଶେଷ ବାରଣର ପତ୍ରଥାରୁ ବାଜା ସବୁ ଦେଖି
ଦୂଲ୍ହ ଆଛି । ପଥରେ ପକ୍ଷରେ ଅପଞ୍ଜି
କରିବା କାହାର ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବଳୁ ଘରୀବଦି
ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କର ଅଗ୍ନିମତ୍ତେ ବସଇ
ଅଛି ଯେ ପରିବାସରେ ଯଥେତୁ ଛୋଜନ ନିଲୁ
ନ ଥିବାର ସେ ଶୁଭାର ବନ୍ଦିଥିଲେ । ସବୁ
ପରାମର୍ଶ କିମ୍ବଳୁ ରଖାଇଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଅବଳମ୍ବନ
କାର୍ଯ୍ୟ ସୁ ଓ ମାଧ୍ୟମାଳ ହେବ ସରେବ ଜାହାନ
କୁ ଏଣ୍ଠିକ ବସଇ ମନ୍ତ୍ରମାନ ଆର୍ଦ୍ଦାୟ ହେବାର
କାହିଁ ହୋଥ ଦେଇଅଛି ।

ଏ କରିବାର ପାଦ୍ମ ଗ୍ରସ୍ତ ପ୍ରେତରକ
ଦୋଷର ଉଚର୍ତ୍ତ୍ତୁ ବି, ଏ, ଆଶମ ମାନ
ଏ, ହେଲେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମାନାମାନ

ବାଲେଶ୍ୱର ଚିମୋଟି ବଳେକୁର ଓ
ଦିପୋତୀ ମାତ୍ରେଷ୍ଟ ବାବୁ ଦୁଇବାନାଥ ସେନ
ତୁମ୍ହାର ତଣୀ ଗପରିବୁ ।

ମହାମାନ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ସାହେବ କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ଜଗରକୁ ଆଗମନ କରିବାରୁ ସର୍ବକାରୀପତ୍ର
ଯାହାରେ ଅଧିକା ଅନନ୍ତ ପ୍ରକାଶର ଚିତ୍ରପତ୍ର
ଜୋଷେବର ସାହୀପ କରିବାର ସେଫେଟିଵ୍ସ୍‌
ଛଳକଲ୍ପ ଏକମହେସ୍‌କଳା ପଠାଇଥାଇନ୍ଦି ।
ମହାମାନ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ସାହେବ କମ୍ପ୍ୟୁଟର

ସାଥେ କରି ବଲୁଜମାର ତା ୨୦ ରଖିରେ ପୁନା-
ରେ ଏକ କେଠକ କରିବେ ଓ ଲଦ୍ଧତାର
ତା ୧୫ ଓ ୩୦ ରଖିରେ ନାଗପୁର ଏମାନ୍ତର
ଏବଂ ଦିକ୍ଷମୁର ମାତ୍ର ତା ୫ ରଖିରେ ହବଳପୁର
ଥାରେ ଏହି ବୈଠକ କରି ବଲୁକତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟା-
ମମନ କରିବେ । ବମ୍ବେଇର ଗବ୍ରୀର ଏବଂ
ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଧାନ ବମ୍ବୁର ଏଥିରୁ
ବନ୍ଦୋଦୟ କରିବାର ଅବେଳା ଆଜିଥିଲାଣି ।

ବୁଦ୍ଧବେଶର ଲୋକମାନେ ଅଛି ମେହି
ଆହୁର ନରକୁ ବୋଲି ବାହିନୀ ନଗରର ସିକଳ
ସରଜନ ଲେଖିଥାଇଲୁ । ପଥ ଉତ୍ତିବ, ମଞ୍ଚ
ତି ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କର ସାଥୀରଣ ଜୀବନ ଓ
ସେଷଟୁ ଏମନ୍ତ ପଢାଯାଏ ଯେ ଜହାନ ଦର୍ଶନ
ସହ ହୁଅଇ ନାହିଁ । ଯେ ପଥ ଶେରାଜୁରୁ
ହୋଇ ନରଯାଏ ତାହାର ମାତ୍ର ପୁଣି ଅହର
ପୁରୁଷକ ଲୋକେ ଆହାର କରନ୍ତୁ ପୁଣି ତମାଜାର
ଏହି ଯେ ଏହିରେ ସେମାନଙ୍କର ବୌଣସି
କ୍ରେମ ଜାତ ହୁଅଇ କାହିଁ ବରଂ ସାଥୀରଣରେ
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବୁଦ୍ଧାର ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତିଜ-
ବର୍ଷର ଅଳ୍ପନକ୍ଷ ହୁଏନର ଲୋକାପ୍ରେକ୍ଷା ପୁଣି ତି
ପବଲ ବାବୁ ବଜାଜିମାନଙ୍କୁ ସତା ମାତ୍ରକିମ୍ବା
ବୋଲି ଡିଗା ଲୋକେ ଉପହାର କରନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
ବୁଦ୍ଧଦେମାୟଙ୍କ ପାଇରେ ବଜାଲି କି କିମ୍ବା ?

ଦୁଃଖଦେଶରେ ଦୁଃଖ କଷାୟ ଅଛି
ଦେଇଲ ଦେଇଲ ନିଜାତ୍ ଅବଜନ୍ମନ୍ତ୍ୟ ହଲରେ
ଦେଇ ଆହାର ଦେଇ ଏଥର ନାଶ୍ ଏହି ସେ
ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମନୀସାରେ ପୂର୍ବସାନଦ୍ୱାଳ ପଶ୍ଚା-
ମାନଙ୍କର ଜନଙ୍କ ହରଣ କରିବା କୁଅର ।
ଦୋଷଧର୍ମ ରେତେ ଦୟାଗାଲ ।

ପାଇଁକିମରର ଘରୀବ ରାମୋର୍ଜ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ତଳୁ ନଗରରେ ୧୯୫୦ ମେଲିଙ୍ଗୁଟା ହୋ-
ଲିଥା ଦେବତା ଅଛି ଓ ଏକ ସମ୍ମାଧିପତ୍ରରେ
ଲେଖାଅଛି ଯେ ଏ ନଗରରେ ଶାନ୍ତି ରେଳିଙ୍ଗୁଟା
ଦେବତା ବିଥର ଦାଉଗୁଣ ହେବ ।

ପ୍ରକଟେ ଅତିରି ଅବଶ୍ୱ ହେଲୁ ଯେ
ବିକୃତ କାନ୍ଦୀର କ ଯେ ତାଙ୍କ କରିବା ଅପ-
ଥରେ କଳାଗାଣରୁ କ ୧୫ ଟଙ୍କାର ପେଣ୍ଡି
ହୋଇଥିଲେ ସେ ଦୂର ଜୀବରେ ମରିଗଲୁ ଏ-
ବାର ବାଚୁବାବର ମିଥ୍ୟାଦ ଏକବର୍ଷ ମାତ୍ର ଅଛି ।

ପୁରୁଷ ଜଣେ ବାହିକ ସର୍ବଦିଗ୍ନଙ୍କ
ମେଟିଏ ଉତ୍ସମ ଅବସ୍ଥା ନର ଅଛନ୍ତି, ଗାନ୍ଧୀ
ଏହି—ମସ୍ତୁରିତମର ଖୋଲିଯାଇ କିବିଏ ରାତ୍ରି
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ହେବ ଓ କିନ୍ତୁ ମୁହାରେ ଗୋଲ-

ମରିବ ପୁଣେଇ ସେହି କାନ୍ତି ଶୋଳିଥା ମହିମରେ
ବସାଇ ହିତୁକୁ ଉତ୍ତରନ୍ତିପେ ଚାବ ବିରବାକୁ
ହେବ । ଧୂମଗଜ ଲିମ୍ ବୃକ୍ଷର ଚିରରେ
ଗର୍ତ୍ତ କର କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ ଜମ୍ ରଖି ଶୋଳା
ଛେବାବେଳେ ବାହାରିଥିବା କାଠଗୁଡ଼ିରେ ସେ
ଗର୍ତ୍ତକ ବୁଦ୍ଧ ବିରବାକୁ ହେବ । ସେ ଜିମ୍ ଏହି
ଅବଶ୍ୟାରେ କୁମାର ରହିବ ଜମ୍ବୁକାରେ ସେ
ଶୋଳମର୍ଦ୍ଦ ଜୀଷ୍ଵର ପୁଣେ ବ୍ୟବହାର ହେବ
ସର୍ବଦିନଙ୍କ ପୁଲେ ସେ ଶୋଳନ୍ତାଳ ଭଲରେ
ଯହି ଅହଜ ବ୍ୟକ୍ତିର କଷ୍ଟରେ ଅଞ୍ଜନ ମୁହଁପ
ତେ ମଧ୍ୟ ଦଂନଙ୍କ ଶ୍ଵାସରେ ଲଗାଇଦେଲେ
କଷ୍ଟ ପରତ ।

ପ୍ରଦୀପହୁଚ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଧାନରେ ମୁଣ୍ଡ-
ଗାନ୍ଧ ଦିଲ୍, କୁଳି ହେଉଥିଛି । ସୁଖ, ସମସ୍ତରେ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟକ୍ତି କର, ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତକୁ ଅଧାନ
କରିବ ଏକଷ ଅଗଜ୍ଞା ହେଉଥିଲା ।

ଅମୁଗ୍ନବକାର ପଦିଲୋଗ ଅବଗତ ହେଲୁ
ଯେ ମାତ୍ରିଷ୍ଟରଙ୍ଗେ ବେତେବ ମାସ ମଧ୍ୟରେ
ସଂକାଳିତ ତୁରବେଶରେ ଜୀ ୩୫୦୦ ଟ ଘୋବ
କାଳିଆସରେ ପଛିଲ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏ କର୍ତ୍ତା
ମେବନ୍ଧୁରରେ ଏ ବସିବର ପାଇଁରୀ ହୋଇ
ଅଛୁ ଡେଣାଲୁ ଅସିବାର ଆଉ ବେତେମାତ୍ର
ପରମେଶ୍ଵର ନ ବନ୍ଦ ଏହା ନ ହେବ ।

ବରଳାର ବିଶ୍ୱାରପଣ୍ଡିତ ଜୟନ୍ତାରୂପ
ଇଷ୍ଟିଷ୍ଟନ୍ଦର ଚଲିଗଲାଏ ଯା ୧୫ ଦିନ ହୋଇ-
ଥାଏ ମାତ୍ରକଲା ସମ୍ବନ୍ଧ ଉଠିଅଛନ୍ତି ।
ଏ ମହାଶୟ ପୂର୍ବେ ୧୦୫ ତ ବର୍ତ୍ତନେ ଅନ୍ଧା-
ରାତ୍ରି ଥିଲେ ଓ ନାହିଁ ଓ ବର୍ଦ୍ଧନମାୟରେ
ବହାଙ୍ଗର ମତ ସର୍ବାଧାରାରେ ଅନୁରାଗୀୟ
ହୋଇଥିଲା । ଗୋଟିଏବୁରେ ବାବୁ ବାବ ବର୍ତ୍ତନେ
ମେ ଖେହାରେ ଗାହାଙ୍ଗର ବାଲ
ହେଲା ।

ଯେବିରପରି ।

ମନ୍ଦିରର ଗ୍ରେଟ୍ ଉତ୍କଳପତ୍ରିକା ସଂଖ୍ୟା ୩୭
ମଧ୍ୟଶତ ସମୀକ୍ଷା ।

8002

କମ୍ପୁଟର ବେଳେଇ ଧନ୍ତି କମନ୍‌ସ୍ଟେ
ଆସନ୍ତି କବାହୁଣ୍ଡର ଏବିଜାରେ ଖାନ ଦାନ
ହତ ବିଭାଗର କରବା ହେବେ—ଆମେ
ଆସନ୍ତି (କିମ୍ବା ଲୋକଙ୍କ) କଲାକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାା

ମୁକ୍ତ ମାସ ଜା ୧୯ ବର୍ଷ ଲିଖିଛି ଉତ୍ତଳଗାସିକାର
ପ୍ରେସରପଦ ଧାଠଦିନ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁଁ କ
ଲେଖକ ବମ୍ବଲପୁରକବିଷେଷ ହୃଦୟାଧନ ଡର-
ବା ବିଷୟରେ ଯରୁବାର ଅଛନ୍ତି, କାରଣ
ଏଠାରେ ବିଦ୍ୟାର ଅତିମୁକ୍ତ ଥାର ପରିଚେତ
ଶିକ୍ଷକ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଏଠାର ଯେ ବୌଧାରୀ
ସମ୍ମାନବ ପ୍ରକାଶ କମନ୍ୟେ ଉତ୍ତଳଗାସିକା ଏ
କ୍ରାତବ୍ୟ ବନ୍ଦିଧରୁ ପଠା କି ଯାଏ ଏଥର
ହେଲୁ ଲେଖକ ଏହା ଅନୁମାନ କରି ଲେଖି-
ଅଛନ୍ତି କି ସେମାନେ ରତନା କରିବାରୁ ଅ-
ନ୍ୟାନ୍ତ ରମ୍ବନୁ ନାହାନ୍ତି ଥିବା ସମ୍ମାନପଦକୁ ପଥ
ଲେଖିବାର ଅସାମଲକି ସେମାନଙ୍କ ଜୀବି-
ନାନ୍ତ, ଆହୁ ରତନା କରିବାରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ତ କଲେ
ଅନାୟାସରେ ରତନା କରିବାର କିମ୍ବା ଜଳ
ବରବା ବିଷୟ ଉପଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏଥରେ
ଲେଖକଙ୍କ ପରେପାରିତା ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ
କି କର ମୌଳିକାବଳ୍ୟକମନରେ ରହ ଘାଗକୁ
ନାହିଁ, ମୁଁ ଲେଖକଙ୍କ ସତ୍ରାବ ଧାଠେ ଜା-
ନ୍ତି ଅପରକ ଜଗତ୍ତନ୍ତର ପଦିକରେ କ୍ଷୁଦ୍ର
ଲେଖକମାତ୍ର ପ୍ରସାର କା ସମ୍ମାନ ପ୍ରେସର
ହେଲେ କରିବି ତ ଥୋର ଯେ ପ୍ରକାଶିତ
ହେବ ଏହା ମାମାନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଦୟାୟ ନୁହେଁ
ମାତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବ କରିଅଛୁଁ କି ଅପରକ
ଲେଖକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି—

“କେବୁ ଅହା କୋଣିବେ ହାତମଳ ବୁଦ୍ଧରେ ଧେମାନେ ବିଶ୍ଵ ଲେଖନ୍ତି କାହିଁ”

ହସ୍ତାବକ ମରାଗଣ୍ଡ ! ଏ କେବାର ଦୁଇ
ଆମ୍ବ ଶ୍ଵପ୍ନବୁଦ୍ଧିର କୋଥରମ୍ଭ ହେଉ ଜାହଁ,
ଦୀରଘା ଏ ଭିତକା ଆମ୍ବଟେ ଅପଞ୍ଚ କି ଏହା
ଅନୁମାନରେ ନ ଅଛିବେ ସେ ଲେଖକ କେବେ
କୌଣସି ସମ୍ମଲପୁରୁଷଙ୍କାଳୀ ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ମାନପଦ-
ରେ ହେବଳ କାହାର ଲିଖା ଲେଖିବାକୁ
ହେଲେ ପର ଲେଖିବାକୁ ଯୁବ ନରକା ଜାହଁ ।
ଏହି କହିବୁ କାହାର ଶିଳ୍ପ ଲେଖିବାକୁ ହେବ
ମୋର ସମ୍ମାନ ଅନୁମାନ ପ୍ରସାବ ପଠାଇ କଥୁ-
କାର ଶିଳ୍ପିଙ୍କର ନରକା ଅପର କି ଏହାରମାରୁ
ଏହି ଅନୁଭବ କରିବେ ସେ ଲେଖକ ସମ୍ମ-
ଲ୍ୟାଙ୍କାନାମିକୁ ଉପଦେଶ ଦେବା ହୁବରେ ଏହି
କହିଲୁ ପ୍ରସାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସାଦକୁ ଭିତକା କଥି-
ଅଛନ୍ତି, କିମ୍ବା ନ ଭାବେ ସେ ଅପରଙ୍କ କଥି-
କଥାର ସମ୍ମାନ କହିଲୁଦେଶର ଉତ୍ତରକୁ ସେଇ
ମାନୁଷରେ, ସମ୍ମାନକାଳେ କିମ୍ବାକେବିବୁ ।

ତରେକ ମିଥ୍ୟାକିନ୍ଧୀୟକ ସମ୍ବାଦ ଜପାନ
ଧର୍ମ କରିଛି ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖନକୁ ମହାଶୟଦ୍ର ଜୀବ ପଦରେ
ସେପରି ପରିବାସକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆଶିଶ କରି ଅମୂଳ-
ଜଳ ପରି ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ, ଉପଦେ-
ଶକ ଏବର ଭାବ ଧାରଣ କରିବା କିନ୍ତୁ
ଅବିହିତ, ସେହିରୁ କେବଳ ଯରକାର୍ଯ୍ୟକୁ
ଚିହ୍ନାର୍ଥ ଗୋଧନ କରିଲୁ “ପ୍ରେସ୍” ଉତ୍ତରଦି
ଦେଇବ କଥା ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ବିରାମ ହିନ୍ତିରୁ, ଉପଦେଶ
ଦେବାକୁ ଦେଇଲେ ସରଳକାର ଓ ମଧ୍ୟରୁ ବା-
ଦ୍ୟରେ ଉପଦେଶ ଦେଇଲେ ଜାହା ମାଧ୍ୟମରେ
ଆମେଶାଦ୍ୱାରା ହୁଏ, ବିନ୍ଦୁ ଲେଖକଙ୍କଠାରେ ଜୀ-
ବିହିତ କହି ଅଛାକ ଦେଖାଯାଏ ।

ସମ୍ବଲପୁରବାଷିଙ୍କର ରତ୍ନାଗନ୍ଧି ଥରୁ
ଶୂନ୍ୟକଳାରେ ଯାହା ଲେଖିଅଛିବି, ଯାହା ଅ-
ମୃତ ଶାବାରମୋତ୍ତ, ସେହେତୁ ରତ୍ନାକାରୀ
ଅଚିନ୍ତ୍ୟ କଠିନ ଅଛେ, ଦେଖା ଯାଉଥିବୁ ବ-
ମୁଲପୁର ଅପେକ୍ଷା କଟ୍ଟକ ପ୍ରଦେଶ ପୁଣ୍ୟବ୍ୟ
ଜୀବନଶୈତନ ଅଛ ଏଠାରେ ବନ୍ଧୁକାଳୀଦୟ
କିମ୍ବାକନ୍ୟମାଳ ହାପିଲ ହୋଇଥାଇ; ଗଥାପି
ଅନ୍ୟବ୍ୟ କିମ୍ବାକାରୀମାଳର କଟନା ପାଇଁ
ବୁଝ ଫୋଲ ଯାଇ ଜାଣି, ଲେଖନମହାମୟକର
ପରମାତ୍ମା “ଆସ ତହିଁ ଲେଖିପାଇ ଜାଣି”
“ପାଦ୍ୟାସାର ଜାହିଁ” “ଜାନାଦି” “ଜାନିଲେ”
“ଡେବେ ଯାଇଁ” ଉତ୍ୟାଦି ପଦର ଅର୍ଥ-
କଳା ବସେ ସଙ୍କାଦକ ମହାଶୟ କୁଣ୍ଡିତରବେ ।
ଉପମାହାରକାଳେ ବନ୍ଧୁଦୟ ଏହି କି ଏଠାରେ
କିମ୍ବାକନ୍ୟ ହାପନକୁଣ୍ଠ ସମ୍ବଲପୁରବାଷିଙ୍କ ଦ-
କ୍ରାନ୍ତମାଳକୁ ବିଶ ଦେଇ ଏଠାର କଳ୍ପନାକୁ
କାହିଁ ଦେଖଇ ହୁଏ ସାରାକଳ ହୋଇଥିବାକୁ
ଅଛ ଜନେହେତୁରେ” ଅମୁମାନଙ୍କର ଯେପରି
ଅବହାନ୍ତର ହୋଇଥାଇ ହେବନକର ଏ
ଦେବିକା କୃତି ପୁଣେ ଥବା ଏ ହେବର ଆ-
ପିଲା ଧରିବାକୁ ଗେହ୍ନେ କରିବିଲେ ଅବା ଜନ୍ମ
ମହାଶୟ ମଞ୍ଚପ୍ରଦେଶକୁରିଜି ହୋଇପିଲାନରେ
ଏବେ ଏଠାର ଜୀଷାହାର୍ଯ୍ୟର ପରିମ୍ବେ ଯାଇ
ରାଥାନେ । ଛାପ ।

ప్రాణికి విషయముల ప్రశ్నల ప్రాంగణము

ప్రాతిష్ఠానిక

ପାତ୍ର କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

ପରିବାରକୁ ଆମେ ଏହାରେ ଯେତେବେଳେ କାହାରେ ଥିଲା ତାକୁ ଆମେ କାହାରେ ଥିଲା ତାକୁ ଆମେ କାହାରେ ଥିଲା

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ	ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ	ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ
ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ	ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ	ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ
ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ	ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ	ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ
ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ	ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ	ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ପାଠ୍ୟକାରୀ ଅଧ୍ୟତ୍ମିକ ଲେଖଣି

卷之三

କାନ୍ତିର ପାଦରେ ଶବ୍ଦରେ କାନ୍ତିର ପାଦରେ

ପ୍ରକାଶକ ମହିନା ।

一
三

ପ୍ରକାଶକ

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର ପରିଚୟ ଓ ଲଙ୍ଘନ କାର୍ଯ୍ୟ